BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VLADA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ВЛАДА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
FEDERATION OF BOSNIA AND HERZEGOVINA
GOVERNMENT

Broj: 03-02-1075/2026
Sarajevo, 21.10.2026. godine

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
PARLAMENT FEDERACIJE
SARAJEVO

Primljeno:		23 -10- 2026	
Org. jed.	Broj	Priloga	Vrijednost
01,02	- 02-	1943	/26

PARLAMENT FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE

- Predstavnički dom -

- Dom naroda - √

Poštovani,

U skladu sa članom IV.B.3.7.c) (III) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, a u vezi sa čl. 163., 164. i 165. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH", br. 69/07, 2/08, 26/20 i 13/24) i sa čl. 155., 156. i 157. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH", br. 27/03, 21/09, 24/20 i 60/24), radi razmatranja i prihvatanja, dostavljam Vam **NACRT ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FAKTORINGU,** koji je utvrdila Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na 72. sjednici, održanoj 20.10.2026. godine.

Nacrt zakona se dostavlja na službenim jezicima i pismima Federacije Bosne i Hercegovine u printanoj i elektronskoj formi (CD).

S poštovanjem,

BOSNA I HERCEGOVINA - FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE * VLADA * Sarajevo 1

PREMIJER

Nermin Nikšić

Prilog:
- Nacrt zakona na bosanskom jeziku (CD)
- Tekst odredbi Zakona koje se mijenjaju i dopunjuju
- Obrazac broj 1
- Obrazac broj 2
- Obrazac IFP NE
- Zakon o faktoringu (Službene novine Federacije BiH, br. 14/16 i 74/20)

Co: Federalno ministarstvo finansija
Federalno ministarstvo financija
gosp. Toni Kraljević, ministar

Adresa: Hamdije Čemerlića 2, 71000 Sarajevo
Tel.: +387 33 66 44 49, Fax.: +387 33 21 24 11, +387 33 66 72 69
www.fbihvlada.gov.ba
e-mail: sekretar@fbihvlada.gov.ba

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VLADA

NACRT

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FAKTORINGU

Sarajevo, oktobar 2026. godine

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FAKTORINGU

Član 1.

U Zakonu o faktoringu („Službene novine Federacije BiH", br. 14/16 i 74/20) u članu 2. stav (1) mijenja se i glasi:

„(1) Faktoring je pravni posao u kojem pružalac usluge faktoringa kupuje predmete faktoringa s pravom ili bez prava na regres, a na osnovu i u skladu s ugovorom o faktoringu sklopljenim s prodavcem i/ili kupcem.".

Stav (2) mijenja se i glasi:

„(2) Kratkoročna novčana tražbina je tražbina koja dospijeva na naplatu u roku do 360 dana od dana prodaje robe, odnosno pružene usluge, s tim da se rokovi dospijeća tražbine mogu mijenjati isključivo uz saglasnost prodavca, kupca i pružaoca usluge faktoringa i pod uslovom da tražbina s izmijenjenim rokom dospijeća dospijeva na naplatu najkasnije u roku do 360 dana od dana prodaje robe, odnosno pružene usluge.".

U stavu (3) riječi: „ugovora o prodaji roba ili pružanja usluga" zamjenjuju se riječima: „pravnog posla prodaje roba ili pružanja usluga".

U stavu (12) iza riječi: „usluga faktoringa" dodaje se zarez i riječi: „odnosno faktor".

Član 2.

Član 3. mijenja se i glasi:

„Član 3.
(Primjena propisa)

Na pitanja koja nisu uređena ovim zakonom primjenjuju se odredbe propisa kojim se uređuju obligacioni odnosi, kao i propisa kojim se uređuju privredna društva, finansijsko poslovanje, sprječavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti i drugih propisa koje su društva za faktoring dužna da primjenjuju.".

Član 3.

U članu 5. stav (1) tačka f) riječi: „koja ne može biti veća od 2% nominalnog iznosa otkupljene tražbine" zamjenjuju se riječima: „iz člana 2. stav (8) ovog zakona".

U stavu (2) riječi: „koja, zavisno od iznosa računa, ne može biti veća od 50 KM po svakom računu" zamjenjuju se riječima: „iz člana 2. stav (9) ovog zakona koja mora biti razumna i u skladu sa stvarnim troškovima".

Iza stava (4) dodaje se novi stav (5) koji glasi:

„(5) Agencija za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Agencija) može detaljnije propisati potrebnu dokumentaciju za provođenje poslova faktoringa.“.

Član 4.

U članu 14. stav (1) riječi: „iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanih usluga“ brišu se.

Član 5.

U članu 15. stav (2) riječi: „nastale iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga u proizvodnji, trgovini i uslugama kao i tražbina nastala na osnovu izvođenja investicijskih radova i izvoza proizvoda i pruženih usluga,“ brišu se.

Član 6.

U članu 16. stav (1) tačka j) iza riječi „ugovora“ dodaju se riječi: „i vrijeme trajanja ugovora“.

Iza stava (1) dodaje se novi stav (2) koji glasi:

„(2) Ugovor o faktoringu može sadržavati jedan ili više predmeta faktoringa.“.

U stavu (2) koji postaje stav (3) riječi: „za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija)“ brišu se.

Član 7.

U članu 18. stav (1) riječi: „ugovora sa kupcem i primljenom narudžbom” zamjenjuju se riječima: „pravnog posla prodaje roba ili pružanja usluga“.

U stavu (3) riječ „i“ zamjenjuje se riječju „pripadajuću“, a riječi: „stav (3)“ zamjenjuju se riječima: „st. (3) i (5)“.

U stavu (5) riječi: „faktora ukoliko je to ugovorom predviđeno ili ukoliko se ne radi o skrivenom faktoringu“ zamjenjuju se riječima: „faktora, osim kada se radi o skrivenom faktoringu ili kada je kupac potpisnik ugovora o faktoringu“.

Iza stava (6) dodaje se novi stav (7) koji glasi:

„(7) Predmet faktoringa u smislu prijenosa tražbine može se dokazivati računom ili drugom ispravom prema kojoj isporučilac robe ili usluge, odnosno lice kojem on naloži, obračunava isporučenu robu ili usluge bez obzira na to kako se ta isprava, bilo u obliku pisanog dokumenta ili elektronskog zapisa u skladu sa odgovarajućim propisima, naziva u poslovnom prometu.“.

Član 8.

U članu 19. stav (1) iza riječi: „o istom" dodaju se riječi: „osim u slučajevima iz člana 11. stav (2) ovog zakona".

Član 9.

U članu 25. stav (1) iza riječi „Federaciji" dodaju se riječi: „Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija)".

U stavu (4) iza riječi „Federaciji" dodaju se riječi: „kao i Razvojna banka Federacije, u skladu sa propisom kojim se uređuje osnivanje, djelatnost, poslovanje, organizacija i nadzor Razvojne banke Federacije, uz prethodno pribavljenu dozvolu Agencije". Iza riječi: „Na banke" dodaju se riječi: „i Razvojnu banku Federacije".

Član 10.

U članu 27. stav (1) broj „750 000,00" zamjenjuju se brojem „250 000,00".

Član 11.

Iza člana 39. dodaju se novi čl. 39a. i 39b. koji glase:

„39a.
(Osnivanje poslovne jedinice u Federaciji privrednog društva sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, a izvan Federacije)

(1) Privredno društvo sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, a izvan Federacije koje ima dozvolu od organa nadležnog za nadzor djelatnosti faktoringa može poslovati u Federaciji isključivo putem poslovne jedinice.

(2) Privredno društvo iz stava (1) ovog člana koje namjerava obavljati djelatnost faktoringa putem poslovne jedinice u Federaciji dužno je podnijeti zahtjev Agenciji.

(3) Uz zahtjev iz stava (2) ovog člana podnosi se:

a) dokaz o registraciji privrednog društva kod nadležnog organa,
b) dozvolu, odobrenje ili drugi akt organa nadležnog za nadzor djelatnosti faktoringa, kojim se potvrđuje ispunjenost uslova za preuzimanje obaveza koje nastanu u poslovanju poslovne jedinice u Federaciji,
c) odluku nadležnog organa privrednog društva o osnivanju poslovne jedinice u Federaciji, koja sadrži: naziv, adresu i djelatnost poslovne jedinice i lično ime zastupnika sa obimom ovlaštenja,
d) plan poslovanja poslovne jedinice za prve tri godine poslovanja,
e) drugu dokumentaciju, u skladu sa propisom Agencije.

(4) Poslovna jedinica iz stava (1) ovog člana može početi sa obavljanjem djelatnosti faktoringa u Federaciji po dobijanju saglasnosti Agencije i upisa u evidenciju Agencije iz člana 43. ovog zakona.

(5) Poslovna jedinica osniva se i posluje u skladu sa ovim zakonom i propisima kojima se uređuje poslovanje privrednih društava.

(6) Sve poslovne jedinice koje je društvo za faktoring iz stava (1) ovog člana osnovalo u Federaciji smatraju se jednom poslovnom jedinicom u smislu izvještavanja i praćenja od strane Agencije i drugih nadležnih organa.

(7) Agencija donosi akt kojim propisuje dokumentaciju iz stava (3) ovog člana, kao i vrstu podataka, rokove i način na koji poslovne jedinice iz ovog člana izvještavaju Agenciju.

39b.
(Osnivanje poslovne jedinice izvan Federacije)

(1) Društvo za faktoring koje namjerava obavljati djelatnost faktoringa putem poslovne jedinice izvan Federacije dužno je pribaviti saglasnost Agencije.

(2) Agencija donosi akt kojim propisuje uslove i dokumentaciju kojom se dokazuje ispunjenost uslova za dobijanje saglasnosti za obavljanje djelatnosti faktoringa putem poslovne jedinice izvan Federacije.".

Član 12.

U članu 43. stav (1) mijenja se i glasi:

"(1) Agencija vodi registar o izdatim i oduzetim odobrenjima za obavljanje poslova faktoringa od strane društava za faktoring sa sjedištem u Federaciji i poslovnih jedinica iz člana 39a. ovog zakona.".

U stavu (2) riječ „Evidencija" zamjenjuje se riječju „Registar".

Iza stava (2) dodaju se novi st. (3), (4) i (5) koji glase:

(3) Pored podataka iz stava (2) ovog člana, registar obavezno sadrži i podatke o adresama poslovnih jedinica i licima ovlaštenim za njihovo zastupanje.

(4) Registar je javan i podaci se objavljuju na internet stranici Agencije uz obavezno ažuriranje bez odlaganja.

(5) Agencija donosi akt kojim detaljnije uređuje uslove, sadržaj i način vođenja registra, kao i način upravljanja podacima iz registra.".

Član 13.

U članu 45. iza stava (2) dodaje se novi stav (3) koji glasi:

„(3) Skupština odlučuje o pitanjima iz svoje nadležnosti u skladu sa propisom o privrednim društvima, te o drugim pitanjima propisanim ovim zakonom i statutom društva za faktoring."

Član 14.

U članu 46. iza stava (3) dodaje se novi stav (4) koji glasi:

„(4) Najmanje jedan član nadzornog odbora aktivno poznaje jedan od jezika koji su u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: BiH) i ima prebivalište na teritoriji BiH.".

Član 15.

U članu 47. stav (2) riječi: „relevantno iskustvo stečeno u rukovođenju poslovima ili u poslovima nadzora nad vođenjem poslova društva za faktoring ili drugog privrednog društva usporedive djelatnosti sa poslovima iz djelatnosti društva za faktoring" zamjenjuju se riječima: "najmanje dvije godine iskustva na poslovima faktoringa, odnosno najmanje tri godine iskustva na poslovima u drugim finansijskim institucijama".

Član 16.

U članu 50. iza stava (5) dodaje se novi stav (6) koji glasi:

„(6) Najmanje jedan član uprave društva za faktoring aktivno poznaje jedan od jezika koji su u službenoj upotrebi u BiH i ima prebivalište na teritoriji BiH.".

Član 17.

Član 57. mijenja se i glasi:

„Član 57.
(Odbor za reviziju)

(1) Odbor za reviziju društva za faktoring čine najmanje tri člana, koje bira i razrješava skupština na period od četiri godine uz mogućnost imenovanja na dva uzastopna mandata. Osnivačkim aktom i statutom društva za faktoring može se odrediti i veći broj članova odbora za reviziju, pri čemu ukupan broj članova mora biti neparan.

(2) Članovi odbora za reviziju održavaju sastanke najmanje jednom u tri mjeseca, a po potrebi i češće, u pravilu u sjedištu društva za faktoring.

(3) Članovi odbora za reviziju mogu biti lica koja imaju stručna znanja i iskustva iz oblasti finansija, revizije i računovodstva, pri čemu predsjednik i član odbora za reviziju ne može biti član nadzornog odbora i uprave, zaposlen niti imati direktni ili indirektni finansijski interes u tom društvu za faktoring, a izuzev naknade po osnovu te funkcije. Najmanje jedan član odbora za reviziju mora biti lice koje ima profesionalno zvanje ovlaštenog revizora u skladu sa propisom kojim se uređuje računovodstvo i revizija i znanje jednog od službenih jezika koji su u upotrebi u BiH.

(4) Članovi odbora za reviziju mogu biti lica koja su članovi nadzornog odbora i uprave unutar grupe kojoj pripada društvo za faktoring, ukoliko ispunjavaju uslove iz stava (3) ovog člana.

(5) Odbor za reviziju dužan je, kada ocijeni da društvo za faktoring posluje suprotno ovom zakonu ili drugom propisu, statutu ili drugom aktu društva za faktoring, nadzornom odboru društva za faktoring dati preporuke za otklanjanje uočenih nezakonitosti i nepravilnosti, kao i zahtijevati sazivanje vanredne sjednice skupštine društva za faktoring u slučaju da ustanovljene nezakonitosti i nepravilnosti mogu imati teže posljedice na poslovanje društva za faktoring .".

Član 18.

U članu 60. stav (1) tačka a) zarez i riječi: „nastalu na osnovu ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga" brišu se.

Član 19.

U članu 62. stav (1) riječi: „i ugovora o prodaji robe" brišu se.

Član 20.

U članu 63. stav (1) riječi: „stav (3)" zamjenjuju se riječima: „st. (3) i (5)".

Član 21.

U članu 68. stav (4) riječi: „stav (3)" zamjenjuju se riječima: „st. (3) i (5)".

Član 22.

U članu 69. stav (3) mijenja se i glasi:

„(3) Reviziju godišnjih finansijskih izvještaja društva za faktoring može obavljati isto društvo za reviziju u kontinuitetu, a najduže u periodu utvrđenom propisom kojim se uređuje računovodstvo i revizija.".

Član 23.

U članu 71. iza stava (2) dodaje se novi stav (3) koji glasi:

„(3) Agencija naplaćuje naknade za izdavanje odobrenja u skladu sa ovim zakonom, za vršenje nadzora društava za faktoring i za obavljanje drugih poslova iz djelokruga Agencije, čija se visina i način plaćanja uređuju propisom Agencije.".

Član 24.

Iza člana 97. dodaj se novi čl. 97a. i 97b. koji glase:

„97a.
(Žalbeni postupak)

(1) Protiv prvostepenih akata Agencije može se izjaviti žalba drugostepenoj komisiji Agencije.

(2) Postupak po žalbi provodi se u skladu sa propisom kojim se reguliše rad Agencije i provedbenim aktima Agencije.

97b.
(Registar faktoringa)

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine može putem Finasijsko-informatičke agencije, radi povećanja pravne sigurnosti, razvoja tržišta faktoringa, povećanja likvidnosti privrede te digitalizacije finansijskih usluga, uspostaviti elektronski registar predmeta faktoringa i elektronsku platformu za njihovu evidenciju i razmjenu te propisati način njihovog vođenja i korištenja.".

Član 25.

U članu 98. stav (1) u tački o) tačka na kraju zamjenjuje se zarezom i dodaje se nova tačka p) koja glasi:

„p) ne postupa u skladu s odredbama člana 97. ovog zakona.".

Član 26.

Član 99. mijenja se i glasi:

„**Član 99.**
(Lakši prekršaji društva za faktoring)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 KM do 25.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj društvo za faktoring ako:
   a) ugovor o faktoringu nije sastavljen u skladu sa odredbama člana 16. ovog zakona,
   b) o saznanju sticanja i otuđenja kvalificiranog učešća u društvu za faktoring ne obavijesti Agenciju u skladu sa odredbom člana 31. ovog zakona,
   c) prilikom imenovanja članova nadzornog odbora postupi suprotno odredbama člana 46. ovog zakona,
   d) prilikom imenovanja članova nadzornog odbora postupi suprotno odredbama člana 47. ovog zakona,
   e) prilikom imenovanja članova uprave postupi suprotno odredbama čl. 50. i 51. ovog zakona,
   f) ne osigura podnošenje zahtjeva za izdavanje saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave donošenjem odluke ili izdavanjem saglasnosti u skladu sa odredbom člana 52. stav (2) ovog zakona,
   g) ne postupi u skladu sa odredbom člana 52. stav (7) ovog zakona,
   h) prilikom imenovanja odbora za reviziju postupi suprotno odredbama člana 57. ovog zakona,

i) ne obavijesti Agenciju o izabranom revizorskom društvu u skladu sa odredbom člana 69. stav (8) ovog zakona,
j) ne obavijesti Agenciju u skladu sa odredbama člana 70. ovog zakona,
k) ne postupi u skladu sa odredbama člana 104. st. (1), (3) i (4) ovog zakona.

(2) Novčanom kaznom od 10.000,00 KM do 25.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj privredno društvo sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, a izvan Federacije ako osnuje poslovnu jedinicu u Federaciji suprotno odredbama člana 39a. stav (4) ovog zakona.

(3) Odgovorno lice u društvu bit će kažnjeno za prekršaje iz st. (1) i (2) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 KM do 5.000,00 KM.".

Član 27.

Iza člana 103. dodaje se novi član 103a. koji glasi:

„Član 103a.
(Donošenje propisa Agencije)

Agencija će posebne propise u skladu sa ovim zakonom donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.".

Član 28.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Federacije BiH".

O B R A Z L O Ž E NJ E
NACRTA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FAKTORINGU

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o faktoringu sadržan je u članu III. 1. tačka c) koji je izmijenjen amandmanima VIII, LXXXIX i CVI i članu IV. A. 20. (1) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), prema kojima je u isključivoj nadležnosti Federacije donošenje propisa o finansijama i finansijskim institucijama Federacije i fiskalna politika Federacije, a Parlament Federacije, uz ostala ovlaštenja predviđena Ustavom odgovoran je za donošenje zakona o vršenju dužnosti federalne vlasti.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

II.1. Identifikacija i definicija problema

Razlozi za donošenje izmjena i dopuna Zakona o faktoringu ("Službene novine Federacije BiH", br. 14/16 i 74/20, u daljem tekstu: Zakon), sadržani su u potrebi usklađivanja sa Zakonom o finansijskom poslovanju ("Službene novine Federacije BiH", broj: 48/16), kao i potrebi za dodatnim pojašnjenjem određenih odredbi Zakona. Trenutno važeći zakon nije ostvario očekivane rezultate u pogledu razvoja tržišta faktoringa u Federaciji. Analizom pojedinačnih odredbi Zakona identificirane su određene regulatorne prepreke koje otežavaju ulazak novih sudionika, smanjuju broj korisnika ovog instrumenta kratkoročnog finansiranja i ograničavaju dostupnost faktoring usluga privrednim subjektima koji se susreću sa problemom otežanog pristupa finansiranju i posljedično sa problemima likvidnosti. Faktoring kao instrument finansiranja treba da doprinosi jačanju likvidnosti posebno malih i srednjih preduzeća, smanjenju rizika i unaprijeđenju poslovnog okruženja u Federaciji. Nažalost, danas se faktoring tržište u Federaciji obavlja samo kroz bankarski sektor, što pokazuje da važeće zakonsko rješenje nije u potpunosti stvorilo preduslove za razvoj samostalnog tržišta faktoringa.

Uspješan razvoj tržišta faktoringa uveliko ovisi o institucionalnom okviru, koji uključuje zakonodavstvo i regulatornu infrastrukturu. Jedan od ključnih indikatora razvijenosti faktoring tržišta jest omjer faktoring prometa u bruto domaćem proizvodu, koji daje objektivan uvid u tržišnu razvijenost. Prema dostupnim informacijama na dan 31. decembra 2024. godine, ovaj indikator u Evropskoj uniji iznosi 11,6 %, dok u Federaciji iznosi svega 0,4 %, što je čak 29 puta manje od prosjeka EU. Jedan od glavnih razloga slabe razvijenosti faktoring tržišta u Federaciji leži u zakonskoj regulativi u smislu značajnog ograničenja primjene ovog finansijskog proizvoda. Dakle, nužno je dodatno uskladiti odredbe Zakona sa Zakonom o finansijskom poslovanju u smislu rokova čime će se omogućiti nesmetano poslovanje. Razvoj faktoringa na finansijskom tržištu Federacije konkretno ograničavaju i odredbe Zakona kojima se utvrđuje maksimalni rok dospijeća za naplatu tražbine. Pojam kratkoročne novčane tražbine, kako je dat u Zakonu, u praksi se pokazao kao ograničavajući, naročito u situacijama gdje privredni subjekti imaju potrebu ugovarati duže rokove ispunjenja obaveza.

Ograničenje razvoja faktoringa na tržištu leži i u nemogućnosti otkupa tražbine na osnovu računa za isporučenu robu i izvršene usluge, budući da je u Zakonu definirano da je osnov za nastanak tražbine ugovor o prodaji roba ili pružanje usluga u zemlji ili inostranstvu.

Odredba Zakona kojom se utvrđuje da osnovni kapital društva za faktoring ne može iznositi manje od 750.000 KM, te da se u cijelosti mora uplatiti u novcu, predstavlja također jednu od barijera za razvoj nebankarskog faktoringa u Federaciji. Ovako visoko postavljenim zahtjevom za iznos osnovnog kapitala faktoring društva otežana je mogućnost osnivanja malih i srednjih faktoring društava, čime se ograničava ponuda usluga isključivo na bankarske grupacije.

Analizom Zakona utvrđeno je da određene odredbe zahtijevaju dodatno normativno preciziranje i usklađivanje, te potrebu za jasnije definiranje pojma faktoringa i uklanjanje uočenih pravnih praznina i nedorečenosti koje u praksi stvaraju izazove u primjeni Zakona.

Tako je utvrđena potreba da se uredi osnivanje poslovne jedinice u Federaciji privrednog društva sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, a izvan Federacije, kao i osnivanje poslovne jedinice izvan Federacije. S tim u vezi, potrebno je jasnije propisati sadržaj i vođenje registra koji vodi Agencija za bankarstvo Federacije BiH (u daljem tekstu: Agencija), s ciljem povećanja transparentnosti.

Pored toga, neophodno je jasnije propisati nadležnosti i uslove za upravu društava za faktoring, konkretno skupštine, nadzornog odbora i uprave.

S obzirom da je Zakonom o računovodstvu i reviziji u Federaciji BiH utvrđeno da, između ostalog, društva za faktoring moraju imati Odbor za reviziju neophodno je da se u Zakon uvedu odredbe koje definišu način imenovanja, uslove za člana odbora za reviziju kao i nadležnost odbora za reviziju.

Također, evidentno je da će u narednom periodu u slučaju daljnjeg razvoja tržišta faktoringa biti potrebno osigurati jedinstveni pristup različitim registrima, a prvenstveno razvoju elektronskih registara potencijalnih predmeta faktoringa kao i elektronske platforme kako bi se na adekvatan način odgovorilo na potrebe tržišta.

Također je potrebno urediti odredbe koje se tiču žalbenog postupka na način da protiv prvostepenih akata Agencije odlučuje drugostepena komisija.

II.2. Ciljevi koji se namjeravaju postići donošenjem zakona

Opći cilj donošenja ovog zakona je veća pravna sigurnost i razvoj faktoring tržišta.

Rok za ostvarenje ovog cilja je 31.12.2027. godine.

Posebni ciljevi ovog zakona su:
- usklađivanje sa propisima o finansijskom poslovanju i računovodstvu i reviziji;
- stvaranje uslova za razvoj finansijskog tržišta Federacije BiH.

Rok za ispunjenje ovog cilja je 31.12.2027. godine.

Predloženim Zakonom će se stvoriti pravne pretpostavke kojima će se dodatno osigurati ispunjenje operativnih ciljeva i to:

- poticanje osnivanja faktoring društava;
- održanje likvidnosti i smanjenje zaduženosti privrednih subjekata.

Rok za ispunjenje operativnih ciljeva je 31.12.2029. godine.

II.3. Alternativna rješenja - identifikacija opcija

Opcija 1: Ne poduzimati ništa

Koristi: Nema koristi, cilj nije moguće postići nenormativnim rješenjem. Ova opcija nema značajne utjecaje na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Troškovi: Ova opcija nema značajan utjecaj na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Opcija 2: (nenormativno rješenje)

Koristi: Cilj nije moguće postići nenormativnim rješenjem, odnosno donošenjem administrativno-stručnih mjera regulatora bez donošenja novog zakona. Ova opcija nema značajan utjecaj na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Troškovi: Ova opcija nema značajan utjecaj na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Opcija 3: (normativno rješenje)

Koristi: Normativno rješenje bit će izvršeno kroz izmjene i dopune Zakona o faktoringu.

Troškovi: Ova opcija može imati utjecaj na područje privrede u smislu razvoja faktoring tržišta i povećanja likvidnosti privrednih subjekata, dok na područje socijalne zaštite i područje zaštite okoliša nema značajne utjecaje.

Opcija 4: (normativno rješenje)

Koristi: Drugo normativno rješenje, odnosno donošenje novog Zakona o faktoringu, trenutno nije opravdano budući da se radi o manjem obimu izmjena i dopuna Zakona. Ova opcija nema značajan utjecaj na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Troškovi: Ova opcija nema značajan utjecaj na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

II.4 KONSULTACIJE

Federalno ministarstvo finansija je obavilo konsultacije s Agencijom za bankarstvo Federacije BiH i Udruženjem banaka BiH, te je objavilo tekst Zakona na svojoj internet stranici. Osim toga, elektronskim putem je od Agencije i Udruženja banaka BiH zatraženo dostavljanje primjedbi na Zakon o faktoringu, s obzirom da Agencija ima nadzornu funkciju u smislu ovog zakona, a Udruženje banaka BiH predstavlja drugu zainteresovanu stranu imajući u vidu činjenicu da trenutno jedino pojedine banke obavljaju poslove faktoringa. Najveći broj pristiglih komentara zaprimljen je od strane Agencije. Pristigli komentari su pomno analizirani te su svi prijedlozi i stručne sugestije ugrađene u tekst Zakona.

III. USKLAĐENOST SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE

Nisu identifikovani propisi Evropske unije vezani za ovu oblast.

IV. OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ODREDBI

Članom 1. se jasnije definiše pojam faktoringa, mijenja se pojmovno određenje kratkoročne novčane tražbine, koja umjesto dosadašnjih 180 dana dospijeva na naplatu u roku 360 dana, te se utvrđuje mogućnost promjene roka plaćanja uz saglasnost svih subjekata faktoringa.
Članom 2. uređuje se primjena propisa u vezi sa pitanjima koja nisu uređena ovim zakonom.
Članom 3. uređuje se visina naknade kao elementa faktoringa, kao i visina administrativne naknade, ukoliko je ista predviđena.
Čl. 4. i 5. Predloženim izmjenama čl. 14. i 15. važećeg Zakona briše se odredba po kojoj je osnov za nastanak tražbine ugovor o prodaji roba ili pružanja usluga, te predmet faktoringa postaje osnov za otkup tražbine, odnosno računa za isporučenu robu i izvršene usluge.
Članom 6. dopunjavaju se odredbe postojećeg člana 16. s ciljem preciznijeg određivanja istih.
Član 7. propisuje načine za dokazivanje predmeta faktoringa u smislu prijenosa tražbine. Također se jasnije propisuje dokumentacija za prijenos tražbine.
Članom 8. dopunjava se odredba postojećeg člana 19. s ciljem preciznijeg određivanja istog.
Članom 9. dopunjavaju se odredbe postojećeg člana 25. s ciljem preciznijeg određivanja istih.
Članom 10. umanjuje se iznos osnovnog kapitala društva za faktoring sa 750.000,00 KM na 250.000,00 KM.
Članom 11. dodaju se novi čl. 39a. i 39b. kojima se uređuje osnivanje poslovne jedinice u Federaciji privrednog društva sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, a izvan Federacije, kao i osnivanje poslovne jedinice izvan Federacije.
Članom 12. detaljnije se uređuje sadržaj i vođenje podataka o društvima za faktoring.
Članovima 13-16. dopunjavaju se odredbe postojećih čl. 45., 46., 47. i 50. s ciljem preciznijeg određivanja nadležnosti uprave društva, kao i uslova za članove nadzornog odbora i uprave.
Članom 17. vrši se usklađivanje sa Zakonom o računovodstvu i reviziji u Federaciji BiH.

Član 18. Predloženom izmjenom člana 60. važećeg Zakona briše se odredba da je ugovor o prodaji robe ili usluge osnov nastanka tražbine prodavca.
Članom 19. jasnije se propisuje prijenos tražbine u izvoznom faktoringu.
Članovima 20-22. dopunjavaju se odredbe postojećih čl. 63., 68. i 69. s ciljem preciznijeg određivanja istih.
Članom 23. dodatno se uređuju naknade Agencije u vezi sa provođenjem aktivnosti u skladu sa ovim zakonom.
Članom 24. dodaju se novi čl. 97a. i 97b. Članom 97a. se uređuje rješavanje žalbe po prvostepenim aktima Agencije na način da se protiv prvostepenog akta Agencije može izjaviti žalba drugostepenoj komisiji. Članom 97b. daje se mogućnost Finansijsko-informatičkoj agenciji da uspostavi elektronski registar predmeta faktoringa i elektronsku platformu za njihovu evidenciju i razmjenu.
Čl. 25. i 26. uređuju se prekršajne odredbe u skladu sa odredbama ovog zakona.
Članom 27. dodaje se novi član 103a. kojim se utvrđuje obaveza Agencije za donošenje akata u skladu sa ovim zakonom.
Članom 28. uređuje se rok stupanja na snagu ovog zakona.

V. FINANSIJSKA SREDSTVA

Za donošenje izmjena i dopuna Zakona o faktoringu nisu potrebna dodatna finansijska sredstva iz budžeta Federacije BiH.

TEKST ODREDBI ZAKONA O FAKTORINGU KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

Član 2.
(Pojmovi)

U smislu odredbi ovog zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:
(1) Faktoring je pravni posao kupoprodaje postojeće nedospjele ili buduće kratkoročne novčane tražbine nastale iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga u zemlji i inostranstvu, koja se prenosi na faktora ugovorom i koji preuzima tražbinu od prodavca da je naplati u svoje ime i za svoj račun.
(2) Kratkoročna novčana tražbina je tražbina koja dospijeva na naplatu u roku do 180 dana od dana prodaje robe, odnosno pružene usluge, a definira se ugovorom o prodaji robe ili pružanja usluga.
(3) Predmet faktoringa je otkup svake postojeće i/ili buduće, cijele ili djelimične, nedospjele kratkoročne novčane tražbine nastale iz osnova ugovora o prodaji roba ili pružanja usluga u zemlji i inostranstvu, zaključenog između subjekata koji obavljajući svoju djelatnost stupaju u međusobne dužničko - povjerilačke odnose.
(4) Avans predstavlja dio tražbine koju faktor nakon zaključenog ugovora isplaćuje prodavcu tražbine.
(5) Faktoring garantni fond predstavlja dio neisplaćene tražbine koji faktor zadržava do naplate od dužnika kao garanciju za naplatu kamata na isplaćeni avans i naknade faktoru za izvršene faktoring usluge i korespondira sa isplaćenim avansom.
(6) Faktoring limit predstavlja iznos faktoring tražbine koji se od kupca prenosi na faktora u skladu sa propisom o obligacionim odnosima i pokriven je instrumentom osiguranja plaćanja prihvatljivim za društvo za faktoring.
(7) Kamata predstavlja kamatnu stopu koju faktor obračunava prodavcu tražbine na isplaćeni avans do naplate tražbine od kupca.
(8) Naknada predstavlja iznos koji faktor obračunava na osnovicu od nominalnog iznosa otkupljene tražbine.
(9) Administrativna naknada je naknada za operativne aktivnosti vezane uz pružanje usluge faktoringa (vođenje evidencije, dogovaranje i praćenje otplate predmeta faktoringa, prikupljanje podataka, izrada analiza i davanje informacija o kreditnoj sposobnosti dužnika predmeta faktoringa itd.).
(10) Kupac je poslovni subjekt koji je dužnik predmeta faktoringa.
(11) Prodavac je prodavac tražbine i povjerilac predmeta faktoringa.
(12) Pružalac usluga faktoringa je svako lice koje u skladu sa odredbama ovog zakona ima pravo pružati uslugu faktoringa.
(13) Poslovni subjekti su pravna lica koja samostalno nastupaju u pravnom prometu i učestvuju u postupku prometa roba i usluga stupajući u međusobne dužničko - povjerilačke odnose, a to su:
a) privredna društva koja samostalno obavljaju djelatnost proizvodnje i prodaje proizvoda i vrše usluge na tržištu radi sticanja dobiti u skladu sa odredbama propisa koji reguliraju poslovanje privrednih društva,
b) samostalni poduzetnici (obrtnici) koji obavljaju djelatnosti u skladu sa propisima o obrtu i srodnim djelatnostima i
c) subjekti koji su organizovani kao društva kapitala, a poslovanje im je uređeno propisima o javnim preduzećima.
(14) Nepravilnosti su stanja i postupci koji nisu u skladu sa vlastitim poslovnim politikama i usvojenim pravilima društva za faktoring te standardima i pravilima struke,

ili se oni dosljedno ne primjenjuju, a time se ugrožava poslovanje, posebno u vezi sa organizacionim zahtjevima i upravljanjem rizicima.
(15) Matično društvo je društvo koje u tom društvu za faktoring ima kontrolno učešće.
(16) Zavisno društvo je svako pravno lice:
a) u kojem društvo za faktoring posjeduje većinu glasačkih prava dioničara ili članova;
b) u kojem društvo za faktoring ima pravo imenovati ili smijeniti većinu članova uprave i nadzornog odbora, s tim da je istovremeno i dioničar ili vlasnik učešća;
c) nad kojim društvo za faktoring ima pravo vršiti dominantan utjecaj na upravljanje i vođenje poslovanja i to na osnovu prava koja vlasnik dionica, odnosno učešća crpi iz statusa dioničara, odnosno vlasnika učešća ili na osnovu ugovora zaključenog u skladu sa propisom koji uređuje privredna društva;
d) u kojem društvo za faktoring ima samo kontrolu nad većinom vlasničkih i glasačkih prava u skladu sa sporazumom sa ostalim dioničarima ili članovima tog pravnog lica.
(17) Kvalificirano učešće znači direktno ili indirektno ulaganje u društvo za faktoring koje predstavlja 10% ili više kapitala ili glasačkih prava, ili koje omogućava ostvarivanje značajnog utjecaja na upravljanje tim društvom.
(18) Značajno učešće postoji kada jedno lice ima direktno ili indirektno pravo ili mogućnost ostvariti najmanje 20% glasačkih prava u društvu, odnosno direktno ili indirektno vlasništvo nad najmanje 20% kapitala tog društva.
(19) Kontrolno učešće postoji kada jedno lice ima direktno ili indirektno pravo ili mogućnost ostvariti najmanje 50% glasačkih prava u društvu, odnosno direktno ili indirektno vlasništvo nad najmanje 50% kapitala tog društva.
(20) Učestvovanje znači učestvovanje nekog lica u drugom pravnom licu ako:
a) ima direktno ili indirektno ulaganje na osnovu kojih učestvuje sa 20% učešća ili više u kapitalu tog pravnog lica ili glasačkim pravima u tom pravnom licu, ili
b) ima učešće u kapitalu tog pravnog lica ili u glasačkim pravima u tom pravnom licu manji od 20%, a stečen je sa namjerom da, na osnovu trajne povezanosti sa tim pravnim licem, omogući utjecaj na njegovo poslovanje.

Član 3.
(Primjena propisa)

Na poslove faktoringa primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju obligacioni odnosi, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 5.
(Elementi faktoringa i dokumentacija u faktoringu)

(1) Elementi faktoringa su:
a) tražbina,
b) avans,
c) faktoring garantni fond,
d) faktoring limit,
e) kamata koja ne može biti veća od važeće bankarske kamatne stope za kratkoročne kredite,
f) naknada koja ne može biti veća od 2% nominalnog iznosa otkupljene tražbine.
(2) U faktoringu se može ugovarati i administrativna naknada koja, zavisno od iznosa računa, ne može biti veća od 50 KM po svakom računu.
(3) Posao faktoringa provodi se na osnovu sljedeće dokumentacije:

a) ugovora o faktoringu između subjekata faktoringa kojim se vrši prijenos i otkup tražbine na faktora, tj. povjerioca,
b) računa o isporuci robe i izvršenim uslugama sa narudžbama, otpremnicama i prijemnicama robe, zapisnicima o izvršenim uslugama, voznim listama prijevoznika, izvodima otvorenih stavki sa obavještenjima o dospijeću duga na naplatu i urgencijama za plaćanje, a kod inostranog faktoringa i izvozna i uvozna carinska dokumentacija, izjava o plaćenom PDV-u i carini, kao i dokaz o otvorenom akreditivu,
c) polica osiguranja i reosiguranja, ukoliko su ugovorene,
d) finansijskih izvještaja i revizorskih izvještaja, kao i ostale dokumentacije vezane uz korespondenciju prodavca sa kupcem kao što su pozivi i urgencije za plaćanje, dokumentacija vezana za procjenu boniteta i kreditne sposobnosti dužnika,
e) ostale dokumentacije koja može poslužiti kao osnov za dokazivanje da je roba stvarno isporučena ili usluga izvršena kao i dokumentacije za dokazivanje prijenosa tražbine.
(4) Navedena dokumentacija iz stava (3) ovog člana koristi se kod utvrđivanja osnovanosti tražbine od kupca kao i osnove za prijenos tražbine sa prodavca na faktora.

Član 14.
(Pojam i predmet obrnutog faktoringa)

(1) Obrnuti (dobavljački) faktoring je posebna vrsta faktoringa koji se ugovara između faktora i kupca kao dužnika u kojem faktor preuzima obavezu plaćanja kupčevog nedospjelog budućeg kratkoročnog novčanog dugovanja prema dobavljačima iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanih usluga u zemlji i inostranstvu.
(2) Obrnuti faktoring se vrši u skladu sa odredbama propisa kojim su uređeni obligacioni odnosi.
(3) U obrnutom faktoringu za preuzimanje ispunjenja duga dužnik nije obavezan tražiti saglasnost povjerioca.
(4) U obrnutom faktoringu faktor ima pravo na naplatu kamate, naknade, administrativne naknade i drugih ugovorom utvrđenih troškova faktoringa.
(5) Faktor ima pravo naplate od dužnika u roku definiranim ugovorom o obrnutom faktoringu.
(6) Obrnuti faktoring mogu primjenjivati samo oni subjekti koji su definirani u članu 2. stav (1) ovog zakona.
(7) Predmet obrnutog faktoringa ne može biti preuzimanje ispunjenja duga na osnovu prodaje robe ili usluga za lične, porodične ili potrebe domaćinstva, odnosno bilo kakva prodaja za gotovinu.
(8) Na obrnuti faktoring shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona kojima je uređen faktoring.

Član 15.
(Forma i predmet ugovora)

(1) Faktoring se može obavljati samo na osnovu ugovora u pisanoj formi, zaključenog između subjekata faktoringa iz člana 4. stav (2) ovog zakona.
(2) Ugovorom o faktoringu regulira se ustupanje ili prijenos postojeće ili buduće, cijele ili djelimične, nedospjele kratkoročne novčane tražbine nastale iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga u proizvodnji, trgovini i uslugama kao i tražbina nastala na osnovu izvođenja investicijskih radova i izvoza proizvoda i pruženih usluga, zaključene između lica iz člana 2. stav (1) ovog zakona.

(3) Buduća tražbina može biti predmet faktoringa samo ukoliko je u trenutku sklapanja ugovora o faktoringu dovoljno odrediva, odnosno ako su u ugovoru o faktoringu određeni povjerilac i dužnik, najviši mogući iznos tih tražbina, te ako je naznačena osnova nastanka tih budućih tražbina.
(4) Buduća tražbina je dovoljno određena ako je u ugovoru o faktoringu označeno ko će biti kupac takve tražbine i koliki je iznos te tražbine.
(5) Odredba u ugovoru kojom se vrši prijenos buduće tražbine proizvodi pravni učinak momentom nastanka te tražbine.
(6) Predmet ugovora o faktoringu ne može biti prijenos tražbine na osnovu prodaje robe ili usluga za lične, porodične ili potrebe domaćinstva, odnosno bilo kakva prodaja za gotovinu.
(7) U smislu odredbi ovog zakona ugovor čiji predmet nije definiran u skladu sa članom 2. stav (2) ovog zakona ne smatra se ugovorom o faktoringu.
(8) Ugovor o faktoringu ne smatra se ugovorom o kreditu ili zajmu u smislu propisa koji reguliraju ovu oblast.

Član 16.
(Sadržaj ugovora o faktoringu)

(1) Ugovor o faktoringu obavezno sadrži sljedeće elemente:
a) podatke o ugovornim stranama,
b) vrstu faktoringa,
c) osnov i podatke o tražbini koja je predmet ugovora,
d) iznos i način obračuna plaćanja i plaćanje otkupljene tražbine,
e) iznos i obračun naknade faktoru,
f) obračun kamate i ostalih troškova,
g) obavezu obavještavanja kupca o prijenosu tražbine,
h) evidencije i rokove realizacije odredbi iz ugovora,
i) način rješavanja sporova,
j) datum zaključivanja ugovora i
k) potpise zakonskih zastupnika svake od ugovornih strana ili drugog lica ovlaštenog za potpisivanje ugovora ili punomoćnika ovih lica.
(2) Agencija za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) podzakonskim aktom detaljnije će propisati sadržaj ugovora o faktoringu.

Član 18.
(Prijenos tražbine)

(1) Prodavac na osnovu ugovora sa kupcem i primljenom narudžbom isporučuje robu i izdaje račun kupcu.
(2) Prodavac može ugovorom svoje tražbine prenijeti na faktora, izuzev ako je taj prijenos zabranjen ovim zakonom ili koja je vezana uz ličnost povjerioca, ili koja se, po svojoj prirodi, protivi prenošenju na drugog.
(3) Uz zahtjev za faktoring uslugu prodavac dostavlja faktoru i dokumentaciju iz člana 5. stav (3) ovog zakona.
(4) Faktor može zahtijevati od prodavca da osigura i izjavu kupca da je primio robu i usluge prema izdatom računu, bez prigovora na njihove materijalne nedostatke.
(5) Za prijenos tražbine sa prodavca na faktora nije potreban pristanak kupca, ali je prodavac dužan obavijestiti kupca o izvršenom prijenosu tražbine na faktora ukoliko je to ugovorom predviđeno ili ukoliko se ne radi o skrivenom faktoringu.

(6) Ugovor o faktoringu proizvodi učinke i bez saglasnosti i izjave kupca iz stava (4) ovog člana, osim ako drugačije nije uređeno posebnim zakonom.

Član 19.
(Obavještenje o prijenosu tražbine)

(1) Prodavac je obavezan u roku pet dana od dana zaključivanja ugovora sa faktorom obavijestiti kupca o istom. Kupac je dužan u ugovorenom roku umjesto prodavcu platiti faktoru.
(2) Ako ugovorom nije određeno ko je obavezan obavijestiti kupca o zaključenom ugovoru o prijenosu tražbine, smatrat će se da je to prodavac.
(3) Obavještenje o prijenosu tražbine mora biti sačinjeno u pisanoj formi i sadržavati informacije o zaključenom ugovoru o faktoringu, datumu zaključivanja ugovora, podatke o faktoru kojem je kupac obavezan izvršiti plaćanje, kao i instrukcije za plaćanje: broj računa ili brojeve računa, iznos tražbina, valuta plaćanja i dr.
(4) Obavještenje se smatra dostavljenim ako je upućeno pisanom korespondencijom, na elektronski ili neki drugi prikladan način iz kojeg se može utvrditi identitet pošiljaoca i prijem obavještenja.

Član 25.
(Društva za faktoring)

(1) Faktoring poslove može obavljati privredno društvo organizovano kao dioničko društvo (d.d.) ili društvo sa ograničenom odgovornošću (d.o.o.) sa sjedištem u Federaciji.
(2) Za obavljanje poslova faktoringa društvo mora imati odobrenje izdato od Agencije.
(3) Društvo se ne može upisati u sudski registar prije dobijanja odobrenja iz stava (2) ovog člana.
(4) Osim subjekata iz stava (1) ovog člana, poslove faktoringa može obavljati i banka čije je poslovanje uređeno po propisima koji reguliraju poslovanje banaka u Federaciji. Na banke koje se bave poslovima faktoringa primjenjuju se poglavlja I., II., III., IV. (član 26. st. (3), (4), (5) i (7)), V., VI., VII., VIII. i IX. ovog zakona.
(5) Poslovima faktoringa može se baviti i strana banka i strano pravno lice, ali isključivo u inostranom dvofaktorskom sistemu, koji imaju važeće odobrenje za obavljanje poslova faktoringa nadležnog organa matične zemlje.
(6) Izraz "faktoring" i njegove izvedenice upisuje u naziv pravnog lica ili koristi u pravnom prometu samo ono društvo koje je dobilo odobrenje za obavljanje poslova faktoringa od Agencije.
(7) Društva se mogu udruživati u udruženja društava za faktoring koja se osnivaju kao privredna interesna udruženja ili kao neki drugi oblik udruživanja privrednih subjekata u skladu sa posebnim zakonom.
(8) Društva ne smiju zaključivati nikakve pisane ili usmene ugovore sa drugim društvima za faktoring ili njihovim udruženjima kojima se može ograničiti princip slobodnog tržišnog takmičenja.
(9) Udruženje društava dužno je, na zahtjev Agencije, radi provođenja stava (7) ovog člana, dostaviti Agenciji svoj statut, kao i sve sporazume, ugovore i druge opće akte.
(10) Na društva se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje osnivanje, organizacija, poslovanje, upravljanje i prestanak privrednih društava, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 27.
(Osnovni kapital društva za faktoring)

(1) Osnovni kapital društva za faktoring koje se osniva u Federaciji radi obavljanja poslova faktoringa ne može iznositi manje od 750.000,00 KM i u cijelosti se mora uplatiti u novcu.
(2) Društvo za faktoring je u obavezi osigurati da visina kapitala na dan sastavljanja i prezentiranja finansijskih izvještaja bude u visini koja nije manja od iznosa kapitala iz stava (1) ovog člana.
(3) U slučaju da se kapital društva za faktoring smanji ispod nivoa minimalnog iznosa kapitala iz stava (2) ovog člana, Agencija može tom društvu za faktoring naložiti neku od nadzornih mjera propisanih odredbama ovog zakona.
(4) Agencija će podzakonskim aktom propisati kriterije i/ili pravila te dodatne zahtjeve za kapital društva za faktoring.

Član 43.
(Evidencija društava za faktoring)

(1) Evidenciju društava o izdatim i oduzetim odobrenjima za obavljanje poslova faktoringa vodi Agencija.
(2) Evidencija obavezno sadrži:
a) naziv društva za faktoring, adresu i registarski broj,
b) pravni oblik,
c) strukturu vlasništva, imena i poslovne adrese članova/dioničara sa više od 5% dionica,
d) kontakt podatke, podatke o kontakt osobi i internet adresu,
e) adresu organizacionih dijelova u državi ili u inostranstvu,
f) imena i poslovne adrese svih članova uprave, odnosno nadzornog odbora,
g) članstvo u mreži i nazive i adrese društava članica i povezanih društava, odnosno uputa o mjestu gdje je takav podatak javno dostupan.

Član 45.
(Skupština društva za faktoring)

(1) Skupštinu društva za faktoring čine dioničari ili svi članovi društva.
(2) U društvu za faktoring sa jednim dioničarom ili sa jednim članom koji ima učešće, ovlaštenja skupštine vrši dioničar, odnosno član društva sa jednim učešćem.

Član 46.
(Nadzorni odbor društva za faktoring)

(1) Društvo za faktoring mora imati nadzorni odbor.
(2) Nadzorni odbor društva za faktoring sastoji se od najmanje tri člana.
(3) Osnivačkim aktom društva za faktoring može se odrediti da nadzorni odbor ima više članova, ali njihov broj mora biti neparan.

Član 47.
(Uslovi za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora društva za faktoring)

(1) Za člana nadzornog odbora društva za faktoring može biti izabrano ili imenovano lice koje ima dobar ugled, odgovarajuće stručne kvalifikacije i iskustvo za nadziranje vođenja poslova društva za faktoring.
(2) Smatra se da je uslov iz stava (1) ovog člana ispunjen ako lice ima relevantno iskustvo stečeno u rukovođenju poslovima ili u poslovima nadzora nad vođenjem poslova društva za faktoring ili drugog privrednog društva usporedive djelatnosti sa poslovima iz djelatnosti društva za faktoring.
(3) Agencija može naložiti društvu za faktoring sazivanje skupštine društva za faktoring i predlaganje opoziva člana nadzornog odbora društva za faktoring ako:
a) član nadzornog odbora krši ili ne obavlja svoje dužnosti određene ovim i drugim zakonima te propisima donesenim na osnovu tih zakona,
b) postoji ili nastupi zapreka za imenovanje ili izbor člana nadzornog odbora,
c) član nadzornog odbora ne ispunjava uslove iz st. (1) i (4) ovog člana.
(4) Agencija će detaljnije propisati uslove koje moraju ispunjavati članovi nadzornog odbora društva za faktoring.

Član 50.
(Uprava društva za faktoring)

(1) Uprava organizuje rad i rukovodi poslovanjem, zastupa i predstavlja društvo za faktoring i odgovara za zakonitost poslovanja.
(2) Uprava društva za faktoring mora imati najmanje dva člana koji vode poslove i zastupaju društvo, a čine je direktor i najmanje jedan izvršni direktor koji vode poslove i zastupaju društvo.
(3) Članovi uprave društva za faktoring moraju biti u radnom odnosu sa punim radnim vremenom u društvu.
(4) Uprava društva za faktoring može ovlastiti prokuristu (jednog ili više njih) za zastupanje društva, odnosno sklapanje ugovora i poduzimanje pravnih radnji uime i za račun društva koje proizlaze iz djelatnosti društva, ali samo zajedno sa barem jednim članom uprave društva.
(5) Osnivačkim aktom društva za faktoring utvrđuju se uslovi koje treba ispunjavati lice kojem se daje prokura, ovlašteni organ za dodjelu prokure, vrsta i način davanja prokure, obim ovlaštenja iz prokure, uključujući i ograničenja u poduzimanju radnji od prokuriste.

Član 57.
(Odbor za reviziju)

(1) U društvima za faktoring koja su registrirana kao dionička društva obavezno se formira odbor za reviziju.
(2) Odbor za reviziju ima najmanje tri člana.
(3) Postupak izbora, imenovanja, razrješenja, sastav i način odlučivanja odbora za reviziju utvrđuju se statutom dioničkog društva.

Član 60.
(Subjekti inostranog faktoringa)

(1) Subjekti inostranog faktoringa su:
a) prodavac - izvoznik robe koji svoju tražbinu od kupca, nastalu na osnovu ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga, prenosi na izvoznog faktora,
b) izvozni faktor koji je u zemlji prodavca kao kupac tražbine,
c) uvozni faktor u zemlji kupca kao korespondentni faktor,
d) kupac - uvoznik robe.
(2) Subjekti inostranog faktoringa dužni su pridržavati se općih pravila i rokova koje primjenjuju strukovna udruženja za inostrani faktoring, naročito Factors Chain International (u daljnjem tekstu: FCI) i/ili International Factors Group (u daljnjem tekstu: IFG).

Član 62.
(Prijenos tražbine u izvoznom faktoringu)

(1) Prodavac na osnovu primljene narudžbe od kupca i ugovora o prodaji robe isporučuje robu kupcu i izdaje izvozni račun. Uz zahtjev za izvoznu faktoring uslugu izvoznom faktoru zajedno predaje na uvid narudžbenicu i otpremnicu.
(2) Izvozni faktor utvrđuje osnovanost i vjerodostojnost tražbine prodavca prema kupcu, izražava interes za otkup ponuđene tražbine i prosljeđuje primljenu dokumentaciju iz stava (1) ovog člana uvoznom faktoru.
(3) Uvozni faktor dužan je provjeriti bonitet i kreditnu sposobnost kupca i odobriti pokriće, tj. dati izjavu o odgovornosti za naplatu izvozne tražbine od kupca izvoznom faktoru.

Član 63.
(Ugovor o dvofaktorskom faktoringu u inostranom faktoringu)

(1) Izvozni faktor poziva prodavca da kompletira dokumentaciju u skladu sa članom 5. stav (3) ovog zakona i pristupi zaključivanju ugovora o izvoznom faktoringu.
(2) Datum zaključivanja ugovora o prijenosu tražbine između prodavca i izvoznog faktora smatra se datumom prijenosa tražbine na izvoznog faktora.
(3) Izvozni faktor nakon zaključenja ugovora iz stava (2) ovog člana dužan je obavijestiti o potpisu ugovora sa prodavcem korespondentnog uvoznog faktora u zemlji kupca, a zatim i sa njim zaključiti ugovor o dvofaktorskom faktoringu.
(4) Uvozni faktor obavezan je obavijestiti kupca o potpisanom međufaktorskom ugovoru sa izvoznim faktorom, kao i o njegovoj obavezi da u ugovorenom roku umjesto prodavcu preneseno potraživanje plati uvoznom faktoru.
(5) Ugovorom o faktoringu između prodavca i izvoznog faktora ugovara se iznos avansa od nominalne vrijednosti izvozne tražbine koji se isplaćuje prodavcu, kamata na isplaćeni avans koju zaračunava izvozni faktor, naknada i troškovi faktora, kao i način plaćanja kamate i naknade.

Član 68.
(Finansijsko izvještavanje)

(1) Društvo za faktoring obavezno je sačinjavati i prezentirati finansijske izvještaje u skladu sa odredbama propisa o računovodstvu i reviziji Federacije kao i u skladu sa

Međunarodnim računovodstvenim standardima i Međunarodnim standardima finansijskog izvještavanja.
(2) Društvo za faktoring mora organizovati svoje poslovanje i voditi poslovne knjige, poslovnu dokumentaciju, te ostale evidencije na način koji omogućuje provjeru posluje li društvo u skladu sa važećim propisima i standardima struke.
(3) Društvo za faktoring ima obavezu:
a) voditi urednu i ažurnu evidenciju koju je dužno pokazati u postupku nadzora nad poslovanjem društva,
b) obavještavati prodavca o realizaciji pojedinih odredbi ugovora o faktoringu i dostavljati mu isprave na knjiženje.
(4) Društvo za faktoring i prodavac dužni su na osnovu dokumentacije iz člana 5. stav (3) ovog zakona izvršiti u svojim knjigovodstvima odgovarajuća knjiženja i čuvati je i arhivirati u skladu sa računovodstvenim propisima Federacije.

Član 69.
(Revizija finansijskih izvještaja)

(1) Godišnje finansijske izvještaje društva za faktoring mora revidirati društvo za reviziju na način i pod uslovima određenim propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija te pravilima revizorske struke, ako ovim zakonom i propisima donesenim na osnovu ovog zakona nije drugačije propisano.
(2) Društvo za faktoring dužno je Agenciji dostaviti revidirane godišnje finansijske izvještaje iz člana 68. stav (1) ovog zakona u roku 15 dana od datuma izdavanja revizorskog izvještaja.
(3) Isto društvo za reviziju može revidirati najviše pet uzastopnih godišnjih finansijskih izvještaja društva za faktoring.
(4) Agencija od revizora može tražiti dodatna objašnjenja u vezi sa revidiranim godišnjim finansijskim izvještajima, odnosno drugim revidiranim izvještajima društva za faktoring.
(5) Ako Agencija utvrdi da revizija izvještaja društva za faktoring nije obavljena ili da revizorski izvještaj nije sastavljen u skladu sa ovim zakonom, propisima donesenima na osnovu ovog zakona, propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija, te pravilima revizorske struke, ili ako izvršenim nadzorom poslovanja društva ili na drugi način utvrdi da revizorski izvještaj o izvještajima društva za faktoring nije zasnovan na istinitim i objektivnim činjenicama, može odbiti revizorski izvještaj i zahtijevati od društva za faktoring da reviziju obave ovlašteni revizori drugog društva za reviziju, a na trošak tog društva.
(6) Isto društvo za reviziju ne može obavljati reviziju finansijskih izvještaja društva za faktoring ako je u godini za koju su sastavljeni finansijski izvještaji istom društvu za faktoring pružalo usluge iz područja finansija, računovodstva, interne revizije, procjene vrijednosti društva za faktoring, njegove imovine i obaveza, poreznog i ostalog poslovnog savjetovanja, te obavljalo za njega poslove sudskog vještačenja.
(7) Isto društvo za reviziju ne može preuzeti niti mu društvo za faktoring može povjeriti obavljanje revizije svojih finansijskih izvještaja ako je društvo za reviziju u prethodnoj godini više od polovine svojih ukupnih prihoda ostvarilo obavljanjem revizije finansijskih izvještaja tog društva.
(8) Društvo za faktoring dužno je obavijestiti Agenciju o društvu za reviziju koje je izabralo za obavljanje revizije finansijskih izvještaja za poslovnu godinu na koju se revizija odnosi najkasnije u roku osam dana od kada je donesena odluka o izboru.

Član 71.
(Nadzor nad društvima za faktoring)

(1) U smislu odredbi ovog zakona nadzor predstavlja provjeru da li subjekti koji obavljaju poslove faktoringa posluju u skladu sa odredbama ovog zakona, kao i sa podzakonskim aktima donesenim na osnovu njih, zatim u skladu sa propisima o upravljanju rizicima, vlastitim pravilima i standardima, pravilima struke na način koji omogućava uredno funkcioniranje društva za faktoring, te provođenje mjera i aktivnosti radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti.
(2) Osnovni ciljevi nadzora su provjera zakonitosti, procjena sigurnosti i stabilnosti poslovanja društva, a radi zaštite interesa klijenta i javnog interesa, doprinosa stabilnosti finansijskog sistema, te uspostavljanje i očuvanje povjerenja u tržište faktoringa.

Član 98.
(Teži prekršaji društva za faktoring)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 KM do 100.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj društvo za faktoring ako:
a) obavlja djelatnosti suprotno odredbama člana 26. ovog zakona,
b) stiče kvalificirano učešće u drugom pravnom licu suprotno odredbi člana 38. stav (1) ovog zakona,
c) izvrši prijenos faktoring poslovanja suprotno odredbama člana 41. stav (6) ovog zakona,
d) ne dobije saglasnost Agencije u skladu sa odredbama člana 42. stav (1) ovog zakona,
e) funkciju člana uprave društva za faktoring obavlja lice koje nije dobilo saglasnost Agencije za obavljanje funkcije člana uprave društva za faktoring u skladu sa odredbom člana 52. stav (1) ovog zakona,
f) član uprave društva za faktoring ne ispunjava obaveze u skladu sa odredbama člana 56. ovog zakona,
g) ne upravlja rizicima u poslovanju u skladu sa odredbama člana 65. ovog zakona,
h) ne organizuje internu reviziju u skladu sa odredbama člana 66. ovog zakona,
i) ne organizuje poslovanje i vođenje poslovnih knjiga, kao i da ne sastavlja godišnje finansijske izvještaje u skladu sa odredbama člana 68. ovog zakona,
j) ne dostavi revidirane godišnje finansijske izvještaje u skladu sa odredbom člana 69. stav (2) ovog zakona,
k) ne omogući ovlaštenim licima Agencije provođenje nadzora u skladu sa odredbama člana 72. stav (4) ovog zakona,
l) ne omogući ovlaštenim licima Agencije provođenje nadzora u skladu sa odredbama čl. 78., 79. i 80. ovog zakona,
m) ne postupi po rješenju Agencije o otklanjanju utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti ili o prestanku nezakonitog postupanja iz člana 90. ovog zakona,
n) ne postupi po rješenju Agencije iz člana 93. ovog zakona,
o) izvrši prijenos faktoring poslovanja suprotno odredbama člana 41. stav (5) ovog zakona.
(2) Odgovorno lice u društvu za faktoring bit će kažnjeno za prekršaje iz stava (1) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 KM do 15.000,00 KM.

Član 99.
(Lakši prekršaji društva za faktoring)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 KM do 25.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj društvo za faktoring ako:
a) ugovor o faktoringu nije sastavljen u skladu sa odredbama člana 16. ovog zakona,
b) o saznanju sticanja i otuđenja kvalificiranog učešća u društvu za faktoring ne obavijesti Agenciju u skladu sa odredbom člana 31. ovog zakona,
c) prilikom imenovanja članova nadzornog odbora postupi suprotno odredbama člana 46. ovog zakona,
d) prilikom imenovanja članova nadzornog odbora postupi suprotno odredbama člana 47. ovog zakona,
e) ne osigura podnošenje zahtjeva za izdavanje saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave donošenjem odluke ili izdavanjem saglasnosti u skladu sa odredbom člana 52. stav (2) ovog zakona,
f) ne postupi u skladu sa odredbom člana 52. stav (7) ovog zakona,
g) ne obavijesti Agenciju o izabranom revizorskom društvu u skladu sa odredbom člana 69. stav (8) ovog zakona,
h) ne obavijesti Agenciju u skladu sa odredbama člana 70. ovog zakona,
i) ne postupi u skladu sa odredbama člana 104. st. (1), (3) i (4) ovog zakona.
(2) Odgovorno lice u društvu bit će kažnjeno za prekršaje iz stava (1) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 KM do 5.000,00 KM.

DIO ODREDBI ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU

Član 2.
(Pojmovi)

U smislu odredbi ovog zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

(1) Faktoring je pravni posao kupoprodaje postojeće nedospjele ili buduće kratkoročne novčane tražbine nastale iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga u zemlji i inostranstvu, koja se prenosi na faktora ugovorom i koji preuzima tražbinu od prodavca da je naplati u svoje ime i za svoj račun.

(2) Kratkoročna novčana tražbina je tražbina koja dospijeva na naplatu u roku do 180 dana od dana prodaje robe, odnosno pružene usluge, a definira se ugovorom o prodaji robe ili pružanja usluga.

(3) Predmet faktoringa je otkup svake postojeće i/ili buduće, cijele ili djelimične, nedospjele kratkoročne novčane tražbine nastale iz osnova ugovora o prodaji roba ili pružanja usluga u zemlji i inostranstvu, zaključenog između subjekata koji obavljajući svoju djelatnost stupaju u međusobne dužničko - povjerilačke odnose.

(4) Avans predstavlja dio tražbine koju faktor nakon zaključenog ugovora isplaćuje prodavcu tražbine.

(5) Faktoring garantni fond predstavlja dio neisplaćene tražbine koji faktor zadržava do naplate od dužnika kao garanciju za naplatu kamata na isplaćeni avans i naknade faktoru za izvršene faktoring usluge i korespondira sa isplaćenim avansom.

(6) Faktoring limit predstavlja iznos faktoring tražbine koji se od kupca prenosi na faktora u skladu sa propisom o obligacionim odnosima i pokriven je instrumentom osiguranja plaćanja prihvatljivim za društvo za faktoring.

(7) Kamata predstavlja kamatnu stopu koju faktor obračunava prodavcu tražbine na isplaćeni avans do naplate tražbine od kupca.

(8) Naknada predstavlja iznos koji faktor obračunava na osnovicu od nominalnog iznosa otkupljene tražbine.

(9) Administrativna naknada je naknada za operativne aktivnosti vezane uz pružanje usluge faktoringa (vođenje evidencije, dogovaranje i praćenje otplate predmeta faktoringa, prikupljanje podataka, izrada analiza i davanje informacija o kreditnoj sposobnosti dužnika predmeta faktoringa itd.).

(10) Kupac je poslovni subjekt koji je dužnik predmeta faktoringa.

(11) Prodavac je prodavac tražbine i povjerilac predmeta faktoringa.

(12) Pružalac usluga faktoringa je svako lice koje u skladu sa odredbama ovog zakona ima pravo pružati uslugu faktoringa.

(13) Poslovni subjekti su pravna lica koja samostalno nastupaju u pravnom prometu i učestvuju u postupku prometa roba i usluga stupajući u međusobne dužničko - povjerilačke odnose, a to su:

a) privredna društva koja samostalno obavljaju djelatnost proizvodnje i prodaje proizvoda i vrše usluge na tržištu radi sticanja dobiti u skladu sa odredbama propisa koji reguliraju poslovanje privrednih društva,

b) samostalni poduzetnici (obrtnici) koji obavljaju djelatnosti u skladu sa propisima o obrtu i srodnim djelatnostima i

c) subjekti koji su organizovani kao društva kapitala, a poslovanje im je uređeno propisima o javnim preduzećima.

(14) Nepravilnosti su stanja i postupci koji nisu u skladu sa vlastitim poslovnim politikama i usvojenim pravilima društva za faktoring te standardima i pravilima struke, ili se oni dosljedno ne primjenjuju, a time se ugrožava poslovanje, posebno u vezi sa organizacionim zahtjevima i upravljanjem rizicima.

(15) Matično društvo je društvo koje u tom društvu za faktoring ima kontrolno učešće.

(16) Zavisno društvo je svako pravno lice:

a) u kojem društvo za faktoring posjeduje većinu glasačkih prava dioničara ili članova;

b) u kojem društvo za faktoring ima pravo imenovati ili smijeniti većinu članova uprave i nadzornog odbora, s tim da je istovremeno i dioničar ili vlasnik učešća;

c) nad kojim društvo za faktoring ima pravo vršiti dominantan utjecaj na upravljanje i vođenje poslovanja i to na osnovu prava koja vlasnik dionica, odnosno učešća crpi iz statusa dioničara, odnosno vlasnika učešća ili na osnovu ugovora zaključenog u skladu sa propisom koji uređuje privredna društva;

d) u kojem društvo za faktoring ima samo kontrolu nad većinom vlasničkih i glasačkih prava u skladu sa sporazumom sa ostalim dioničarima ili članovima tog pravnog lica.

(17) Kvalificirano učešće znači direktno ili indirektno ulaganje u društvo za faktoring koje predstavlja 10% ili više kapitala ili glasačkih prava, ili koje omogućava ostvarivanje značajnog utjecaja na upravljanje tim društvom.

(18) Značajno učešće postoji kada jedno lice ima direktno ili indirektno pravo ili mogućnost ostvariti najmanje 20% glasačkih prava u društvu, odnosno direktno ili indirektno vlasništvo nad najmanje 20% kapitala tog društva.

(19) Kontrolno učešće postoji kada jedno lice ima direktno ili indirektno pravo ili mogućnost ostvariti najmanje 50% glasačkih prava u društvu, odnosno direktno ili indirektno vlasništvo nad najmanje 50% kapitala tog društva.

(20) Učestvovanje znači učestvovanje nekog lica u drugom pravnom licu ako:

a) ima direktno ili indirektno ulaganje na osnovu kojih učestvuje sa 20% učešća ili više u kapitalu tog pravnog lica ili glasačkim pravima u tom pravnom licu, ili

b) ima učešće u kapitalu tog pravnog lica ili u glasačkim pravima u tom pravnom licu manji od 20%, a stečen je sa namjerom da, na osnovu trajne povezanosti sa tim pravnim licem, omogući utjecaj na njegovo poslovanje.

Član 3.
(Primjena propisa)

Na poslove faktoringa primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju obligacioni odnosi, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 5.
(Elementi faktoringa i dokumentacija u faktoringu)

(1) Elementi faktoringa su:

a) tražbina,

b) avans,

c) faktoring garantni fond,

d) faktoring limit,

e) kamata koja ne može biti veća od važeće bankarske kamatne stope za kratkoročne kredite,

f) naknada koja ne može biti veća od 2% nominalnog iznosa otkupljene tražbine.

(2) U faktoringu se može ugovarati i administrativna naknada koja, zavisno od iznosa računa, ne može biti veća od 50 KM po svakom računu.

(3) Posao faktoringa provodi se na osnovu sljedeće dokumentacije:

a) ugovora o faktoringu između subjekata faktoringa kojim se vrši prijenos i otkup tražbine na faktora, tj. povjerioca,

b) računa o isporuci robe i izvršenim uslugama sa narudžbama, otpremnicama i prijemnicama robe, zapisnicima o izvršenim uslugama, voznim listama prijevoznika, izvodima otvorenih stavki sa obavještenjima o dospijeću duga na naplatu i urgencijama za plaćanje, a kod inostranog faktoringa i izvozna i uvozna carinska dokumentacija, izjava o plaćenom PDV-u i carini, kao i dokaz o otvorenom akreditivu,

c) polica osiguranja i reosiguranja, ukoliko su ugovorene,

d) finansijskih izvještaja i revizorskih izvještaja, kao i ostale dokumentacije vezane uz korespondenciju prodavca sa kupcem kao što su pozivi i urgencije za plaćanje, dokumentacija vezana za procjenu boniteta i kreditne sposobnosti dužnika,

e) ostale dokumentacije koja može poslužiti kao osnov za dokazivanje da je roba stvarno isporučena ili usluga izvršena kao i dokumentacije za dokazivanje prijenosa tražbine.

(4) Navedena dokumentacija iz stava (3) ovog člana koristi se kod utvrđivanja osnovanosti tražbine od kupca kao i osnove za prijenos tražbine sa prodavca na faktora.

Član 14.
(Pojam i predmet obrnutog faktoringa)

(1) Obrnuti (dobavljački) faktoring je posebna vrsta faktoringa koji se ugovara između faktora i kupca kao dužnika u kojem faktor preuzima obavezu plaćanja kupčevog nedospjelog budućeg kratkoročnog novčanog dugovanja prema dobavljačima iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanih usluga u zemlji i inostranstvu.

(2) Obrnuti faktoring se vrši u skladu sa odredbama propisa kojim su uređeni obligacioni odnosi.

(3) U obrnutom faktoringu za preuzimanje ispunjenja duga dužnik nije obavezan tražiti saglasnost povjerioca.

(4) U obrnutom faktoringu faktor ima pravo na naplatu kamate, naknade, administrativne naknade i drugih ugovorom utvrđenih troškova faktoringa.

(5) Faktor ima pravo naplate od dužnika u roku definiranim ugovorom o obrnutom faktoringu.

(6) Obrnuti faktoring mogu primjenjivati samo oni subjekti koji su definirani u članu 2. stav (1) ovog zakona.

(7) Predmet obrnutog faktoringa ne može biti preuzimanje ispunjenja duga na osnovu prodaje robe ili usluga za lične, porodične ili potrebe domaćinstva, odnosno bilo kakva prodaja za gotovinu.

(8) Na obrnuti faktoring shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona kojima je uređen faktoring.

Član 15.
(Forma i predmet ugovora)

(1) Faktoring se može obavljati samo na osnovu ugovora u pisanoj formi, zaključenog između subjekata faktoringa iz člana 4. stav (2) ovog zakona.

(2) Ugovorom o faktoringu regulira se ustupanje ili prijenos postojeće ili buduće, cijele ili djelimične, nedospjele kratkoročne novčane tražbine nastale iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga u proizvodnji, trgovini i uslugama kao i tražbina nastala na osnovu izvođenja investicijskih radova i izvoza proizvoda i pruženih usluga, zaključene između lica iz člana 2. stav (1) ovog zakona.

(3) Buduća tražbina može biti predmet faktoringa samo ukoliko je u trenutku sklapanja ugovora o faktoringu dovoljno odrediva, odnosno ako su u ugovoru o faktoringu određeni povjerilac i dužnik, najviši mogući iznos tih tražbina, te ako je naznačena osnova nastanka tih budućih tražbina.

(4) Buduća tražbina je dovoljno određena ako je u ugovoru o faktoringu označeno ko će biti kupac takve tražbine i koliki je iznos te tražbine.

(5) Odredba u ugovoru kojom se vrši prijenos buduće tražbine proizvodi pravni učinak momentom nastanka te tražbine.

(6) Predmet ugovora o faktoringu ne može biti prijenos tražbine na osnovu prodaje robe ili usluga za lične, porodične ili potrebe domaćinstva, odnosno bilo kakva prodaja za gotovinu.

(7) U smislu odredbi ovog zakona ugovor čiji predmet nije definiran u skladu sa članom 2. stav (2) ovog zakona ne smatra se ugovorom o faktoringu.

(8) Ugovor o faktoringu ne smatra se ugovorom o kreditu ili zajmu u smislu propisa koji reguliraju ovu oblast.

Član 16.
(Sadržaj ugovora o faktoringu)

(1) Ugovor o faktoringu obavezno sadrži sljedeće elemente:

a) podatke o ugovornim stranama,
b) vrstu faktoringa,
c) osnov i podatke o tražbini koja je predmet ugovora,
d) iznos i način obračuna plaćanja i plaćanje otkupljene tražbine,
e) iznos i obračun naknade faktoru,
f) obračun kamate i ostalih troškova,
g) obavezu obavještavanja kupca o prijenosu tražbine,
h) evidencije i rokove realizacije odredbi iz ugovora,
i) način rješavanja sporova,
j) datum zaključivanja ugovora i
k) potpise zakonskih zastupnika svake od ugovornih strana ili drugog lica ovlaštenog za potpisivanje ugovora ili punomoćnika ovih lica.

(2) Agencija za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) podzakonskim aktom detaljnije će propisati sadržaj ugovora o faktoringu.

Član 18.
(Prijenos tražbine)

(1) Prodavac na osnovu ugovora sa kupcem i primljenom narudžbom isporučuje robu i izdaje račun kupcu.

(2) Prodavac može ugovorom svoje tražbine prenijeti na faktora, izuzev ako je taj prijenos zabranjen ovim zakonom ili koja je vezana uz ličnost povjerioca, ili koja se, po svojoj prirodi, protivi prenošenju na drugog.

(3) Uz zahtjev za faktoring uslugu prodavac dostavlja faktoru i dokumentaciju iz člana 5. stav (3) ovog zakona.

(4) Faktor može zahtijevati od prodavca da osigura i izjavu kupca da je primio robu i usluge prema izdatom računu, bez prigovora na njihove materijalne nedostatke.

(5) Za prijenos tražbine sa prodavca na faktora nije potreban pristanak kupca, ali je prodavac dužan obavijestiti kupca o izvršenom prijenosu tražbine na faktora ukoliko je to ugovorom predviđeno ili ukoliko se ne radi o skrivenom faktoringu.

(6) Ugovor o faktoringu proizvodi učinke i bez saglasnosti i izjave kupca iz stava (4) ovog člana, osim ako drugačije nije uređeno posebnim zakonom.

Član 19.
(Obavještenje o prijenosu tražbine)

(1) Prodavac je obavezan u roku pet dana od dana zaključivanja ugovora sa faktorom obavijestiti kupca o istom. Kupac je dužan u ugovorenom roku umjesto prodavcu platiti faktoru.

(2) Ako ugovorom nije određeno ko je obavezan obavijestiti kupca o zaključenom ugovoru o prijenosu tražbine, smatrat će se da je to prodavac.

(3) Obavještenje o prijenosu tražbine mora biti sačinjeno u pisanoj formi i sadržavati informacije o zaključenom ugovoru o faktoringu, datumu zaključivanja ugovora, podatke o faktoru kojem je kupac obavezan izvršiti plaćanje, kao i instrukcije za plaćanje: broj računa ili brojeve računa, iznos tražbina, valuta plaćanja i dr.

(4) Obavještenje se smatra dostavljenim ako je upućeno pisanom korespondencijom, na elektronski ili neki drugi prikladan način iz kojeg se može utvrditi identitet pošiljaoca i prijem obavještenja.

Član 25.
(Društva za faktoring)

(1) Faktoring poslove može obavljati privredno društvo organizovano kao dioničko društvo (d.d.) ili društvo sa ograničenom odgovornošću (d.o.o.) sa sjedištem u Federaciji.

(2) Za obavljanje poslova faktoringa društvo mora imati odobrenje izdato od Agencije.

(3) Društvo se ne može upisati u sudski registar prije dobijanja odobrenja iz stava (2) ovog člana.

(4) Osim subjekata iz stava (1) ovog člana, poslove faktoringa može obavljati i banka čije je poslovanje uređeno po propisima koji reguliraju poslovanje banaka u Federaciji. Na banke koje se bave poslovima faktoringa primjenjuju se poglavlja I., II., III., IV. (član 26. st. (3), (4), (5) i (7)), V., VI., VII., VIII. i IX. ovog zakona.

(5) Poslovima faktoringa može se baviti i strana banka i strano pravno lice, ali isključivo u inostranom dvofaktorskom sistemu, koji imaju važeće odobrenje za obavljanje poslova faktoringa nadležnog organa matične zemlje.

(6) Izraz "faktoring" i njegove izvedenice upisuje u naziv pravnog lica ili koristi u pravnom prometu samo ono društvo koje je dobilo odobrenje za obavljanje poslova faktoringa od Agencije.

(7) Društva se mogu udruživati u udruženja društava za faktoring koja se osnivaju kao privredna interesna udruženja ili kao neki drugi oblik udruživanja privrednih subjekata u skladu sa posebnim zakonom.

(8) Društva ne smiju zaključivati nikakve pisane ili usmene ugovore sa drugim društvima za faktoring ili njihovim udruženjima kojima se može ograničiti princip slobodnog tržišnog takmičenja.

(9) Udruženje društava dužno je, na zahtjev Agencije, radi provođenja stava (7) ovog člana, dostaviti Agenciji svoj statut, kao i sve sporazume, ugovore i druge opće akte.

(10) Na društva se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje osnivanje, organizacija, poslovanje, upravljanje i prestanak privrednih društava, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 27.
(Osnovni kapital društva za faktoring)

(1) Osnovni kapital društva za faktoring koje se osniva u Federaciji radi obavljanja poslova faktoringa ne može iznositi manje od 750.000,00 KM i u cijelosti se mora uplatiti u novcu.

(2) Društvo za faktoring je u obavezi osigurati da visina kapitala na dan sastavljanja i prezentiranja finansijskih izvještaja bude u visini koja nije manja od iznosa kapitala iz stava (1) ovog člana.

(3) U slučaju da se kapital društva za faktoring smanji ispod nivoa minimalnog iznosa kapitala iz stava (2) ovog člana, Agencija može tom društvu za faktoring naložiti neku od nadzornih mjera propisanih odredbama ovog zakona.

(4) Agencija će podzakonskim aktom propisati kriterije i/ili pravila te dodatne zahtjeve za kapital društva za faktoring.

Član 43.
(Evidencija društava za faktoring)

(1) Evidenciju društava o izdatim i oduzetim odobrenjima za obavljanje poslova faktoringa vodi Agencija.

(2) Evidencija obavezno sadrži:

a) naziv društva za faktoring, adresu i registarski broj,

b) pravni oblik,

c) strukturu vlasništva, imena i poslovne adrese članova/dioničara sa više od 5% dionica,

d) kontakt podatke, podatke o kontakt osobi i internet adresu,

e) adresu organizacionih dijelova u državi ili u inostranstvu,

f) imena i poslovne adrese svih članova uprave, odnosno nadzornog odbora,

g) članstvo u mreži i nazive i adrese društava članica i povezanih društava, odnosno uputa o mjestu gdje je takav podatak javno dostupan.

Član 45.
(Skupština društva za faktoring)

(1) Skupštinu društva za faktoring čine dioničari ili svi članovi društva.

(2) U društvu za faktoring sa jednim dioničarom ili sa jednim članom koji ima učešće, ovlaštenja skupštine vrši dioničar, odnosno član društva sa jednim učešćem.

Član 46.
(Nadzorni odbor društva za faktoring)

(1) Društvo za faktoring mora imati nadzorni odbor.

(2) Nadzorni odbor društva za faktoring sastoji se od najmanje tri člana.

(3) Osnivačkim aktom društva za faktoring može se odrediti da nadzorni odbor ima više članova, ali njihov broj mora biti neparan.

Član 47.
(Uslovi za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora društva za faktoring)

(1) Za člana nadzornog odbora društva za faktoring može biti izabrano ili imenovano lice koje ima dobar ugled, odgovarajuće stručne kvalifikacije i iskustvo za nadziranje vođenja poslova društva za faktoring.

(2) Smatra se da je uslov iz stava (1) ovog člana ispunjen ako lice ima relevantno iskustvo stečeno u rukovođenju poslovima ili u poslovima nadzora nad vođenjem

poslova društva za faktoring ili drugog privrednog društva usporedive djelatnosti sa poslovima iz djelatnosti društva za faktoring.

(3) Agencija može naložiti društvu za faktoring sazivanje skupštine društva za faktoring i predlaganje opoziva člana nadzornog odbora društva za faktoring ako:

a) član nadzornog odbora krši ili ne obavlja svoje dužnosti određene ovim i drugim zakonima te propisima donesenim na osnovu tih zakona,

b) postoji ili nastupi zapreka za imenovanje ili izbor člana nadzornog odbora,

c) član nadzornog odbora ne ispunjava uslove iz st. (1) i (4) ovog člana.

(4) Agencija će detaljnije propisati uslove koje moraju ispunjavati članovi nadzornog odbora društva za faktoring.

Član 50.
(Uprava društva za faktoring)

(1) Uprava organizuje rad i rukovodi poslovanjem, zastupa i predstavlja društvo za faktoring i odgovara za zakonitost poslovanja.

(2) Uprava društva za faktoring mora imati najmanje dva člana koji vode poslove i zastupaju društvo, a čine je direktor i najmanje jedan izvršni direktor koji vode poslove i zastupaju društvo.

(3) Članovi uprave društva za faktoring moraju biti u radnom odnosu sa punim radnim vremenom u društvu.

(4) Uprava društva za faktoring može ovlastiti prokuristu (jednog ili više njih) za zastupanje društva, odnosno sklapanje ugovora i poduzimanje pravnih radnji uime i za račun društva koje proizlaze iz djelatnosti društva, ali samo zajedno sa barem jednim članom uprave društva.

(5) Osnivačkim aktom društva za faktoring utvrđuju se uslovi koje treba ispunjavati lice kojem se daje prokura, ovlašteni organ za dodjelu prokure, vrsta i način davanja prokure, obim ovlaštenja iz prokure, uključujući i ograničenja u poduzimanju radnji od prokuriste.

Član 57.
(Odbor za reviziju)

(1) U društvima za faktoring koja su registrirana kao dionička društva obavezno se formira odbor za reviziju.

(2) Odbor za reviziju ima najmanje tri člana.

(3) Postupak izbora, imenovanja, razrješenja, sastav i način odlučivanja odbora za reviziju utvrđuju se statutom dioničkog društva.

Član 60.
(Subjekti inostranog faktoringa)

(1) Subjekti inostranog faktoringa su:

a) prodavac - izvoznik robe koji svoju tražbinu od kupca, nastalu na osnovu ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga, prenosi na izvoznog faktora,

b) izvozni faktor koji je u zemlji prodavca kao kupac tražbine,

c) uvozni faktor u zemlji kupca kao korespondentni faktor,

d) kupac - uvoznik robe.

(2) Subjekti inostranog faktoringa dužni su pridržavati se općih pravila i rokova koje primjenjuju strukovna udruženja za inostrani faktoring, naročito Factors Chain International (u daljnjem tekstu: FCI) i/ili International Factors Group (u daljnjem tekstu: IFG).

Član 62.
(Prijenos tražbine u izvoznom faktoringu)

(1) Prodavac na osnovu primljene narudžbe od kupca i ugovora o prodaji robe isporučuje robu kupcu i izdaje izvozni račun. Uz zahtjev za izvoznu faktoring uslugu izvoznom faktoru zajedno predaje na uvid narudžbenicu i otpremnicu.

(2) Izvozni faktor utvrđuje osnovanost i vjerodostojnost tražbine prodavca prema kupcu, izražava interes za otkup ponuđene tražbine i prosljeđuje primljenu dokumentaciju iz stava (1) ovog člana uvoznom faktoru.

(3) Uvozni faktor dužan je provjeriti bonitet i kreditnu sposobnost kupca i odobriti pokriće, tj. dati izjavu o odgovornosti za naplatu izvozne tražbine od kupca izvoznom faktoru.

Član 63.
(Ugovor o dvofaktorskom faktoringu u inostranom faktoringu)

(1) Izvozni faktor poziva prodavca da kompletira dokumentaciju u skladu sa članom 5. stav (3) ovog zakona i pristupi zaključivanju ugovora o izvoznom faktoringu.

(2) Datum zaključivanja ugovora o prijenosu tražbine između prodavca i izvoznog faktora smatra se datumom prijenosa tražbine na izvoznog faktora.

(3) Izvozni faktor nakon zaključenja ugovora iz stava (2) ovog člana dužan je obavijestiti o potpisu ugovora sa prodavcem korespondentnog uvoznog faktora u zemlji kupca, a zatim i sa njim zaključiti ugovor o dvofaktorskom faktoringu.

(4) Uvozni faktor obavezan je obavijestiti kupca o potpisanom međufaktorskom ugovoru sa izvoznim faktorom, kao i o njegovoj obavezi da u ugovorenom roku umjesto prodavcu preneseno potraživanje plati uvoznom faktoru.

(5) Ugovorom o faktoringu između prodavca i izvoznog faktora ugovara se iznos avansa od nominalne vrijednosti izvozne tražbine koji se isplaćuje prodavcu, kamata na isplaćeni avans koju zaračunava izvozni faktor, naknada i troškovi faktora, kao i način plaćanja kamate i naknade.

Član 68.
(Finansijsko izvještavanje)

(1) Društvo za faktoring obavezno je sačinjavati i prezentirati finansijske izvještaje u skladu sa odredbama propisa o računovodstvu i reviziji Federacije kao i u skladu sa Međunarodnim računovodstvenim standardima i Međunarodnim standardima finansijskog izvještavanja.

(2) Društvo za faktoring mora organizovati svoje poslovanje i voditi poslovne knjige, poslovnu dokumentaciju, te ostale evidencije na način koji omogućuje provjeru posluje li društvo u skladu sa važećim propisima i standardima struke.

(3) Društvo za faktoring ima obavezu:

a) voditi urednu i ažurnu evidenciju koju je dužno pokazati u postupku nadzora nad poslovanjem društva,

b) obavještavati prodavca o realizaciji pojedinih odredbi ugovora o faktoringu i dostavljati mu isprave na knjiženje.

(4) Društvo za faktoring i prodavac dužni su na osnovu dokumentacije iz člana 5. stav (3) ovog zakona izvršiti u svojim knjigovodstvima odgovarajuća knjiženja i čuvati je i arhivirati u skladu sa računovodstvenim propisima Federacije.

Član 69.
(Revizija finansijskih izvještaja)

(1) Godišnje finansijske izvještaje društva za faktoring mora revidirati društvo za reviziju na način i pod uslovima određenim propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija te pravilima revizorske struke, ako ovim zakonom i propisima donesenim na osnovu ovog zakona nije drugačije propisano.

(2) Društvo za faktoring dužno je Agenciji dostaviti revidirane godišnje finansijske izvještaje iz člana 68. stav (1) ovog zakona u roku 15 dana od datuma izdavanja revizorskog izvještaja.

(3) Isto društvo za reviziju može revidirati najviše pet uzastopnih godišnjih finansijskih izvještaja društva za faktoring.

(4) Agencija od revizora može tražiti dodatna objašnjenja u vezi sa revidiranim godišnjim finansijskim izvještajima, odnosno drugim revidiranim izvještajima društva za faktoring.

(5) Ako Agencija utvrdi da revizija izvještaja društva za faktoring nije obavljena ili da revizorski izvještaj nije sastavljen u skladu sa ovim zakonom, propisima donesenima na osnovu ovog zakona, propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija, te pravilima revizorske struke, ili ako izvršenim nadzorom poslovanja društva ili na drugi način utvrdi da revizorski izvještaj o izvještajima društva za faktoring nije zasnovan na istinitim i objektivnim činjenicama, može odbiti revizorski izvještaj i zahtijevati od društva za faktoring da reviziju obave ovlašteni revizori drugog društva za reviziju, a na trošak tog društva.

(6) Isto društvo za reviziju ne može obavljati reviziju finansijskih izvještaja društva za faktoring ako je u godini za koju su sastavljeni finansijski izvještaji istom društvu za faktoring pružalo usluge iz područja finansija, računovodstva, interne revizije, procjene vrijednosti društva za faktoring, njegove imovine i obaveza, poreznog i ostalog poslovnog savjetovanja, te obavljalo za njega poslove sudskog vještačenja.

(7) Isto društvo za reviziju ne može preuzeti niti mu društvo za faktoring može povjeriti obavljanje revizije svojih finansijskih izvještaja ako je društvo za reviziju u prethodnoj godini više od polovine svojih ukupnih prihoda ostvarilo obavljanjem revizije finansijskih izvještaja tog društva.

(8) Društvo za faktoring dužno je obavijestiti Agenciju o društvu za reviziju koje je izabralo za obavljanje revizije finansijskih izvještaja za poslovnu godinu na koju se revizija odnosi najkasnije u roku osam dana od kada je donesena odluka o izboru.

Član 71.
(Nadzor nad društvima za faktoring)

(1) U smislu odredbi ovog zakona nadzor predstavlja provjeru da li subjekti koji obavljaju poslove faktoringa posluju u skladu sa odredbama ovog zakona, kao i sa podzakonskim aktima donesenim na osnovu njih, zatim u skladu sa propisima o upravljanju rizicima, vlastitim pravilima i standardima, pravilima struke na način koji omogućava uredno funkcioniranje društva za faktoring, te provođenje mjera i aktivnosti radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti.

(2) Osnovni ciljevi nadzora su provjera zakonitosti, procjena sigurnosti i stabilnosti poslovanja društva, a radi zaštite interesa klijenta i javnog interesa, doprinosa stabilnosti finansijskog sistema, te uspostavljanje i očuvanje povjerenja u tržište faktoringa.

Član 98.
(Teži prekršaji društva za faktoring)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 KM do 100.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj društvo za faktoring ako:

a) obavlja djelatnosti suprotno odredbama člana 26. ovog zakona,

b) stiče kvalificirano učešće u drugom pravnom licu suprotno odredbi člana 38. stav (1) ovog zakona,

c) izvrši prijenos faktoring poslovanja suprotno odredbama člana 41. stav (6) ovog zakona,

d) ne dobije saglasnost Agencije u skladu sa odredbama člana 42. stav (1) ovog zakona,

e) funkciju člana uprave društva za faktoring obavlja lice koje nije dobilo saglasnost Agencije za obavljanje funkcije člana uprave društva za faktoring u skladu sa odredbom člana 52. stav (1) ovog zakona,

f) član uprave društva za faktoring ne ispunjava obaveze u skladu sa odredbama člana 56. ovog zakona,

g) ne upravlja rizicima u poslovanju u skladu sa odredbama člana 65. ovog zakona,

h) ne organizuje internu reviziju u skladu sa odredbama člana 66. ovog zakona,

i) ne organizuje poslovanje i vođenje poslovnih knjiga, kao i da ne sastavlja godišnje finansijske izvještaje u skladu sa odredbama člana 68. ovog zakona,

j) ne dostavi revidirane godišnje finansijske izvještaje u skladu sa odredbom člana 69. stav (2) ovog zakona,

k) ne omogući ovlaštenim licima Agencije provođenje nadzora u skladu sa odredbama člana 72. stav (4) ovog zakona,

l) ne omogući ovlaštenim licima Agencije provođenje nadzora u skladu sa odredbama čl. 78., 79. i 80. ovog zakona,

m) ne postupi po rješenju Agencije o otklanjanju utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti ili o prestanku nezakonitog postupanja iz člana 90. ovog zakona,

n) ne postupi po rješenju Agencije iz člana 93. ovog zakona,

o) izvrši prijenos faktoring poslovanja suprotno odredbama člana 41. stav (5) ovog zakona.

(2) Odgovorno lice u društvu za faktoring bit će kažnjeno za prekršaje iz stava (1) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 KM do 15.000,00 KM.

Član 99.
(Lakši prekršaji društva za faktoring)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 KM do 25.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj društvo za faktoring ako:

a) ugovor o faktoringu nije sastavljen u skladu sa odredbama člana 16. ovog zakona,

b) o saznanju sticanja i otuđenja kvalificiranog učešća u društvu za faktoring ne obavijesti Agenciju u skladu sa odredbom člana 31. ovog zakona,

c) prilikom imenovanja članova nadzornog odbora postupi suprotno odredbama člana 46. ovog zakona,

d) prilikom imenovanja članova nadzornog odbora postupi suprotno odredbama člana 47. ovog zakona,

e) ne osigura podnošenje zahtjeva za izdavanje saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave donošenjem odluke ili izdavanjem saglasnosti u skladu sa odredbom člana 52. stav (2) ovog zakona,

f) ne postupi u skladu sa odredbom člana 52. stav (7) ovog zakona,

g) ne obavijesti Agenciju o izabranom revizorskom društvu u skladu sa odredbom člana 69. stav (8) ovog zakona,

h) ne obavijesti Agenciju u skladu sa odredbama člana 70. ovog zakona,

i) ne postupi u skladu sa odredbama člana 104. st. (1), (3) i (4) ovog zakona.

(2) Odgovorno lice u društvu bit će kažnjeno za prekršaje iz stava (1) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 KM do 5.000,00 KM.

Obrazac broj 1

OBRAZAC ZA PRIPREMU SVEOBUHVATNE PROCJENE UTJECAJA PROPISA

Naziv prednacrta/nacrta zakona	**Prednacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o faktoringu**
Datum	**13.04.2026. godine**
Obrađivač	**Federalno ministarstvo finansija**

I - Identifikacija i definicija problema

U ovom poglavlju neophodno je identificirati i detaljno analizirati postojeći problem i razloge njegovog nastanka. Važno je precizirati koje interesne grupe su pogođene datim problemom, te utvrditi da li je riječ o povremenom ili stalnom problemu. U okviru ovog dijela analize, potrebno je odgovoriti na sljedeća pitanja:

Zašto postojeće stanje nije zadovoljavajuće? Koje promjene je uzrokovao ovaj problem? Koji su temeljni uzroci i pokretači problema? Koji su rizici svojstveni datoj situaciji? Kako se problem razvijao tijekom vremena? Što se može desiti ukoliko se zakon ne promijeni? Zašto postojeća situacija nije više održiva? Zašto je neophodna intervencija u ovoj oblasti?

Razlozi za donošenje izmjena i dopuna Zakona o faktoringu ("Službene novine Federacije BiH", br. 14/16 i 74/20; u daljem tekstu: Zakon), sadržani su u potrebi usklađivanja sa Zakonom o finansijskom poslovanju ("Službene novine Federacije BiH", broj: 48/16), Zakonom o računovodstvu i reviziji u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj: 15/21) kao i potrebi za dodatnim pojašnjenjem određenih odredbi zakona.

Uspješan razvoj tržišta faktoringa uveliko ovisi o institucionalnom okviru, koji uključuje zakonodavstvo i regulatornu infrastrukturu. Jedan od ključnih indikatora razvijenosti faktoring tržišta jest omjer faktoring prometa u bruto domaćem proizvodu, koji daje objektivan uvid u tržišnu razvijenost. Prema dostupnim informacijama na dan 31. decembra 2024. godine, ovaj indikator u Europskoj uniji iznosi 11,6 %, dok u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija) iznosi svega 0,4 %, što je čak 29 puta manje od prosjeka EU. Jedan od glavnih razloga slabe razvijenosti faktoring tržišta u Federaciji leži u zakonskoj regulativi u smislu značajnog ograničenja primjene ovog finansijskog proizvoda. Dakle nužno je dodatno uskladiti odredbe Zakona sa Zakonom o finansijskom poslovanju u smislu rokova čime će se omogućiti nesmetano poslovanje.

Razvoj faktoringa na finansijskom tržištu Federacije konkretno ograničavaju i zakonske odredbe kojima se utvrđuje maksimalni rok dospijeća za naplatu tražbine. Pojam kratkoročne novčane tražbine, kako je dat u Zakonu, u praksi se pokazao kao ograničavajući, naročito u situacijama gdje privredni subjekti imaju potrebu ugovarati duže rokove ispunjenja obaveza.

Ograničenje razvoja faktoringa na tržištu leži i u nemogućnosti otkupa tražbine na osnovu računa za isporučenu robu i izvršene usluge, budući da je u Zakonu definisano da je osnov za nastanak tražbine ugovor o prodaji roba ili pružanje usluga u zemlji ili inostranstvu.

Odredba Zakona kojom se utvrđuje da osnovni kapital društva za faktoring ne može iznositi manje od 750.000 KM, te da se u cjelosti mora uplatiti u novcu, predstavlja jednu od najvećih barijera za razvoj nebankarskog faktoringa u Federaciji. Ovako visoko postavljenim zahtjevom za iznos

osnovnog kapitala faktoring društva otežana je mogućnost osnivanja malih i srednjih faktoring društava, čime se ograničava ponuda usluga isključivo na bankarske grupacije.

Analizom Zakona utvrđeno je da određene odredbe zahtijevaju dodatno normativno preciziranje i usklađivanje, te potrebu za jasnije definisanje pojma faktoringa i uklanjanje uočenih pravnih praznina i nedorečenosti koje u praksi stvaraju izazove u primjeni Zakona.

Slijedom navedenog, utvrđena je potreba za uvođenjem obaveze poslovanja isključivo putem poslovne jedinice za privredna društva sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, a izvan Federacije, kao i osnivanje poslovne jedinice izvan Federacije. S tim u vezi, potrebno je obavezu vođenja evidencije o izdatim i oduzetim odobrenjima za obavljanje faktoring poslova od strane Agencije za bankarstvo Federacije BiH (u daljem tekstu: Agencija), zamijeniti obavezom vođenja registra, propisati način, sadržaj i vođenje registra, s ciljem povećanja transparentnosti.

Neophodno je jasnije propisati nadležnosti skupštine, nadzornog odbora i uprave društva za faktoring, kao i uslove za imenovanje članova u navedena upravljačka tijela društva za faktoring.

S obzirom da je Zakonom o računovodstvu i reviziji u Federaciji BiH utvrđeno da društva za faktoring moraju imati Odbor za reviziju neophodno je da se Zakonom propišu odredbe kojima se definiše način i uslovi imenovanja članova Odbora za reviziju kao i nadležnost Odbora za reviziju.

Radi postizanja veće pravne sigurnosti, neophodno je propisati pravo na žalbu protiv prvostepenih akata Agencije.

II - Definiranje ciljeva

U ovom dijelu se prvo definira opći cilj, a potom pojedinačni/specifični ciljevi, koji će se razraditi u operativne. Ciljevi su u izravnoj svezi s identificiranim problemom i njegovim temeljnim uzrocima. Svi ciljevi trebaju biti mjerljivi, odnosno kvantificirani, izvodljivi, ostvarljivi i realni. Svaki od ciljeva se vezuje za određeno razdoblje realiziranja, odnosno precizira se vremenski okvir neophodan za izvršenje.

Opšti cilj donošenja ovog Zakona je veća pravna sigurnost i razvoj faktoring tržišta.
Rok za ostvarenje ovog cilja je 31.12.2027. godine.

Posebni ciljevi ovog zakona su:

- usklađivanje sa propisima o finansijskom poslovanju i računovodstvu i reviziji;
- stvaranje uslova za razvoj finansijskog tržišta Federacije BiH.

Rok za ispunjenje ovog cilja je 31.12.2027. godine.

Predloženim zakonom će se stvoriti pravne pretpostavke kojima će se dodatno obezbjediti ispunjenje operativnih ciljeva i to:

- poticanje osnivanja faktoring društava;
- održanje likvidnosti i smanjenje zaduženosti privrednih subjekata.

Rok za ispunjenje operativnih ciljeva je 31.12.2029. godine.

III - Definiranje alternativnih opcija

U ovom poglavlju neophodno je identificirati različite opcije, odnosno utvrditi koji je osnovni pristup za ostvarenje cilja. Za sve moguće opcije, neophodno je utvrditi je li riječ o normativnim ili nenormativnim mehanizmima. Nenormativna rješenja sadrže opciju *„ne poduzimati ništa"*. Tom opcijom se predviđa da će se postojeće stanje zadržati, te da nikakve nove aktivnosti neće biti poduzete s ciljem izmjene postojećeg stanja – dakle, ukoliko se procjena odnosi na postojeći zakonski okvir, ova opcija podrazumijeva zadržavanje postojećeg zakonskog okvira. Pored ovog, nenormativno rješenje može biti i opcija za rješavanje problema bez usvajanja novog ili izmjena postojećeg zakonskog okvira – promjena svijesti građana, interesnih skupina, djelovanje putem projekata, javnih kampanja i slično. Normativni mehanizmi podrazumijevaju postizanje definiranih ciljeva zakonskim okvirom, bilo da je riječ o izmjeni postojećeg okvira ili usvajanjem novog kojim će se uvesti novi način postizanja cilja. Svaku od ovih opcija je potrebno detaljno objasniti. U ovom dijelu se također utvrđuju okviri za mjerenje učinkovitosti, djelotvornosti i usklađenosti. Posebnu ulogu imaju financijski učinci i učinkovitost. Potrebno je naglasiti hoće li troškovi primjene novog rješenja opravdati troškove novog zakona, odnosno neophodno je pokazati da će koristi od rješenja biti veće od troškova izazvanih novim rješenjem.

Opcija 1: Ne poduzimati ništa

Koristi: Nema koristi, jer cilj nije moguće postići nenormativnim rješenjem. Ova opcija nema značajne utjecaje na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Troškovi: Ova opcija nema značajne utjecaje na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Opcija 2: (nenormativno rješenje)

Koristi: Cilj nije moguće postići nenormativnim rješenjem, odnosno donošenjem administrativno-stručnih mjera regulatora bez donošenja novog zakona. Ova opcija nema značajne utjecaje na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Troškovi: Ova opcija nema značajne utjecaje na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Opcija 3: (normativno rješenje)

Koristi: Normativno rješenje bit će izvršeno kroz izmjene i dopune Zakona o faktoringu.

Troškovi: Ova opcija može imati utjecaj na područje privrede u smislu razvoja faktoring tržišta i povećanja likvidnosti privrednih subjekata, dok na područje socijalne zaštite i područje zaštite okoliša nema značajne utjecaje.

Opcija 4: (normativno rješenje)

Koristi: Drugo normativno rješenje, odnosno donošenje novog Zakona o faktoringu, trenutno nije opravdano budući da se radi o manjem obimu izmjena i dopuna Zakona. Ova opcija nema značajan utjecaj na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Troškovi: Ova opcija nema značajan utjecaj na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

IV - Analiza utjecaja opcija

Za svaku od predloženih opcija se u ovom poglavlju identificira kakav utjecaj ima u odnosu na polazno stanje. Utjecaj se izražava kvalitativno i kvantitativno. U slučaju da utjecaj nije moguće izraziti kvantitativno, neophodno je objasniti zašto. U ovom dijelu se prikupljaju podatci i utvrđuje se polazno stanje, odnosno polazne osnove(kvantitativno). Procjenjuje se trošak postojećeg stanja, koji se izražava, po mogućnosti, monetarno, pri čemu se uzimaju u obzir svi kvantitativni elementi – troškovi izdavanja dokumenata, naknade, pristojbe, kvantificirano vrijeme službenika, podnositelja zahtjeva, itd. U ovom dijelu se identificira koje skupine su najviše pod utjecajm datih opcija. Također se za svaku od predloženih opcija analizira ekonomski, socijalni utjecaj i utjecaj na životnu sredinu, te kako se isti reflektiraju – koji utjecaj imaju na makroekonomsku sliku, poslovnu zajednicu, potrošače, ekonomske odnose, društvo, rast i zapošljavanje, kreiranje radnih mjesta, prava i obveze radnika, pitanja diskriminacije,zdravstvo, socijalnu skrb, klimatske promjene, kvalitet zraka, vode, tla, itd. U okviru svake od opcija potrebno je analizirati koju vrstu administrativnih opterećenja, odnosno koje eventualne koristi i pojednostavljenja nosi sa sobom. U ovom dijelu trebaju se predstaviti dokazi da ova intervencija opravdava troškove. Potrebno je procijeniti sve ekonomske troškove za građane, poslovnu zajednicu, ali i javnu upravu, te utvrditi odnos koristi i troškova. Pored toga, neophodno je identificirati koja vrst pojednostavljenja je moguća, a nije provedena i zašto. U okviru ovog dijela neophodno je analizirati rizike i nesigurnosti koje se vezuju za svaku od opcija, uključujući i politički aspekt, prepreke u primjeni predloženih opcija i razdoblje transpozicije.

Opcija 1: Ne poduzimati ništa

Koristi: Nema koristi, jer cilj nije moguće postići nenormativnim rješenjem, budući da bi se zadržalo postojeće stanje.

Pozitivne strane:

- nema administrativnih troškova;
- zadržava se postojeći pravni okvir - formalno jednostavno rješenje.

Negativne strane (veoma izražene):

- ostaju na snazi odredbe koje nisu usklađene sa propisima o finansijskom poslovanju i računovodstvu i reviziji;
- tržište faktoringa ostaje nerazvijeno;
- realne potrebe privrednih subjekata nisu zadovoljene;
- likvidnost malih i srednjih preduzeća ostaje nepromijenjena;
- ne rješava nedoumice i nedorečenosti koje su uočene kroz primjenu zakona.

Troškovi: Ova opcija nema značajne utjecaje na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Opcija 2: (nenormativno rješenje)

Koristi: Cilj nije moguće postići donošenjem administrativno-stručnih mjera Agencije za bankarstvo Federacije BiH bez donošenja novog zakona.

Pozitivne strane:

- zadržava se postojeći pravni okvir – formalno jednostavno rješenje;
- ne nosi zakonodavne troškove niti zahtijeva parlamentarnu proceduru.

Negativne strane:

- ostaju na snazi odredbe koje nisu usklađene sa propisima o finansijskom poslovanju i računovodstvu i reviziji;
- ne dovodi do liberalizacije tržišta;
- ne stvara mogućnost razvoja faktoring tržišta;
- ne rješava nedoumice i nedorečenosti koje su uočene kroz primjenu zakona.

Troškovi: Ova opcija nema značajne utjecaje na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Opcija 3: (normativno rješenje)

Koristi: Normativno rješenje biće izvršeno kroz donošenje izmjena i dopuna Zakona o faktoringu.

Pozitivne strane:

- manji administrativni i zakonodavni troškovi u odnosu na donošenje novog zakona;
- donošenjem izmjena i dopuna zakona uređuje se okvir kojim se malim i srednjim preduzećima omogućava ulazak na tržište faktoringa;
- usklađivanje sa propisom o finansijskom poslovanju i propisom iz oblasti računovodstva i revizije;
- pojednostavljenje u smislu da su računi za isporučenu robu ili izvršenu uslugu i ostala relevantna dokumentacija osnova za faktoring
- veća pravna sigurnost omogućavanjem izjavljivanja žalbe protiv prvostepenih akata Agencije.

Negativne strane:
- rješava samo trenutno identifikovane probleme;
- veći administrativni troškovi;
- provođenje parlamentarne procedure.

Troškovi: Ovim rješenjem očekuje se pozitivan utjecaj na razvoj faktoring tržišta, imajući u vidu da će jasnije propisivanje odredbi vezanih za: pojam kratkoročne tražbine, rokove dospijeća tražbine, osnovni kapital faktoring društava, kao i osnov otkupa tražbine, doprinijeti razvoju faktoring tržišta i održavanju likvidnosti privrednih subjekata. Ovo rješenje nema značajne utjecaje na na područje socijalne zaštite i područje zaštite okoliša.

Opcija 4: (normativno rješenje)

Koristi: Drugo normativno rješenje, odnosno donošenje novog Zakona o faktoringu, potencijalno bi moglo biti korisno, ali nije opravdano, budući da su izmjene i dopune koje se uvode manjeg obima, te ih je moguće ugraditi u kontekst postojećeg propisa.

Pozitivne strane:

- usklađivanje sa propisom o finansijskom poslovanju i propisom iz oblasti računovodstva i revizije;
- omogućava se malim i srednjim preduzećima ulazak na tržište faktoringa;
- pojednostavljenje poslovanja u smislu da računi za isporučenu robu ili izvršenu uslugu i ostala relevantna dokumentacija postaju osnov za faktoring;
- pozitivan utjecaj na razvoj faktoring tržišta.

Negativne strane:
- visoki administrativni troškovi;
- duža parlamentarna procedura;
- nemogućnost predviđanja svih efekata provođenja zakona i primjene zakona.

Troškovi: Ova opcija nema značajne utjecaje na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

V - Poređenje alternativnih opcija

U ovom poglavlju je neophodno navesti pozitivne i negativne utjecaj svake od opcija. Ukoliko je moguće, neophodno je kvantitativno uporediti sve opcije, odnosno, ukoliko je moguće, prikazati objedinjene rezultate i rezultate za svaku od opcija pojedinačno. Potrebno je prikazati poređenje za svaku od opcija po segmentima. Za svaku od opcija treba detaljno izlistati njene prednosti i nedostatke, te tablerano prikazati kvantitativne podatke. Ukoliko je moguće i jasno, definirati odgovarajuću i najpovoljniju opciju.

Odgovor: Odabrana je opcija 3 – Donošenje izmjena i dopuna Zakona o faktoringu.

Razlozi:

- jedina daje rješenje za potpuno postizanje cilja;
- jedina je i brza i potpuno obavezujuća;
- pozitivno utječe na područje privrede i poslovni ambijent u smislu unaprijeđenja uslova za razvoj faktoring tržišta.

Opcija 1 ne rješava problem.
Opcija 2 je rješenje kojim se ne može postići cilj.

Opcija 4 je donošenje novog Zakona o faktoringu što bi potencijalno moglo biti korisno, ali nije opravdano, budući da su izmjene i dopune manjeg obima, te ih je moguće ugraditi u kontekst postojećeg propisa.

VI - Konzultacije

U ovom dijelu se detaljno opisuje proces konzultacija vezanih za provođenje procjene utjecaja. Konzultacije se provode s ciljem kreiranja što kvalitetnijeg rješenja. U ovom poglavlju neophodno je detaljnije obraditi slijedeće elemente:

Cilj konzultacija, te kako su organizirane; detaljnije objašnjenje o sudionicima konzultacija, ciljanim skupinama i svim zainteresiranim stranama; dinamiku održavanja (vremenski okvir u kojem su održane konzultacije, intenzitet, broj sudionika, itd.), popraćenost konzultacija (upitnici, mediji, web stranice i portali), te rezultate ovog procesa, odnosno stavove koji su izraženi tijekom konzultacija.

U skladu sa Uredbom o pravilima za sudjelovanje zainteresovane javnosti u postupku pripreme federalnih pravnih propisa i drugih akata, Federalno ministarstvo finansija je objavilo tekst zakona na svojoj internet stranici 08.04.2026. godine i ostavilo rok od 10 dana za dostavljanje primjedbi i sugestija. U procesu izrade izmjena i dopuna Zakona o faktoringu, Federalno ministarstvo finansija je dana 31.03.2026. godine uputilo zatjev Udruženju banaka BiH za dostavljanje primjedbi na Zakon o faktoringu, te je Udruženje banaka BiH 09.04.2026. godine dostavilo svoje primjedbe i sugestije. Istovremeno Agencija za bankarstvo Federacije BiH je u ranijem periodu i to 11.12.2025. godine

uputila inicijativu za izmjene i dopune Zakona o Faktoringu. Naime, Agencija za bankarstvo Federacije BiH ima nadzornu funkciju u smislu ovog zakona, a Udruženje banaka BiH predstavlja drugu zainteresovanu stranu imajući u vidu činjenicu da trenutno jedino pojedine banke obavljaju poslove faktoringa. Najveći broj pristiglih komentara zaprimljen je od strane Agencije za bankarstvo Federacije BiH. Pristigli komentari su pomno analizirani te su prijedlozi i stručne sugestije ugrađene u tekst zakona u mjeri koja osigurava razvoj tržišta faktoringa i nadzor nad ovim aktivnostima.

VII - Praćenje i evaluacija

Nakon razmotrenih opcija, neophodno je utvrditi indikatore na temelju kojih se može mjeriti napredak koji je rezultat usvojene opcije (pokazatelji uspješnosti), te utvrditi indikatore za evaluaciju primjene. Potrebno je definirati način na koji će se prikupljati neophodne informacije. Ovdje je potrebno opisati na koji način će se predložena opcija primjenjivati, te tko je odgovoran za primjenu i u kojem vremenskom okviru. Također je važno u ovom dijelu precizirati sve vremenske rokove za primjenu i glavne rezultate koji se žele postići, kako bi se omogućilo neometano praćenje i evaluacija.

U pogledu praćenja provođenja propisa, naglašavamo da je za nadzor nad primjenom zakona odgovorna Agencija za bankarstvo Federacije BiH. Efekti primjene zakonskih rješenja vrednovat će se na osnovu sljedećih utvrđenih indikatora:

- broj novoosnovanih društava za faktoring;
- ukupne vrijednosti otkupljenih potraživanja izraženih u konvertibilnim markama (KM) na godišnjem nivou;
- broj izrečenih mjera usklađenosti s odredbama Zakona, proizašlih iz nadzora koji provodi Agencija.

Postizanje punih efekata predloženih rješenja i uspostava stabilnog i uređenog tržišta faktoring usluga očekuje se do 31. 12. 2029. godine.

VIII – Zaključak

Na osnovu provedene analize identifikovanih problema i postavljenih ciljeva, zaključuje se da trenutni zakonodavni okvir predstavlja značajnu barijeru za razvoj tržišta faktoringa u Federaciji, što potvrđuje izrazito nizak udio faktoring prometa u BDP-u od svega 0,4 %.

Kao najefikasnije rješenje identifikovana je opcija donošenja izmjena i dopuna Zakona o faktoringu. Ovim izmjenama i dopunama izvršit će se usklađivanje sa Zakonom o finansijskom poslovanju, što će otkloniti problem u pogledu rokova dospijeća kratkoročnih potraživanja i pravne nesigurnosti koja trenutno ograničava privredne subjekte. Također će se, revidiranjem odredbe o minimalnom osnovnom kapitalu od 750.000 KM, koja je u praksi otežavala osnivanje malih i srednjih faktoring društava, omogućiti razvoj nebankarskog faktoringa i povećati konkurentnost na tržištu.

Nadalje, omogućavanjem otkupa tražbina na osnovu računa, a ne isključivo na osnovu ugovora, Zakon se prilagođava realnim potrebama privrede i olakšava proces naplate. Ovim izmjenama direktno se utječe na smanjenje zaduženosti i ubrzanje protoka gotovine u realnom sektoru.

Ovim izmjenama i dopunama Zakona uređuje se osnivanje poslovne jedinice u Federaciji, privrednog društva sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, a izvan Federacije, kao i osnivanje poslovne jedinice izvan Federacije.

Osim toga, ovim izmjenama i dopunama Zakona propisuje se da društva za faktoring moraju imati Odbor za reviziju, te se propisuju odredbe kojima se definišu način i uslovi imenovanja članova Odbora za reviziju, kao i nadležnost Odbora za reviziju, a u skladu sa Zakonom o računovodstvu i reviziji u Federaciji BiH.

Primjena ovog zakona će omogućiti stvaranje uslova za uspostavu stabilnog i uređenog tržišta, dok će se efekti primjene vrednovati putem broja novoosnovanih društava i ukupne vrijednosti otkupljenih potraživanja.

Obrazac broj: 2

KONTROLNA IZJAVA O PROVEDENOJ PROCJENI UTJECAJA PROPISA

Kontrolna izjava o provedenoj procjeni utjecaja propisa		
Naziv prednacrta/nacrta zakona	Prednacrt zakona o izmjenama i dopunama Zakona o faktoringu	
Datum	16.04.2026. godine	
Kontrolno područje	DA	Obrazloženje Ureda
AKTIVNOST		
Naziv prednacrta/nacrta zakona je naveden i razumljiv	DA	
Naveden je naziv i kontakti obrađivača	DA	
Naveden je datum	DA	
DEFINIRANJE PROBLEMA		
Problem je jasno i sažeto objašnjen	DA	
Ciljevi su jasno i sažeto objašnjeni	DA	
Očekivani rezultati su jasno i sažeto objašnjeni	DA	
KONZULTACIJE		
Zainteresirane strane su jasno definirane	DA	
Proces konzultacija je jasno i sažeto objašnjen	DA	
PREDLOŽENA RJEŠENJA		
Predložena su normativna i nenormativna rješenja	DA	
Definirani su rizici predloženog rješenja	DA	
Definiran je utjecaj rješenja na proračun	DA	
Definiran je utjecaj rješenja na gospodarstvo, društvo, okoliš, te održivi razvoj i zdravlje ljudi	DA	
Definiran je način primjene i usuglašenost s ostalim propisima	DA	
Definirano je prijelazno razdoblje	DA	
PROCJENA PROVEDENA SUKLADNO UREDBI	DA	

BOSNA I HERCEGOVINA - FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE - VLADA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE - URED ZA ZAKONODAVSTVO I USKLAĐENOST S PROPISIMA EUROPSKE UNIJE - SARAJEVO

URED VLADE FBiH ZA ZAKONODAVSTVO I USKLAĐENOST S PROPISIMA EUROPSKE UNIJE
Zeljko Silnović, direktor Ureda
Datum i potpis 16.04.2026. godine

OVLAŠTENA OSOBA

OBRAZAC IZJAVA O FISKALNOJ PROCJENI

Obrazac IFP NE

A 1. Obrađivač propisa

	KOD	NAZIV
Razdjel	1601	FEDERALNO MINISTARSTVO FINANSIJA

B 2. Osnovni podaci o prijedlogu propisa

Vrsta propisa/akta	Zakon	DA	Odluka	NE	Strategija	NE
	Uredba	NE	Drugi akti	NE	Drugi akti planiranja	NE
Naziv propisa/akta	PREDNACRT ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FAKTORINGU					

C 3. Izjava o nepostojanju dodatnih fiskalnih efekata predloženog propisa

ZA REALIZACIJU PREDNACRTA ZAKONA
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FAKTORINGU
NIJE POTREBNO OBEZBIJEDITI FINANSIJSKA SREDSTVA IZ BUDŽETA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

D 4. Pečat i potpis odgovornog lica	MINISTAR Toni Kraljevic	**Mjesto i datum**	Sarajevo, 08.04.2026. godine

SLUŽBENE NOVINE FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Izdanje na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku

СЛУЖБЕНЕ НОВИНЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Издање на босанском, хрватском и српском језику

Godina XXIII - Broj 14 | Srijeda, 24. 2. 2016. godine S A R A J E V O | ISSN 1512-7079

PARLAMENT FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

341

Na osnovu člana IV.B.7.a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ
O PROGLAŠENJU ZAKONA O FAKTORINGU

Proglašava se Zakon o faktoringu, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 22.12.2015. godine i na sjednici Doma naroda od 17.12.2015. godine.

Broj 01-02-101-02/16
18. februara 2016. godine
Sarajevo

Predsjednik
Marinko Čavara, s. r.

ZAKON
O FAKTORINGU

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

Član 1.
(Predmet Zakona)

Ovim zakonom uređuje se faktoring, vrste faktoringa, ugovori o faktoringu, uvjeti za osnivanje, poslovanje i prestanak rada društava za faktoring, upravljanje rizicima, finansijsko izvještavanje, revizija i nadzor nad poslovanjem faktoring društava.

Član 2.
(Pojmovi)

U smislu odredbi ovog zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

(1) Faktoring je pravni posao kupoprodaje postojeće nedospjele ili buduće kratkoročne novčane tražbine nastale iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga u zemlji i inozemstvu, koja se prenosi na faktora ugovorom i koji preuzima tražbinu od prodavca da je naplati u svoje ime i za svoj račun.

(2) Kratkoročna novčana tražbina je tražbina koja dospijeva na naplatu u roku do 180 dana od dana prodaje robe, odnosno pružene usluge, a definira se ugovorom o prodaji robe ili pružanja usluga.

(3) Predmet faktoringa je otkup svake postojeće i/ili buduće, cijele ili djelimične, nedospjele kratkoročne novčane tražbine nastale iz osnova ugovora o prodaji roba ili pružanja usluga u zemlji i inozemstvu, zaključenog između subjekata koji obavljajući svoju djelatnost stupaju u međusobne dužničko - povjerilačke odnose.

(4) Avans predstavlja dio tražbine koju faktor nakon zaključenog ugovora isplaćuje prodavcu tražbine.

(5) Faktoring garantni fond predstavlja dio neisplaćene tražbine koji faktor zadržava do naplate od dužnika kao garanciju za naplatu kamata na isplaćeni avans i naknade faktoru za izvršene faktoring usluge i korespondira sa isplaćenim avansom.

(6) Faktoring limit predstavlja iznos faktoring tražbine koji se od kupca prenosi na faktora u skladu sa propisom o obligacionim odnosima i pokriven je instrumentom osiguranja plaćanja prihvatljivim za društvo za faktoring.

(7) Kamata predstavlja kamatnu stopu koju faktor obračunava prodavcu tražbine na isplaćeni avans do naplate tražbine od kupca.

(8) Naknada predstavlja iznos koji faktor obračunava na osnovicu od nominalnog iznosa otkupljene tražbine.

(9) Administrativna naknada je naknada za operativne aktivnosti vezane uz pružanje usluge faktoringa (vođenje evidencije, dogovaranje i praćenje otplate predmeta faktoringa, prikupljanje podataka, izrada analiza i davanje informacija o kreditnoj sposobnosti dužnika predmeta faktoringa itd.).

(10) Kupac je poslovni subjekt koji je dužnik predmeta faktoringa.

(11) Prodavac je prodavac tražbine i povjerilac predmeta faktoringa.

(12) Pružalac usluga faktoringa je svako lice koje u skladu sa odredbama ovog zakona ima pravo pružati uslugu faktoringa.

(13) Poslovni subjekti su pravna lica koja samostalno nastupaju u pravnom prometu i učestvuju u postupku

prometa roba i usluga stupajući u međusobne dužničko – povjerilačke odnose, a to su:

a) privredna društva koja samostalno obavljaju djelatnost proizvodnje i prodaje proizvoda i vrše usluge na tržištu radi sticanja dobiti u skladu sa odredbama propisa koji reguliraju poslovanje privrednih društva,
b) samostalni poduzetnici (obrtnici) koji obavljaju djelatnosti u skladu sa propisima o obrtu i srodnim djelatnostima, i
c) subjekti koji su organizirani kao društva kapitala, a poslovanje im je uređeno propisima o javnim preduzećima.

(14) Nepravilnosti su stanja i postupci koji nisu u skladu sa vlastitim poslovnim politikama i usvojenim pravilima društva za faktoring te standardima i pravilima struke, ili se oni dosljedno ne primjenjuju, a time se ugrožava poslovanje, posebno u vezi sa organizacionim zahtjevima i upravljanjem rizicima.

(15) Matično društvo je društvo koje u tom društvu za faktoring ima kontrolni udio.

(16) Zavisno društvo je svako pravno lice:

a) u kojem društvo za faktoring posjeduje većinu glasačkih prava dioničara ili članova;
b) u kojem društvo za faktoring ima pravo imenovati ili smijeniti većinu članova uprave i nadzornog odbora, s tim da je istovremeno i dioničar ili vlasnik udjela;
c) nad kojim društvo za faktoring ima pravo vršiti dominantan uticaj na upravljanje i vođenje poslovanja i to na osnovu prava koja vlasnik dionica, odnosno udjela crpi iz statusa dioničara, odnosno vlasnika udjela ili na osnovu ugovora zaključenog u skladu sa propisom koji uređuje privredna društva;
d) u kojem društvo za faktoring ima samo kontrolu nad većinom vlasničkih i glasačkih prava u skladu sa sporazumom sa ostalim dioničarima ili članovima tog pravnog lica.

(17) Kvalifikovani udio znači direktno ili indirektno ulaganje u društvo za faktoring koje predstavlja 10% ili više kapitala ili glasačkih prava, ili koje omogućava ostvarivanje značajnog uticaja na upravljanje tim društvom.

(18) Značajni udio postoji kada jedno lice ima direktno ili indirektno pravo ili mogućnost ostvariti najmanje 20% glasačkih prava u društvu, odnosno direktno ili indirektno vlasništvo nad najmanje 20% kapitala tog društva.

(19) Kontrolni udio postoji kada jedno lice ima direktno ili indirektno pravo ili mogućnost ostvariti najmanje 50% glasačkih prava u društvu, odnosno direktno ili indirektno vlasništvo nad najmanje 50% kapitala tog društva.

(20) Učestvovanje znači učestvovanje nekog lica u drugom pravnom licu ako:

a) ima direktno ili indirektno ulaganje na osnovu kojih učestvuje sa 20% udjela ili više u kapitalu tog pravnog lica ili glasačkim pravima u tom pravnom licu, ili
b) ima udio u kapitalu tog pravnog lica ili u glasačkim pravima u tom pravnom licu manji od 20%, a stečen je sa namjerom da, na osnovu trajne povezanosti sa tim pravnim licem, omogući uticaj na njegovo poslovanje.

POGLAVLJE II. FAKTORING

Član 3.
(Primjena propisa)

Na poslove faktoringa primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju obligacioni odnosi, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 4.
(Cilj faktoringa i subjekti u faktoringu)

(1) Faktoring iz člana 2. stav (1) ovog zakona je finansijska usluga kojom društvo za faktoring:
a) finansira prodavca na osnovu prijenosa tražbine,
b) evidentira, upravlja i vrši nadzor nad tražbinama,
c) procjenjuje rizik kao i osiguranje naplate tražbine.

(2) Subjekti u domaćem faktoringu su:
a) prodavac robe i/ili usluga,
b) društvo za pružanje faktoring usluga i
c) kupac robe i/ili usluga.

Član 5.
(Elementi faktoringa i dokumentacija u faktoringu)

(1) Elementi faktoringa su:
a) tražbina,
b) avans,
c) faktoring garantni fond,
d) faktoring limit,
e) kamata koja ne može biti veća od važeće bankarske kamatne stope za kratkoročne kredite,
f) naknada koja ne može biti veća od 2% nominalnog iznosa otkupljene tražbine.

(2) U faktoringu se može ugovarati i administrativna naknada koja, zavisno od iznosa računa, ne može biti veća od 50 KM po svakom računu.

(3) Posao faktoringa provodi se na osnovu sljedeće dokumentacije:
a) ugovora o faktoringu između subjekata faktoringa kojim se vrši prijenos i otkup tražbine na faktora, tj. povjerioca,
b) računa o isporuci robe i izvršenim uslugama sa narudžbama, otpremnicama i prijemnicama robe, zapisnicima o izvršenim uslugama, voznim listama prijevoznika, izvodima otvorenih stavki sa obavještenjima o dospijeću duga na naplatu i urgencijama za plaćanje, a kod inozemnog faktoringa i izvozna i uvozna carinska dokumentacija, izjava o plaćenom PDV-u i carini, kao i dokaz o otvorenom akreditivu,
c) polisa osiguranja i reosiguranja, ukoliko su ugovorene,
d) finansijskih izvještaja i revizorskih izvještaja, kao i ostale dokumentacije vezane uz korespondenciju prodavca sa kupcem kao što su pozivi i urgencije za plaćanje, dokumentacija vezana za procjenu boniteta i kreditne sposobnosti dužnika,
e) ostale dokumentacije koja može poslužiti kao osnov za dokazivanje da je roba stvarno isporučena ili usluga izvršena kao i dokumentacije za dokazivanje prijenosa tražbine.

(4) Navedena dokumentacija iz stava (3) ovog člana koristi se kod utvrđivanja osnovanosti tražbine od kupca kao i osnove za prijenos tražbine sa prodavca na faktora.

Član 6.
(Vrste faktoringa)

(1) Faktoring može biti: domaći faktoring i inozemni faktoring, faktoring sa pravom regresa i faktoring bez prava regresa, faktoring sa diskontom i faktoring sa avansom, faktoring sa kreditiranjem i faktoring bez kreditiranja, otvoreni faktoring

i skriveni faktoring, faktoring bez udjela i faktoring sa udjelom, jednokratni faktoring i višekratni faktoring.

(2) Posebnu vrstu faktoringa predstavlja obrnuti (dobavljački) faktoring.

Član 7.

(Domaći faktoring i inozemni faktoring)

(1) Zavisno od pravnog i ekonomskog okruženja u kojem se realizira:
   a) domaći faktoring je finansijska usluga u kojoj su svi subjekti rezidenti u smislu propisa kojim se uređuje devizno poslovanje,
   b) inozemni faktoring je finansijska usluga u kojoj je najmanje jedan od subjekata nerezident u smislu propisa kojim se uređuje devizno poslovanje.

(2) Društvo za faktoring smije predmet faktoringa platiti rezidentu u devizama te od nerezidenta predmet faktoringa naplatiti u devizama u slučaju kada otkupljuje predmet faktoringa koji je u skladu sa odgovarajućim propisima valjano iskazan u stranoj valuti.

(3) Na inozemni faktoring na odgovarajući način primjenjuju se odredbe propisa kojim se uređuje devizno poslovanje.

Član 8.

(Faktoring sa pravom regresa i faktoring bez prava regresa)

(1) Faktoring sa pravom regresa podrazumijeva pravo faktora da u slučaju nemogućnosti naplate tražbine od kupca zahtijeva, na dan dospjelosti tražbine, namirenje od prodavca tražbine i na taj način se obešteti za plaćeni avans, kamatu na avans, kao i naknadu faktoru.

(2) Kada faktor nije izvršio naplatu tražbine od kupca u roku dospijeća, tada je on dužan u roku osam dana od dana dospjelosti tražbine obavijestiti prodavca tražbine da naplata tražbine nije izvršena u roku dospijeća.

(3) Prodavac tražbine dužan je u roku pet dana od prijema obavještenja o neizvršenju plaćanja od kupca izvršiti povrat sredstava faktoru iz stava (1) ovog člana.

(4) Faktoring bez prava regresa podrazumijeva da faktor preuzima na sebe rizik naplate tražbine te u slučaju nemogućnosti naplate tražbine od kupca, naplatu tražbine ne može izvršiti od prodavca tražbine. Rizik naplate tražbine obuhvata rizik nesposobnosti plaćanja od kupca.

(5) U slučaju kada se ne može sa sigurnošću utvrditi je li ugovoren faktoring sa regresom ili faktoring bez regresa, smatrat će se da je ugovoren faktoring sa regresom.

Član 9.

(Faktoring sa diskontom i faktoring sa avansom)

(1) Faktoring sa diskontom podrazumijeva isplatu ukupnog iznosa otkupljene tražbine umanjene za naknadu faktora i diskontnu kamatu. Naknada se isplaćuje faktoru nakon potpisivanja ugovora o faktoringu.

(2) Faktoring sa avansom podrazumijeva faktorovu avansnu uplatu prodavcu tražbine u ugovorenom postotku od prodate tražbine, umanjene za naknadu neposredno nakon potpisivanja ugovora o faktoringu. Faktor isplaćuje prodavcu tražbine preostali iznos nakon naplate tražbine od kupca umanjen za kamatu na isplaćeni avans.

Član 10.

(Faktoring sa kreditiranjem i faktoring bez kreditiranja)

(1) Faktoring sa kreditiranjem podrazumijeva faktorovu isplatu avansa prodavcu tražbine neposredno nakon potpisivanja ugovora, odnosno prije nego što faktor naplati tražbinu od kupca.

(2) Faktoring bez kreditiranja podrazumijeva faktorovu isplatu sredstava prodavcu tražbine tek nakon naplate tražbine faktora od kupca i nema funkciju finansiranja od faktora, nego samo osiguranje naplate, upravljanje tražbinama i naplatu tražbina.

Član 11.

(Otvoreni faktoring i skriveni faktoring)

(1) Otvoreni faktoring podrazumijeva obavezu faktora da sa ugovorom o kupoprodaji tražbine pisano upozna kupca.

(2) U slučaju skrivenog faktoringa prodavac tražbine zadržava pravo kompletne realizacije naplate tražbine u svoje ime i za račun faktora. Na dan dospijeća tražbine kupac je plaća prodavcu, a ne faktoru. Prodavac tražbine je dužan transferirati na faktora razliku između tražbine i isplaćenog avansa umanjenog za kamatu na osnovu avansa i naknade faktora.

Član 12.

(Faktoring bez udjela i faktoring sa udjelom)

(1) Faktoring bez udjela podrazumijeva preuzimanje stopostotnog rizika naplate tražbine od faktora, odnosno faktor se obavezuje isplatiti cjelokupan iznos otkupljene tražbine, umanjen za kamate na isplaćeni avans i naknadu faktora, nezavisno od činjenice da li mu je kupac prethodno izvršio plaćanje otkupljene tražbine.

(2) Faktoring sa udjelom podrazumijeva preuzimanje većeg dijela rizika naplate tražbine od faktora, odnosno obavezu faktora da isplati iznos ugovorenog rizika koji pokriva otkupljene tražbine, umanjene za kamatu na plaćeni avans i naknadu faktora.

Član 13.

(Jednokratni faktoring i višekratni faktoring)

(1) Jednokratni faktoring podrazumijeva otkup pojedinačnih tražbina od slučaja do slučaja po potrebi prodavca.

(2) Višekratni faktoring podrazumijeva otkup tražbina od više kupaca, najmanje pet u toku jedne godine.

Član 14.

(Pojam i predmet obrnutog faktoringa)

(1) Obrnuti (dobavljački) faktoring je posebna vrsta faktoringa koji se ugovara između faktora i kupca kao dužnika u kojem faktor preuzima obavezu plaćanja kupčevog nedospjelog budućeg kratkoročnog novčanog dugovanja prema dobavljačima iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanih usluga u zemlji i inozemstvu.

(2) Obrnuti faktoring se vrši u skladu sa odredbama propisa kojim su uređeni obligacioni odnosi.

(3) U obrnutom faktoringu za preuzimanje ispunjenja duga dužnik nije obavezan tražiti saglasnost povjerioca.

(4) U obrnutom faktoringu faktor ima pravo na naplatu kamate, naknade, administrativne naknade i drugih ugovorom utvrđenih troškova faktoringa.

(5) Faktor ima pravo naplate od dužnika u roku definiranim ugovorom o obrnutom faktoringu.

(6) Obrnuti faktoring mogu primjenjivati samo oni subjekti koji su definirani u članu 2. stav (1) ovog zakona.

(7) Predmet obrnutog faktoringa ne može biti preuzimanje ispunjenja duga na osnovu prodaje robe ili usluga za lične, porodične ili potrebe domaćinstva, odnosno bilo kakva prodaja za gotovinu.

(8) Na obrnuti faktoring shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona kojima je uređen faktoring.

POGLAVLJE III. UGOVORI O FAKTORINGU

Član 15.

(Forma i predmet ugovora)

(1) Faktoring se može obavljati samo na osnovu ugovora u pisanoj formi, zaključenog između subjekata faktoringa iz člana 4. stav (2) ovog zakona.

(2) Ugovorom o faktoringu regulira se ustupanje ili prijenos postojeće ili buduće, cijele ili djelimične, nedospjele kratkoročne novčane tražbine nastale iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga u proizvodnji, trgovini i uslugama kao i tražbina nastala na osnovu izvođenja investicijskih radova i izvoza proizvoda i pruženih usluga, zaključene između lica iz člana 2. stav (1) ovog zakona.

(3) Buduća tražbina može biti predmet faktoringa samo ukoliko je u trenutku sklapanja ugovora o faktoringu dovoljno određiva, odnosno ako su u ugovoru o faktoringu određeni povjerilac i dužnik, najviši mogući iznos tih tražbina, te ako je naznačena osnova nastanka tih budućih tražbina.

(4) Buduća tražbina je dovoljno određena ako je u ugovoru o faktoringu označeno ko će biti kupac takve tražbine i koliki je iznos te tražbine.

(5) Odredba u ugovoru kojom se vrši prijenos buduće tražbine proizvodi pravni učinak momentom nastanka te tražbine.

(6) Predmet ugovora o faktoringu ne može biti prijenos tražbine na osnovu prodaje robe ili usluga za lične, porodične ili potrebe domaćinstva, odnosno bilo kakva prodaja za gotovinu.

(7) U smislu odredbi ovog zakona ugovor čiji predmet nije definiran u skladu sa članom 2. stav (2) ovog zakona ne smatra se ugovorom o faktoringu.

(8) Ugovor o faktoringu ne smatra se ugovorom o kreditu ili zajmu u smislu propisa koji reguliraju ovu oblast.

Član 16.

(Sadržaj ugovora o faktoringu)

(1) Ugovor o faktoringu obavezno sadrži sljedeće elemente:
a) podatke o ugovornim stranama,
b) vrstu faktoringa,
c) osnov i podatke o tražbini koja je predmet ugovora,
d) iznos i način obračuna plaćanja i plaćanje otkupljene tražbine,
e) iznos i obračun naknade faktoru,
f) obračun kamate i ostalih troškova,
g) obavezu obavještavanja kupca o prijenosu tražbine,
h) evidencije i rokove realizacije odredbi iz ugovora,
i) način rješavanja sporova,
j) datum zaključivanja ugovora i
k) potpise zakonskih zastupnika svake od ugovornih strana ili drugog lica ovlaštenog za potpisivanje ugovora ili punomoćnika ovih lica.

(2) Agencija za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) podzakonskim aktom detaljnije će propisati sadržaj ugovora o faktoringu.

Član 17.

(Važenje ugovora i zabranjeni ugovori)

(1) Ugovor o faktoringu prestaje važiti istekom roka na koji je zaključen, a ako nije zaključen na određeni rok, ne može prestati prije nego što sve prodate tražbine ne budu naplaćene ili regresirane od prodavca.

(2) Ako je prodavac ustupio istu tražbinu raznim faktorima, tražbina pripada faktoru o kojoj je prodavac prvo obavijestio kupca, odnosno koji se prvi javio kupcu.

(3) Odredbe ugovora o faktoringu i općih uvjeta poslovanja prodavca ili faktora koje predviđaju drugačije pravilo u odnosu na pravilo iz stava (1) ovog člana su ništavne.

Član 18.

(Prijenos tražbine)

(1) Prodavac na osnovu ugovora sa kupcem i primljenom narudžbom isporučuje robu i izdaje račun kupcu.

(2) Prodavac može ugovorom svoje tražbine prenijeti na faktora, izuzev ako je taj prijenos zabranjen ovim zakonom ili koja je vezana uz ličnost povjerioca, ili koja se, po svojoj prirodi, protivi prenošenju na drugog.

(3) Uz zahtjev za faktoring uslugu prodavac dostavlja faktoru i dokumentaciju iz člana 5. stav (3) ovog zakona.

(4) Faktor može zahtijevati od prodavca da osigura i izjavu kupca da je primio robu i usluge prema izdatom računu, bez prigovora na njihove materijalne nedostatke.

(5) Za prijenos tražbine sa prodavca na faktora nije potreban pristanak kupca, ali je prodavac dužan obavijestiti kupca o izvršenom prijenosu tražbine na faktora ukoliko je to ugovorom predviđeno ili ukoliko se ne radi o skrivenom faktoringu.

(6) Ugovor o faktoringu proizvodi učinke i bez saglasnosti i izjave kupca iz stava (4) ovog člana, osim ako drugačije nije uređeno posebnim zakonom.

Član 19.

(Obavještenje o prijenosu tražbine)

(1) Prodavac je obavezan u roku pet dana od dana zaključivanja ugovora sa faktorom obavijestiti kupca o istom. Kupac je dužan u ugovorenom roku umjesto prodavcu platiti faktoru.

(2) Ako ugovorom nije određeno ko je obavezan obavijestiti kupca o zaključenom ugovoru o prijenosu tražbine, smatrat će se da je to prodavac.

(3) Obavještenje o prijenosu tražbine mora biti sačinjeno u pisanoj formi i sadržavati informacije o zaključenom ugovoru o faktoringu, datumu zaključivanja ugovora, podatke o faktoru kojem je kupac obavezan izvršiti plaćanje, kao i instrukcije za plaćanje: broj računa ili brojeve računa, iznos tražbina, valuta plaćanja i dr.

(4) Obavještenje se smatra dostavljenim ako je upućeno pisanom korespondencijom, na elektronski ili neki drugi prikladan način iz kojeg se može utvrditi identitet pošiljaoca i prijem obavještenja.

Član 20.

(Plaćanje avansa)

(1) Faktor nakon zaključenja ugovora isplaćuje prodavcu avans u ugovorenom postotku od nominalne vrijednosti tražbine.

(2) Iznos avansa utvrđuje se ugovorom za svaku pojedinačnu prenesenu tražbinu.

(3) Avansna isplata iz stava (1) ovog člana ne smatra se kreditom ili zajmom u smislu propisa koji uređuju obligacione odnose, poslovanje banaka i devizno poslovanje.

(4) Faktor je obavezan isplatiti avans prodavcu u ugovorenom roku.

(5) Ako rok za uplatu avansa nije ugovoren, onda se smatra da je ugovoreni rok za uplatu avansa tri dana od dana potpisivanja ugovora o prijenosu tražbina.

(6) U slučaju da faktor ne isplati avans u ugovorenom roku, prodavac ima pravo na jednostrani raskid ugovora o faktoringu o čemu je dužan odmah obavijestiti kupca.

Član 21.

(Naplata tražbina)

(1) Vjerodostojne isprave u izvršenju postupka naplate tražbina faktora od kupca su računi sa otpremnicom - prijemnicom ili drugim pisanim dokazima o izvršenoj isporuci ili izvršenoj usluzi, dokaz o osnovu prijenosa tražbine i obavještenje kupca o nastaloj obavezi prema faktoru.

(2) Nakon prijema obavještenja iz člana 19. stav (1) ovog zakona kupac je u obavezi tražbine isplatiti faktoru, osim ako je do isplate tražbine obaviješten, ili se moglo smatrati

da je obaviješten o pravu prvenstva trećeg lica na naplatu prenesene tražbine.

(3) Ukoliko je kupac prije isplate tražbine bio obaviješten o prijenosu tražbine na faktora, a izvrši isplatu prodavcu, ne oslobađa se obaveza prema faktoru i prodavac mora odmah, a najduže u roku tri dana, takvu isplatu prenijeti faktoru.

(4) Tražbine na osnovu ugovora faktor naplaćuje u svoje ime i za svoj račun, osim u slučaju skrivenog faktoringa kada prodavac zadržava pravo cjelokupne realizacije naplate tražbine u svoje ime i za račun faktora.

(5) U slučaju skrivenog faktoringa prodavac je dužan, nakon izvršene naplate tražbine od kupca, odmah, a najduže u roku tri dana, izvršiti obaveze prema faktoru u skladu sa ugovorom o faktoringu.

(6) Nakon što je izvršio naplatu tražbina od kupca faktor je dužan odmah, a najduže u roku tri dana, isplatiti prodavcu razliku po računu do punog iznosa, umanjenu za plaćeni avans, ugovorenu kamatu na dati avans, naknadu i druge troškove, ukoliko nije drugačije ugovoreno.

(7) Korespondencija između učesnika faktoringa mora biti u pisanom obliku, koja se dostavlja putem telefaksa ili pošte uključujući i elektronsku korespondenciju putem e-maila, skeniranu dokumentacija i sl.

Član 22.

(Zatezna kamata)

(1) U slučaju da kupac kasni sa isplatom zatezna kamata pripada faktoru kod faktoringa bez regresa, a kod faktoringa sa regresom zatezna kamata pripada prodavcu, osim ako ugovorom o faktoringu nije drugačije predviđeno.

(2) Ako prodavac ne prenese naplaćeni iznos od kupca faktoru u roku iz člana 21. stav (3) ovog zakona, zatezna kamata pada na teret prodavca i teče od narednog dana tog propisanog roka.

(3) Ako faktor ne prenese preostali naplaćeni iznos od kupca prodavcu u roku iz člana 21. stav (6) ovog zakona, zatezna kamata pada na teret faktora i teče od narednog dana po isteku tog roka.

Član 23.

(Odgovornost prodavca)

(1) Kada je prodavac ustupio tražbine ugovorom sa naknadom, prodavac odgovara za postojanje tražbine u trenutku kada je izvršeno ustupanje tražbine.

(2) Prodavac uvijek garantuje faktoru da su prenesene tražbine oslobođene zaloga, prigovora, tereta i ostalih prava trećih lica, odnosno da su po svim osnovama nesporne, osim ako drugačije nije ugovoreno.

(3) U slučaju da su prenesene tražbine opterećene zalogom, odnosno ako su na bilo koji način osporene od kupca ili trećeg lica, a ugovorom o faktoringu nije isključena garancija prodavca iz stava (2) ovog člana, faktor ima pravo regresa od prodavca i u slučaju kada je ugovoren faktoring bez regresa.

Član 24.

(Prodaja tražbina)

(1) U slučaju kada je prodaja tražbina zabranjena ugovorom između prodavca i kupca ili općim uvjetima poslovanja kupca, ta zabrana nema pravni učinak na prodaju tražbine faktoru koja je izvršena na osnovu ugovora o faktoringu i u skladu sa ovim zakonom.

(2) U slučaju da ugovorom o faktoringu nije drugačije definirano, smatra se da je daljnja prodaja tražbine sa društva za faktoring na drugo društvo za faktoring dozvoljena u skladu sa odredbama ovog zakona.

POGLAVLJE IV. UVJETI ZA OSNIVANJE, POSLOVANJE I PRESTANAK RADA DRUŠTVA ZA FAKTORING

Član 25.

(Društva za faktoring)

(1) Faktoring poslove može obavljati privredno društvo organizirano kao dioničko društvo (d.d.) ili društvo sa ograničenom odgovornošću (d.o.o.) sa sjedištem u Federaciji.

(2) Za obavljanje poslova faktoringa društvo mora imati odobrenje izdato od Agencije.

(3) Društvo se ne može upisati u sudski registar prije dobijanja odobrenja iz stava (2) ovog člana.

(4) Osim subjekata iz stava (1) ovog člana, poslove faktoringa može obavljati i banka čije je poslovanje uređeno po propisima koji reguliraju poslovanje banaka u Federaciji. Na banke koje se bave poslovima faktoringa primjenjuju se poglavlja I., II., III., IV. (član 26. st. (3), (4), (5) i (7)), V., VI., VII., VIII. i IX. ovog zakona.

(5) Poslovima faktoringa može se baviti i strana banka i strano pravno lice, ali isključivo u inozemnom dvofaktorskom sistemu, koji imaju važeće odobrenje za obavljanje poslova faktoringa nadležnog organa matične zemlje.

(6) Izraz "faktoring" i njegove izvedenice upisuje u naziv pravnog lica ili koristi u pravnom prometu samo ono društvo koje je dobilo odobrenje za obavljanje poslova faktoringa od Agencije.

(7) Društva se mogu udruživati u udruženja društava za faktoring koja se osnivaju kao privredna interesna udruženja ili kao neki drugi oblik udruživanja privrednih subjekata u skladu sa posebnim zakonom.

(8) Društva ne smiju zaključivati nikakve pisane ili usmene ugovore sa drugim društvima za faktoring ili njihovim udruženjima kojima se može ograničiti princip slobodnog tržišnog takmičenja.

(9) Udruženje društava dužno je, na zahtjev Agencije, radi provođenja stava (7) ovog člana, dostaviti Agenciji svoj statut, kao i sve sporazume, ugovore i druge opće akte.

(10) Na društva se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje osnivanje, organizacija, poslovanje, upravljanje i prestanak privrednih društava, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 26.

(Djelatnost društava za faktoring)

(1) Društvo za faktoring, koje je osnovano u Federaciji radi obavljanja poslova faktoringa može obavljati poslove faktoringa definirane u članu 2. stav (1) ovog zakona ako ispunjava uvjete u pogledu minimalnog iznosa osnovnog novčanog kapitala iz člana 27. ovog zakona.

(2) Društvo iz stava (1) ovog člana može obavljati samo poslove faktoringa i poslove srodne faktoringu, izuzev ako mu posebnim zakonom nije propisano i obavljanje drugih finansijskih usluga.

(3) Srodnim poslovima smatraju se naročito procjena boniteta i kreditne sposobnosti pravnih i fizičkih lica koja obavljaju samostalne djelatnosti, osiguranje tražbina, diskont računa, eskont (otkup) mjenica, ustupanje mjenične tražbine, izdavanja garancija i drugih jamstava, kao i prodaja pokretne i nepokretne imovine uzetih kao kolateral na osnovu poslova faktoringa i slično.

(4) Društvo za faktoring može vršiti eskont samo onih mjenica koje su izdate kao sredstvo podmirenja tražbine nastale iz osnova isporuke roba i pružanja usluga u zemlji ili inozemstvu.

(5) Na eskont mjenice primjenjuju se odredbe propisa kojima se uređuje mjenica, osim ako ovim zakonom nije drugačije propisano.
(6) Društvo za faktoring ne smije odobravati kredite.
(7) Društvo za faktoring ne smije vršiti otkup dospjelih nenaplaćenih plasmana ili otkup rizika i koristi sa osnova dospjelih nenaplaćenih plasmana banaka, kako je to definirano propisom kojim se uređuju uvjeti za osnivanje, poslovanje i prestanak rada banaka te pružanje finansijskih usluga i relevantnim provedbenim aktima Agencije, niti otkup dospjelih nenaplaćenih tražbina ili otkup rizika i koristi tih tražbina nastalih na osnovu onih finansijskih usluga koje imaju osnovno obilježje i svrhu finansiranja, a obavljaju ih i drugi subjekti na osnovu propisa koji se na te subjekte primjenjuju.
(8) Agencija će detaljnije propisati uvjete i način obavljanja djelatnosti društava za faktoring.

Član 27.
(Osnovni kapital društva za faktoring)

(1) Osnovni kapital društva za faktoring koje se osniva u Federaciji radi obavljanja poslova faktoringa ne može iznositi manje od 750.000,00 KM i u cijelosti se mora uplatiti u novcu.
(2) Društvo za faktoring je u obavezi osigurati da visina kapitala na dan sastavljanja i prezentiranja finansijskih izvještaja bude u visini koja nije manja od iznosa kapitala iz stava (1) ovog člana.
(3) U slučaju da se kapital društva za faktoring smanji ispod nivoa minimalnog iznosa kapitala iz stava (2) ovog člana, Agencija može tom društvu za faktoring naložiti neku od nadzornih mjera propisanih odredbama ovog zakona.
(4) Agencija će podzakonskim aktom propisati kriterije i/ili pravila te dodatne zahtjeve za kapital društva za faktoring.

Član 28.
(Dionice i udjeli u društvu za faktoring)

(1) Udio člana društva za faktoring je srazmjeran njegovom ulogu u osnovnom kapitalu.
(2) Dionice ili ulozi društva za faktoring moraju biti u cijelosti uplaćeni u novcu prije upisa osnivanja ili upisa povećanja kapitala društva za faktoring u sudski registar.
(3) Povlaštene dionice društva za faktoring osnovanog kao dioničko društvo mogu biti najviše do 25% ukupnih dionica.

Član 29.
(Indirektna ulaganja i udjeli u pravnom licu)

(1) Indirektna ulaganja su ulaganja u kapital pravnog lica ili sticanje glasačkih prava u tom pravnom licu preko trećeg lica.
(2) Indirektni imalac dionica, poslovnih udjela ili drugih prava koja mu osiguravaju udio u kapitalu društva ili u glasačkim pravima u tom društvu je lice:
   a) za čiji je račun drugo lice (direktni imalac) steklo dionice, poslovne udjele ili druga prava u tom društvu,
   b) koje je sa direktnim imaocem dionica, poslovnih udjela ili drugih prava u društvu povezano kao i članovi uže porodice, ili
   c) lice koje je član uže porodice direktnog imaoca.
(3) Članovima uže porodice smatraju se:
   a) bračni drug tog lica, odnosno lice sa kojom živi u zajedničkom domaćinstvu koje, prema zakonu koji uređuje bračne i odnose u porodici, ima zakonski položaj jednak kao bračna zajednica,
   b) djeca, odnosno usvojena djeca,
   c) ostala lica koja su pod skrbništvom tog lica.
(4) Povezanim licima smatraju se i ostali oblici povezanosti u smislu propisa kojim se uređuju osnivanje, organizacija i poslovanje privrednih društava.

Član 30.
(Promjena imaoca kvalifikovanih udjela društva za faktoring)

(1) Svako pravno ili fizičko lice (namjeravani sticalac) koje namjerava direktno ili indirektno steći ili povećati udio u društvu za faktoring, što bi rezultiralo da visina udjela u kapitalu ili u glasačkim pravima dosegne ili premaši 10%, 20%, 30% ili 50% ili da društvo za faktoring postane zavisno društvo namjeravanog sticaoca, dužno je prethodno podnijeti zahtjev Agenciji za izdavanje saglasnosti u pisanom obliku i dobiti saglasnost za to sticanje.
(2) Zahtjev iz stava (1) ovog člana mora sadržavati:
   a) podatke o visini udjela koji se namjerava steći,
   b) dokumentaciju iz člana 32. ovog zakona.

Član 31.
(Obavještavanje Agencije o otuđenju kvalifikovanog udjela)

(1) Svako pravno ili fizičko lice koje namjerava otuđiti kvalifikovani udio u društvu za faktoring, dužno je o tome obavijestiti Agenciju pisanim putem navodeći visinu udjela koji namjerava otuđiti.
(2) Lice iz stava (1) ovog člana dužno je obavijestiti Agenciju i o namjeri smanjenja svog kvalifikovanog udjela na način da udio u kapitalu ili glasačkim pravima smanji ispod granice od 10%, 20%, 30% ili 50%, ili ako društvo za faktoring prestaje biti zavisno društvo tog lica.
(3) Ako društvo za faktoring sazna za sticanje ili otuđivanje kvalifikovanog udjela u društvu koji prelazi ili se smanji ispod granice od 10%, 20%, 30% ili 50%, dužno je o tome odmah obavijestiti Agenciju.

Član 32.
(Zahtjev za izdavanje saglasnosti za sticanje kvalifikovanog udjela)

(1) Za izdavanje saglasnosti za sticanje ili povećanje kvalifikovanog udjela Agenciji se dostavlja propisana dokumentacija iz stava (3) ovog člana.
(2) Ako se radi o sticanju kvalifikovanog udjela koje omogućava prevladavajući uticaj ili kontrolu nad poslovanjem društva za faktoring, namjeravani sticalac, na zahtjev Agencije, dužan je uz zahtjev i dokumentaciju iz stava (1) ovog člana priložiti i:
   a) poslovni plan i strategiju društva za faktoring u kojem stiče kvalifikovani udio sa projekcijom bilanse i bilansa uspjeha za prve tri poslovne godine,
   b) promjene u upravljačkoj, organizacionoj i kadrovskoj strukturi, ako se planiraju,
   c) plan aktivnosti na području informacione tehnologije, ako se planiraju promjene.
(3) Agencija će podzakonskim aktom propisati listu dokumentacije iz stava (1) ovog člana sa kriterijima na osnovu kojih procjenjuje primjerenost i finansijsko stanje namjeravanog sticanja kvalifikovanog udjela, kao i postupak odlučivanja o saglasnosti za sticanje kvalifikovanog udjela.

Član 33.
(Postupak odlučivanja o saglasnosti za sticanje kvalifikovanog udjela)

(1) Agencija je dužna u roku dva radna dana od dana prijema urednog zahtjeva za sticanje kvalifikovanog udjela podnosioca zahtjeva pisanim putem obavijestiti o prijemu zahtjeva sa naznakom datuma kojim ističe rok za provođenje postupka odlučivanja.
(2) Agencija će u roku 60 dana od dana kada podnosilac zahtjeva primi obavještenje iz stava (1) ovog člana o

prijemu zahtjeva i svih dokumenata koji se moraju priložiti zahtjevu, provesti postupak odlučivanja o saglasnosti za sticanje kvalifikovanog udjela.

(3) Nakon donošenja odluke o zahtjevu Agencija će u roku dva radna dana od dana donošenja o tome pisanim putem obavijestiti podnosioca zahtjeva.

(4) Ako Agencija ne odluči o zahtjevu u roku iz stava (2) ovog člana, smatra se da je izdala saglasnost za sticanje kvalifikovanog udjela.

(5) U slučaju iz stava (4) ovog člana, na zahtjev sticaoca kvalifikovanog udjela, Agencija mora u roku osam dana od dana prijema ovog zahtjeva izdati saglasnost za sticanje kvalifikovanog udjela.

(6) Izuzetno od odredbi st. od (1) do (4) ovog člana, ako se zahtjev za sticanje kvalifikovanog udjela podnosi zajedno sa zahtjevom za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova faktoringa, Agencija donosi odluku o zahtjevu u roku iz člana 39. stav (5) ovog zakona.

(7) Ako je Agencija primila dva ili više zahtjeva za sticanje kvalifikovanog udjela, odnosit će se prema svim namjeravanim sticaocima ravnopravno.

(8) Lice koje je dobilo saglasnost za sticanje kvalifikovanog udjela dužno je provesti sticanje u odnosu na koje je saglasnost izdata u roku šest mjeseci od dana izdavanja saglasnosti za to sticanje. U protivnom, istekom tog roka izdata saglasnost prestaje važiti.

(9) Ako nastupi razlog iz stava (8) ovog člana i odobrenje prestane važiti, Agencija će oduzeti saglasnost za sticanje kvalifikovanog udjela.

Član 34.

(Odlučivanje o saglasnosti za sticanje kvalifikovanog udjela)

Pri odlučivanju o izdavanju saglasnosti za sticanje kvalifikovanog udjela, Agencija procjenjuje primjerenost i finansijsko stanje namjeravanog sticaoca kvalifikovanog udjela prema sljedećim kriterijima:

a) ugledu namjeravanog sticaoca,

b) ugledu, iskustvu i odgovarajućim sposobnostima lica koja će nakon sticanja voditi poslovanje društva za faktoring,

c) finansijskom stanju namjeravanog sticaoca,

d) mogućnostima društva za faktoring da se pridržava, odnosno nastavi pridržavati odredbi ovog zakona i drugih zakona i propisa primjenjivih na poslovanje društva za faktoring,

e) da li postoje opravdani razlozi za sumnju u skladu sa propisima o sprečavanju pranja novca i finansiranja terorizma, da se predmetnim sticanjem kvalifikovanog udjela provodi ili pokušava provesti pranje novca ili finansiranje terorizma, ili da predmetno sticanje kvalifikovanog udjela može povećati rizik od pranja novca ili finansiranja terorizma.

Član 35.

(Odbijanje zahtjeva za sticanje kvalifikovanog udjela)

Agencija će odbiti zahtjev za izdavanje saglasnosti za sticanje kvalifikovanog udjela ako:

a) ocijeni da primjerenost ili finansijsko stanje sticaoca kvalifikovanog udjela ne zadovoljava kriterije iz člana 34. ovog zakona,

b) iz pravnog, odnosno finansijskog položaja namjeravanog sticaoca kvalifikovanog udjela ili zbog djelatnosti, odnosno poslova koje obavlja namjeravani sticalac kvalifikovanog udjela ili sa njim povezana lica ili zbog postupaka koje su namjeravani sticaoci kvalifikovanog udjela činili, proizlazi da bi moglo biti ugroženo poslovanje društva za faktoring,

c) zbog djelatnosti ili poslova koje obavlja budući sticalac kvalifikovanog udjela moglo bi biti onemogućeno ili znatno otežano vršenje nadzora nad poslovanjem društva za faktoring,

d) je sticalac kvalifikovanog udjela dostavio netačne ili nepotpune podatke ili podatke koji dovode u zabludu, a ti su podaci bili značajni za donošenje odluke o izdavanju saglasnosti.

Član 36.

(Dodatni podaci i dokumentacija za izdavanje saglasnosti za sticanje kvalifikovanog udjela)

(1) Osim dokumentacije iz člana 32. ovog zakona, Agencija može tokom postupka obrade zahtjeva zatražiti i druge podatke, odnosno dokumentaciju koju ocijeni potrebnom za odlučivanje o izdavanju saglasnosti uključujući informacije propisane zakonom kojim se uređuje sprečavanje pranja novca i finansiranja terorizma, a koju prikupljaju obveznici tog zakona.

(2) Agencija će pri odlučivanju o izdavanju saglasnosti za sticanje kvalifikovanog udjela ispitati izvore sredstava kojima sticalac namjerava steći kvalifikovani udio u društvu za faktoring.

(3) Agencija može radi pribavljanja informacija potrebnih za odlučivanje o davanju saglasnosti za sticanje kvalifikovanog udjela obaviti provjeru podataka koje je dostavio namjeravani sticalac kvalifikovanog udjela.

Član 37.

(Pravne posljedice sticanja kvalifikovanog udjela bez saglasnosti Agencije i oduzimanja saglasnosti za sticanje kvalifikovanog udjela)

(1) Lice koje stekne ili posjeduje poslovni udio ili dionice suprotno odredbama ovog zakona nema pravo glasa, odnosno učestvovanja u upravljanju društvom za faktoring na osnovu poslovnog udjela ili dionica stečenih bez saglasnosti Agencije.

(2) U slučaju iz stava (1) ovog člana Agencija će naložiti prodaju tako stečenih dionica ili poslovnih udjela.

(3) Agencija će oduzeti saglasnost za sticanje kvalifikovanog udjela u slučaju:

a) ako je imalac kvalifikovanog udjela dobio saglasnost davanjem neistinitih, netačnih podataka, podataka koji dovode u zabludu ili na drugi nepropisan način,

b) ako prestanu uvjeti propisani odredbama ovog zakona na osnovu kojih je izdata saglasnost za sticanje kvalifikovanog udjela.

(4) U slučaju iz stava (3) ovog člana lice kojem je oduzeta saglasnost za sticanje kvalifikovanog udjela nema pravo glasa iz dionica ili poslovnih udjela za koje mu je oduzeta saglasnost. U tom slučaju Agencija će naložiti prodaju stečenih dionica ili poslovnih udjela za koje je imaocu kvalifikovanog udjela oduzeta saglasnost za sticanje kvalifikovanog udjela.

(5) Troškove prodaje dionica ili poslovnih udjela iz stava (4) ovog člana podmiruje imalac kvalifikovanog udjela.

Član 38.

(Saglasnost za sticanje kvalifikovanog udjela u drugom pravnom licu)

(1) Društvo za faktoring prije sticanja udjela u drugom pravnom licu na osnovu kojeg direktno stiče ili povećava udio u drugom pravnom licu, što bi rezultiralo time da visina udjela u kapitalu ili u glasačkim pravima dostigne ili premaši 10%, 20%, 30% ili 50% ili da to pravno lice postane društvo kći društva za faktoring, dužno je Agenciji podnijeti zahtjev za izdavanje saglasnosti u pisanom obliku i dobiti saglasnost Agencije za to sticanje.

(2) Dokumentacija potrebna za procjenu pravnog lica u kojem društvo za faktoring stiče ili povećava kvalifikovani udio i učinak namjeravanog sticanja na poslovanje društva za faktoring, koja se mora dostaviti Agenciji uz zahtjev za izdavanje saglasnosti za sticanje ili povećanje kvalifikovanog udjela, mora biti prilagođena i primjerena pravnom licu u kojem društvo za faktoring stiče ili povećava kvalifikovani udio.

(3) Agencija će podzakonskim aktom propisati listu dokumentacije iz stava (2) ovog člana i kriterije na osnovu kojih procjenjuje primjerenost i finansijsko stanje pravnog lica u kojem društvo za faktoring stiče ili povećava kvalifikovani udio.

(4) Ako društvo za faktoring namjerava prodati ili na drugi način otuđiti udio u drugom pravnom licu tako da bi se na taj način smanjio njegov udio ispod granice navedene u stavu (1) ovog člana, o svojoj namjeri dužno je pisanim putem obavijestiti Agenciju.

(5) Na saglasnost za sticanje kvalifikovanog udjela u drugom pravnom licu na društva za faktoring na odgovarajući način se primjenjuju odredbe čl. 34., 35., 36. i 37. ovog zakona.

Član 39.

(Odobrenje za rad društva za faktoring u domaćem faktoringu)

(1) Agencija rješenjem izdaje odobrenje za obavljanje poslova faktoringa pravnim licima na neodređeno vrijeme i ono nije prenosivo na drugo lice ili pravnog sljednika, a uvjet je za upis u sudski registar. Svojstvo pravnog lica društvo za faktoring stiče upisom u sudski registar.

(2) Odobrenje za rad neće se izdati onim društvima koja imaju neizmirenih obaveza na osnovu poreza i doprinosa.

(3) Zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova faktoringa podnosi osnivač društva za faktoring ili lice koje on ovlasti.

(4) Uz zahtjev iz stava (3) ovog člana podnosi se:
   a) osnivački akt društva za faktoring;
   b) podaci o osnivačima društva za faktoring i to:
      1) za osnivače - fizička lica: ovjerena fotokopija lične karte, odnosno ovjerena fotokopija putne isprave za strane državljane kao i dokaz - uvjerenje nadležnog organa, ne starije od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva, da osnivač nije osuđen pravomoćnom presudom na kaznu zatvora dužu od šest mjeseci, da se protiv njega ne vodi krivični postupak i da mu nije izrečena mjera zabrane obavljanja profesije, djelatnosti ili dužnosti,
      2) za osnivače – pravna lica koja su imaoci kvalifikovanih udjela: izvod iz sudskog registra, odnosno drugog odgovarajućeg javnog registra, ali ne starije od šest mjeseci od dana podnošenja zahtjeva, i revidirane finansijske izvještaje za posljednje dvije poslovne godine, a ako osnivač kao subjekt posluje kraće od dvije poslovne godine, tada je potrebno priložiti posljednji revidirani finansijski izvještaj,
      3) za osnivače - strana pravna lica: ovjerena fotokopija rješenja ili drugog akta o upisu osnivača u registar organa koji je prema propisima zemlje sjedišta osnivača nadležan za vođenje registra privrednih subjekata, odnosno pravnih lica, ne starije od šest mjeseci od dana podnošenja zahtjeva,
      4) ovjerena izjava osnivača o nominalnom iznosu njihovih dionica, odnosno poslovnih udjela svakog osnivača i njihov udio u kapitalu društva za faktoring koje se osniva,
      5) ako je osnivač dioničko društvo, ispis iz registra njegovih dioničara, a ako je osnivač društvo sa ograničenom odgovornošću, spisak njegovih članova društva,
      6) dokaz o osiguranim sredstvima za osnivanje društva i uplati osnovnog kapitala iz člana 27. stav (1) ovog zakona,
      7) ovjerena izjava o porijeklu finansijskih sredstava iz tačke 6) ovog stava,
      8) uvjerenje nadležnog poreznog organa da nema neizmirenih poreznih obaveza i obaveza na osnovu doprinosa,
      9) poslovni plan za prve tri poslovne godine koji sadrži planirani bilans stanja i bilans uspjeha te opis informacionog sistema,
      10) prijedlog članova uprave i sastav nadzornog odbora sa sljedećim dokumentima:
      ovjerena fotokopija lične karte, odnosno ovjerena fotokopija putne isprave za strane državljane, kao i dokaz, odnosno uvjerenje nadležnog organa, ne starije od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva, da to lice nije osuđeno pravomoćnom presudom na kaznu zatvora dužu od šest meseci, da se protiv njega ne vodi krivični postupak i da mu nije izrečena mjera zabrane obavljanja profesije, djelatnosti ili dužnosti.

(5) Agencija rješenjem odlučuje o zahtjevu iz stava (3) ovog člana u roku 60 dana od dana prijema urednog zahteva, ukoliko je podnosilac zahtjeva prethodno dostavio Agenciji dokaz o izvršenoj uplati osnovnog novčanog kapitala.

(6) Rješenje iz stava (5) ovog člana konačno je u upravnom postupku i protiv njega se može voditi upravni spor.

(7) Osnivač društva za faktoring ili lice koje on ovlasti dužno je zahtjev za upis društva za faktoring u registar privrednih subjekata podnijeti najkasnije u roku deset dana od dana dobijanja rješenja od Agencije kojim se društvu za faktoring izdaje odobrenje za obavljanje poslova faktoringa.

(8) Osnivač društva za faktoring ili lice koje on ovlasti dužno je rješenje o upisu u registar privrednih subjekata dostaviti Agenciji u roku pet dana od dana prijema rješenja o upisu u sudski registar.

(9) Osnivač društva za faktoring ili lice koje on ovlasti dužno je svaku promjenu podataka iz stava (4) ovog člana dostaviti Agenciji odmah, a najkasnije u roku deset dana od dana nastale promjene.

(10) Agencija će podzakonskim aktom bliže propisati dodatnu dokumentaciju, uvjete i način izdavanja odobrenja za rad društava za faktoring u domaćem faktoringu.

Član 40.

(Odbijanje zahtjeva za izdavanjem odobrenja za obavljanje poslova faktoringa)

Agencija će odbiti zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova faktoringa:

a) ako iz osnivačkog akta i druge dokumentacije društva za faktoring, odnosno društva u osnivanju, koja se u skladu sa odredbom člana 39. ovog zakona prilaže uz zahtjev, proizlazi da društvo za faktoring, odnosno društvo u osnivanju ne ispunjava sve pretpostavke u skladu sa ovim zakonom i propisima donesenim na osnovu ovog zakona za poslovanje društva za faktoring,

b) ako su odredbe osnivačkog akta društva za faktoring, odnosno društva u osnivanju u suprotnosti sa odredbama ovog zakona i drugih propisa koji se primjenjuju na društva za faktoring,
c) ako postoji neki od razloga iz člana 35. ovog zakona za odbijanje zahtjeva za sticanje kvalifikovanog udjela,
d) ako lica predložena za članove uprave ne ispunjavaju uvjete za izdavanje saglasnosti, odnosno ako Agencija odbije izdati saglasnost za članove uprave,
e) ako bi vršenje nadzora nad društvom za faktoring, prema odredbama ovog zakona, bilo otežano ili onemogućeno zbog uske povezanosti društva za faktoring sa drugim licima ili ako postoje drugi razlozi zbog kojih nije moguće provesti nadzor.

Član 41.

(Ukidanje odobrenja za obavljanje poslova faktoringa)

(1) Agencija rješenjem ukida odobrenje za obavljanje poslova faktoringa:
a) u slučaju kada društvo za faktoring donese odluku o prestanku poslovanja kao društvo za faktoring,
b) nastupanjem pravnih posljedica prijenosa faktoring poslovanja na drugo društvo za faktoring,
c) danom otvaranja stečajnog postupka nad društvom za faktoring,
d) otvaranjem postupka likvidacije društva za faktoring,
e) ako dođe do prestanka poslovanja društva za faktoring i
f) u drugim slučajevima predviđenim ovim zakonom.

(2) Društvo za faktoring može donijeti odluku o prestanku poslovanja kao društvo za faktoring pod uvjetom da u portfoliju nema važećih ugovora o faktoringu, ili pod uvjetom da na drugo društvo za faktoring prenese svoje faktoring poslovanje.

(3) Društvo iz stava (2) ovog člana dužno je, prije upisa odluke o promjeni predmeta poslovanja u sudski registar, dobiti rješenje Agencije o ukidanju odobrenja za obavljanje poslova faktoringa.

(4) Agencija će donijeti rješenje o ukidanju odobrenja kada uz druge uvjete potrebne za prestanak poslovanja kao društvo utvrdi i da društvo za faktoring u portfoliju nema važećih faktoring ugovora ili da je prenijelo svoje faktoring poslovanje na drugo društvo za faktoring.

(5) Ako društvo iz stava (2) ovog člana donese odluku o prestanku poslovanja kao društvo za faktoring, a u portfoliju ima važećih ugovora o faktoringu i nije pronašlo društvo za faktoring te na njega nije prenijelo svoje faktoring poslovanje, dužno je pokrenuti postupak likvidacije. Na stečaj i likvidaciju društava za faktoring primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju stečajni i likvidacioni postupak.

(6) U slučaju prijenosa faktoring poslovanja iz stava (2) ovog člana, društva koja učestvuju u tom postupku dužna su o toj namjeri u pisanom obliku obavijestiti Agenciju, obaviti prethodne konsultacije sa Agencijom te dobiti saglasnost Agencije za taj prijenos.

(7) U slučaju prestanka važenja odobrenja za obavljanje poslova faktoringa iz razloga navedenog u stavu (1) tačka e) ovog člana, Agencija će donijeti rješenje o ukidanju odobrenja za obavljanje poslova faktoringa i o tome obavijestiti i nadležni registarski sud.

Član 42.

(Statusne promjene društva za faktoring)

(1) Ako je društvo za faktoring uključeno u pripajanje, spajanje ili podjelu društva, mora za bilo koju statusnu promjenu dobiti saglasnost Agencije.

(2) Za odlučivanje o izdavanju saglasnosti za statusne promjene iz stava (1) ovog člana na odgovarajući način se primjenjuju odredbe ovog zakona za izdavanje odobrenja za obavljanje poslova faktoringa.

(3) Ako uslijed statusne promjene društva za faktoring nastane novo društvo za faktoring, to društvo mora, prije upisa statusne promjene u sudski registar, od Agencije dobiti odobrenje za obavljanje poslova faktoringa.

(4) Društvo za faktoring može biti uključeno i u druge statusne promjene na koje se na odgovarajući način primjenjuju st. od (1) do (3) ovog člana.

Član 43.

(Evidencija društava za faktoring)

(1) Evidenciju društava o izdatim i oduzetim odobrenjima za obavljanje poslova faktoringa vodi Agencija.

(2) Evidencija obavezno sadrži:
a) naziv društva za faktoring, adresu i registarski broj,
b) pravni oblik,
c) strukturu vlasništva, imena i poslovne adrese članova/dioničara sa više od 5% dionica,
d) kontakt podatke, podatke o kontakt osobi i internet adresu,
e) adresu organizacionih dijelova u državi ili u inozemstvu,
f) imena i poslovne adrese svih članova uprave, odnosno nadzornog odbora,
g) članstvo u mreži i nazive i adrese društava članica i povezanih društava, odnosno uputa o mjestu gdje je takav podatak javno dostupan.

Član 44.

(Organi društva za faktoring)

(1) Organi upravljanja društva za faktoring su:
a) skupština,
b) nadzorni odbor i
c) uprava.

(2) Na organe upravljanja iz stava (1) ovog člana na odgovarajući način se primjenjuju odredbe propisa kojima je regulirano poslovanje privrednih društava, ako ovim zakonom nije drugačije propisano.

Član 45.

(Skupština društva za faktoring)

(1) Skupštinu društva za faktoring čine dioničari ili svi članovi društva.

(2) U društvu za faktoring sa jednim dioničarom ili sa jednim članom koji ima udio ovlasti skupštine vrši dioničar, odnosno član društva sa jednim udjelom.

Član 46.

(Nadzorni odbor društva za faktoring)

(1) Društvo za faktoring mora imati nadzorni odbor.

(2) Nadzorni odbor društva za faktoring sastoji se od najmanje tri člana.

(3) Osnivačkim aktom društva za faktoring može se odrediti da nadzorni odbor ima više članova, ali njihov broj mora biti neparan.

Član 47.

(Uvjeti za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora društva za faktoring)

(1) Za člana nadzornog odbora društva za faktoring može biti izabrano ili imenovano lice koje ima dobar ugled,

odgovarajuće stručne kvalifikacije i iskustvo za nadziranje vođenja poslova društva za faktoring.

(2) Smatra se da je uvjet iz stava (1) ovog člana ispunjen ako lice ima relevantno iskustvo stečeno u rukovođenju poslovima ili u poslovima nadzora nad vođenjem poslova društva za faktoring ili drugog privrednog društva usporedive djelatnosti sa poslovima iz djelatnosti društva za faktoring.

(3) Agencija može naložiti društvu za faktoring sazivanje skupštine društva za faktoring i predlaganje opoziva člana nadzornog odbora društva za faktoring ako:
   a) član nadzornog odbora krši ili ne obavlja svoje dužnosti određene ovim i drugim zakonima te propisima donesenim na osnovu tih zakona,
   b) postoji ili nastupi zapreka za imenovanje ili izbor člana nadzornog odbora,
   c) član nadzornog odbora ne ispunjava uvjete iz st. (1) i (4) ovog člana.

(4) Agencija će detaljnije propisati uvjete koje moraju ispunjavati članovi nadzornog odbora društva za faktoring.

Član 48.

(Nadležnosti i ovlaštenja nadzornog odbora društva za faktoring)

Osim nadležnosti i ovlaštenja koje nadzorni odbor ima prema odredbama zakona koji uređuje osnivanje i poslovanje privrednih društava, nadzorni odbor društva za faktoring nadležan je i za davanje saglasnosti upravi društva:
   a) za određivanje poslovne politike društva za faktoring,
   b) na finansijski plan društva za faktoring,
   c) na organizaciju, sistem internih kontrola i sistem upravljanja rizicima,
   d) na godišnji plan društva za faktoring, te za odlučivanje o drugim pitanjima određenim ovim zakonom.

Član 49.

(Dužnosti i odgovornosti nadzornog odbora društva za faktoring)

Nadzorni odbor društva za faktoring, osim nadležnosti i ovlaštenja iz člana 48. ovog zakona dužan je:
   a) nadzirati primjerenost postupanja i učinak rada interne revizije,
   b) dati svoje mišljenje Agenciji o nalozima Agencije u postupcima nadzora društva i to u roku 30 dana od dana prijema zapisnika Agencije o izvršenom nadzoru te nadzirati postupanje društva za faktoring u skladu sa nalozima i rješenjima Agencije,
   c) podnijeti izvještaj skupštini društva o nalozima Agencije te postupcima iz tačke b) ovog člana,
   d) odlučiti o davanju saglasnosti na finansijske izvještaje te o njima pisanim putem obavijestiti skupštinu društva za faktoring,
   e) obrazložiti skupštini društva svoje mišljenje o godišnjem izvještaju interne revizije i o godišnjem izvještaju uprave.

Član 50.

(Uprava društva za faktoring)

(1) Uprava organizira rad i rukovodi poslovanjem, zastupa i predstavlja društvo za faktoring i odgovara za zakonitost poslovanja.

(2) Uprava društva za faktoring mora imati najmanje dva člana koji vode poslove i zastupaju društvo, a čine je direktor i najmanje jedan izvršni direktor koji vode poslove i zastupaju društvo.

(3) Članovi uprave društva za faktoring moraju biti u radnom odnosu sa punim radnim vremenom u društvu.

(4) Uprava društva za faktoring može ovlastiti prokuristu (jednog ili više njih) za zastupanje društva, odnosno sklapanje ugovora i poduzimanje pravnih radnji uime i za račun društva koje proizlaze iz djelatnosti društva, ali samo zajedno sa barem jednim članom uprave društva.

(5) Osnivačkim aktom društva za faktoring utvrđuju se uvjeti koje treba ispunjavati lice kojem se daje prokura, ovlašteni organ za dodjelu prokure, vrsta i način davanja prokure, obim ovlaštenja iz prokure, uključujući i ograničenja u poduzimanju radnji od prokuriste.

Član 51.

(Uvjeti za člana uprave društva za faktoring)

(1) Član uprave društva za faktoring može biti lice koje ispunjava sljedeće uvjete:
   a) ima odgovarajuće stručne kvalifikacije, sposobnost i iskustvo potrebno za vođenje poslova društva za faktoring,
   b) nije bilo član nadzornog odbora, član uprave ili lice na drugom rukovodećem položaju u društvu za faktoring, odnosno drugom privrednom društvu kada je nad njim otvoren stečajni postupak, donesena odluka o likvidaciji ili kojem je ukinuto odobrenje za rad, osim ako Agencija ocijeni da to lice nije svojim nesavjesnim ili nestručnim radom i postupanjem uticalo na nastanak stečaja, likvidacije ili ukidanje odobrenja za rad,
   c) nije pravomoćno osuđeno za prekršaj ili krivično djelo koje predstavlja teže kršenje sljedećih propisa: propisa kojim se regulira osnivanje i poslovanje privrednih društava, propisa kojim se regulira tržište vrijednosnih papira, propisa kojim se regulira poslovanje banaka, propisa kojima se regulira područje osiguranja, propisa kojim se regulira područje lizinga, propisa kojim se regulira osnivanje i rad investicijskih fondova i društava za upravljanje njima, propisa kojim se regulira osnivanje i rad obaveznih i dobrovoljnih penzijskih fondova, te društava za upravljanje njima, propisa kojim se reguliraju penzijska osiguravajuća društva, propisa kojim se regulira preuzimanje dioničkih društava, propisa kojima se regulira područje računovodstva, propisa kojima se reguliraju porezi,
   d) ima dobar ugled,
   e) nije pravomoćno osuđeno za krivično djelo protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom, te ni za jedno od sljedećih krivičnih djela: prevare, protiv imovine, kod kojih se krivični postupak pokreće po službenoj dužnosti, protiv privrede, pravosuđa, krivotvorenja, protiv službene dužnosti, za odavanje tajnih podataka, za pranje novca, za finansiranje terorizma, te protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva,
   f) za koje je na osnovu dosadašnjeg ponašanja moguće opravdano zaključiti da će pošteno i savjesno obavljati poslove člana uprave društva za faktoring,
   g) ispunjava uvjete za člana uprave propisane zakonom koji uređuje osnivanje i poslovanje privrednih društava,
   h) nije član uprave, odnosno prokurist drugog privrednog društva,
   i) nije lice kojem je Agencija odbila izdati odobrenje za obavljanje funkcije člana uprave i to najmanje godinu dana od dana donošenja rješenja kojim se odbija zahtjev za izdavanje odobrenja za obavljanje funkcije člana uprave,
   j) nije bilo razriješeno dužnosti člana uprave društva za faktoring po nalogu Agencije iz člana 93. ovog zakona.

(2) Član uprave ili prokurist društva za faktoring ne može biti član uprave, nadzornog odbora ili prokurist bilo kojeg drugog pravnog lica koje posluje na osnovu odobrenja ili dozvole Agencije.

(3) Agencija će bliže propisati uvjete iz stava (1) ovog člana za članstvo u upravi društva za faktoring, izdavanje saglasnosti te dokumentaciju koja se prilaže zahtjevu za izdavanje saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave društva za faktoring.

Član 52.

(Saglasnost za obavljanje funkcije člana uprave društva za faktoring)

(1) Članom uprave društva može biti imenovano samo lice koje od Agencije dobije rješenje o izdavanju saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave društva za faktoring.

(2) Zahtjev za izdavanje saglasnosti iz stava (1) ovog člana podnosi kandidat za člana uprave društva za faktoring uz obavezno priloženu pisanu odluku ili saglasnost organa u društvu, nadležnog za imenovanje članova uprave za mandat, koji ne može biti duži od četiri godine.

(3) U postupku odlučivanja Agencija izdaje saglasnost iz stava (1) ovog člana na rok predloženog trajanja mandata.

(4) Zahtjevu iz stava (2) ovog člana moraju se priložiti dokazi o ispunjavanju uvjeta iz člana 51. ovog zakona.

(5) Lice koje je dobilo rješenje o izdavanju saglasnosti Agencije za obavljanje funkcije člana uprave društva za faktoring prije imenovanja na funkciju člana uprave drugog društva za faktoring mora ponovno dobiti saglasnost Agencije.

(6) U slučaju kada nadležni organ društva za faktoring želi ponovo imenovati lice koje je već dobilo rješenje o izdavanju saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave društva, kandidat za člana uprave društva za faktoring, uz priloženu pisanu odluku ili saglasnost organa u društvu za faktoring nadležnog za imenovanje članova uprave, dužan je Agenciji podnijeti zahtjev za izdavanje saglasnosti iz stava (2) ovog člana za novi mandat najmanje tri mjeseca prije isteka mandata člana uprave.

(7) Lice koje je već dobilo rješenje o izdavanju saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave društva za faktoring i koje nadležni organ društva za faktoring želi ponovno imenovati, dužno je ponovo proći postupak propisan ovim zakonom.

Član 53.

(Odbijanje zahtjeva za izdavanje saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave društva)

Agencija će odbiti zahtjev za izdavanje saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave društva za faktoring ako:

a) predloženo lice ne ispunjava uvjete propisane odredbama člana 51. ovog zakona,

b) Agencija raspolaže objektivnim i dokazivim razlozima zbog kojih se može pretpostaviti da bi djelatnosti i poslovi kojima se lice bavi ili se bavilo predstavljali prijetnju upravljanju društvom za faktoring,

c) u zahtjevu za izdavanje saglasnosti navedeni podaci su netačni, neistiniti ili su podaci koji dovode u zabludu.

Član 54.

(Ukidanje saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave društva za faktoring)

(1) Agencija će donijeti rješenje o ukidanju saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave društva za faktoring ako:

a) lice u roku šest mjeseci od dana izdavanja saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave ne bude imenovano i ne stupi na dužnost člana uprave društva, a postupak izdavanja saglasnosti bio je spojen sa postupkom izdavanja odobrenja za obavljanje poslova faktoringa,

b) lice u roku tri mjeseca od izdavanja saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave ne bude imenovano i ne stupi na dužnost člana uprave,

c) licu prestaje funkcija člana uprave društva za faktoring na koju se saglasnost odnosi,

d) licu prestane radni odnos sa društvom za faktoring na koje se saglasnost odnosi, sa danom prestanka radnog odnosa, odnosno istekom mandata člana uprave na koji se saglasnost odnosi,

e) član uprave ne ispunjava uvjete pod kojima mu je saglasnost izdata,

f) je saglasnost izdata uslijed prešućivanja bitnih činjenica ili na osnovu datih neistinitih, netačnih podataka i podataka koji dovode u zabludu, odnosno na neki drugi nepropisan način,

g) je član uprave društva za faktoring teže prekršio dužnosti člana uprave iz člana 56. ovog zakona, propise donesene na osnovu ovog zakona i druge zakonske propise, a naročito ako je zbog toga ugrožena likvidnost ili održavanje kapitala društva za faktoring,

h) član uprave nije osigurao provođenje ili nije proveo nadzorne mjere koje je naložila Agencija,

i) član uprave nije osigurao adekvatnu organizacionu strukturu ili sistem upravljanja rizicima društva za faktoring,

j) su prestali postojati uvjeti iz odredbi propisa o privrednim društvima za člana uprave,

k) utvrdi da je član uprave u sukobu interesa zbog kojeg ne može izvršavati obaveze i dužnosti sa pažnjom urednog i savjesnog privrednika,

l) član uprave redovno ne ispunjava obavezu utvrđivanja i ocjenjivanja učinka politika, mjera i internih procedura vezanih za usklađenost društva za faktoring sa odredbama ovog zakona ili ne poduzima odgovarajuće mjere u cilju otklanjanja nedostataka, odnosno ispravljanja nepravilnosti u poslovanju društva za faktoring.

(2) Izuzetno, u slučajevima iz stava (1) tač. h), i), k) i l) ovog člana Agencija može umjesto ukidanja rješenja donijeti rješenje kojim će privremeno zabraniti obavljanje funkcije člana uprave društva za faktoring.

Član 55.

(Pravne posljedice ukidanja saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave društva za faktoring)

(1) Ako Agencija ukine saglasnost za obavljanje funkcije člana uprave, društvo za faktoring obavezno je bez odgode donijeti odluku o opozivu imenovanja tog člana uprave.

(2) Ako je članu ukinuta saglasnost za obavljanje funkcije člana uprave ili u drugim slučajevima prijevremenog prestanka mandata člana uprave, nadležni organ prema osnivačkom aktu društva za faktoring dužan je u roku 90 dana od dana prestanka funkcije člana, odnosno članova uprave pribaviti saglasnost Agencije i imenovati novog člana, odnosno nove članove uprave ako društvo za faktoring ne bi imalo minimalan broj članova uprave u skladu sa osnivačkim aktom i/ili ovim zakonom.

(3) Agencija objedinjuje oba postupka ako je protiv člana uprave započeo postupak za ukidanje saglasnosti za člana uprave u slučaju iz člana 54. stav (1) tačka g) ovog zakona, a zbog kojeg je protiv društva za faktoring započet postupak ukidanja odobrenja za obavljanje poslova faktoringa.

(4) U slučaju kada uprava društva za faktoring nije u punom sastavu ili kada članovi uprave društva za faktoring ne mogu obavljati svoju funkciju iz nekih drugih razloga koji nisu navedeni u stavu (2) ovog člana, nadležni organ prema osnivačkom aktu društva za faktoring može, bez prethodne saglasnosti Agencije, jednokratno imenovati članove nadzornog odbora za zamjenike članova uprave i to najviše na rok od tri mjeseca, ako je to nužno zbog osiguranja poslovanja društva za faktoring i otklanjanja štetnih posljedica za društvo za faktoring i o tome u roku tri dana od dana imenovanja pisanim putem obavijestiti Agenciju.

(5) U slučaju iz stava (4) ovog člana članovi koji se imenuju za zamjenike članova uprave moraju ispunjavati uvjete iz člana 51. ovog zakona.

Član 56.

(Obaveze i odgovornosti članova uprave i nadzornog odbora društva za faktoring)

Društvo za faktoring, odnosno članovi njegove uprave i nadzornog odbora dužni su:

a) u obavljanju djelatnosti, odnosno svojih dužnosti postupati savjesno i pošteno u skladu sa pravilima struke i najboljim interesima klijenata, kao i štititi integritet faktoring tržišta,
b) u izvršavanju svojih dužnosti postupati sa pažnjom savjesnog privrednika,
c) pribaviti i efikasno koristiti sredstva i procedure potrebne za obavljanje djelatnosti društva za faktoring,
d) pridržavati se odredbi ovog zakona i propisa donesenih na osnovu ovog zakona kao i odredbi drugih zakona kojima se uređuje poslovanje društava za faktoring, te propisima donesenim na osnovu tih zakona.

Član 57.

(Odbor za reviziju)

(1) U društvima za faktoring koja su registrirana kao dionička društva obavezno se formira odbor za reviziju.

(2) Odbor za reviziju ima najmanje tri člana.

(3) Postupak izbora, imenovanja, razrješenja, sastav i način odlučivanja odbora za reviziju utvrđuju se statutom dioničkog društva.

POGLAVLJE V. INOZEMNI FAKTORING

Član 58.

(Tipovi inozemnog faktoringa)

Zavisno od namjene inozemnog faktoringa razlikuju se dva tipa faktoringa i to:

a) izvozni faktoring predstavlja finansijski posao putem kojeg domaći faktor vrši otkup i isplatu tražbine od izvoznika - prodavca i dalje ga prodaje korespondentnom faktoru u zemlji uvoznika - kupca koji vrši naplatu i transfer na domaćeg izvoznog faktora u zemlji izvoznika,
b) uvozni faktoring predstavlja finansijski posao putem kojeg domaći faktor u ulozi korespondentnog faktora vrši naplatu tražbine od kupca u roku dospijeća i naplaćenu tražbinu transferira na izvoznog faktora u zemlji prodavca.

Član 59.

(Sistemi u inozemnom faktoringu)

(1) Inozemni faktoring može se obavljati:

a) u jednofaktorskom sistemu kada domaći faktor preuzima obavezu da sam naplati tražbinu od kupca čije je sjedište u inozemstvu.
b) u dvofaktorskom sistemu kada domaći faktor prenosi tražbinu ili preuzima dugovanje od faktora sa sjedištem u inozemstvu u skladu sa uvjetima iz ugovora o faktoringu i ovim zakonom.

(2) Ako je obavljanje faktoringa iz stava (1) tačka b) ovog člana uređeno na drugačiji način drugim zakonom, primjenjuju se odredbe ovog zakona.

Član 60.

(Subjekti inozemnog faktoringa)

(1) Subjekti inozemnog faktoringa su:

a) prodavac - izvoznik robe koji svoju tražbinu od kupca, nastalu na osnovu ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga, prenosi na izvoznog faktora,
b) izvozni faktor koji je u zemlji prodavca kao kupac tražbine,
c) uvozni faktor u zemlji kupca kao korespondentni faktor,
d) kupac - uvoznik robe.

(2) Subjekti inozemnog faktoringa dužni su pridržavati se općih pravila i rokova koje primjenjuju strukovna udruženja za inozemni faktoring, naročito Factors Chain International (u daljnjem tekstu: FCI) i/ili International Factors Group (u daljnjem tekstu: IFG).

Član 61.

(Obaveze izvoznog faktora u dvofaktorskom sistemu)

(1) Izvozni faktor koji obavlja inozemni faktoring sa sjedištem u Federaciji u dvofaktorskom sistemu dužan je:

a) zaključiti međufaktorski ugovor sa faktorom sa sjedištem u inozemstvu, koji mora biti u međunarodno priznatim i prihvaćenim pravnim i tehničkim okvirima koje su razvile međunarodna strukovna udruženja FCI i IFG,
b) poduzeti radnje i mjere poznavanja i praćenja stranke u skladu sa propisima kojima se uređuje sprečavanje pranja novca i finansiranje terorizma.

(2) Izvozni faktor ima obavezu savjesno upravljati prenesenim tražbinama sa pažnjom dobrog privrednika.

Član 62.

(Prijenos tražbine u izvoznom faktoringu)

(1) Prodavac na osnovu primljene narudžbe od kupca i ugovora o prodaji robe isporučuje robu kupcu i izdaje izvozni račun. Uz zahtjev za izvoznu faktoring uslugu izvoznom faktoru zajedno predaje na uvid narudžbenicu i otpremnicu.

(2) Izvozni faktor utvrđuje osnovanost i vjerodostojnost tražbine prodavca prema kupcu, izražava interes za otkup ponuđene tražbine i prosljeđuje primljenu dokumentaciju iz stava (1) ovog člana uvoznom faktoru.

(3) Uvozni faktor dužan je provjeriti bonitet i kreditnu sposobnost kupca i odobriti pokriće, tj. dati izjavu o odgovornosti za naplatu izvozne tražbine od kupca izvoznom faktoru.

Član 63.

(Ugovor o dvofaktorskom faktoringu u inozemnom faktoringu)

(1) Izvozni faktor poziva prodavca da kompletira dokumentaciju u skladu sa članom 5. stav (3) ovog zakona i pristupi zaključivanju ugovora o izvoznom faktoringu.

(2) Datum zaključivanja ugovora o prijenosu tražbine između prodavca i izvoznog faktora smatra se datumom prijenosa tražbine na izvoznog faktora.

(3) Izvozni faktor nakon zaključenja ugovora iz stava (2) ovog člana dužan je obavijestiti o potpisu ugovora sa prodavcem korespondentnog uvoznog faktora u zemlji kupca, a zatim i sa njim zaključiti ugovor o dvofaktorskom faktoringu.

(4) Uvozni faktor obavezan je obavijestiti kupca o potpisanom međufaktorskom ugovoru sa izvoznim faktorom, kao i o

njegovoj obavezi da u ugovorenom roku umjesto prodavcu preneseno potraživanje plati uvoznom faktoru.

(5) Ugovorom o faktoringu između prodavca i izvoznog faktora ugovara se iznos avansa od nominalne vrijednosti izvozne tražbine koji se isplaćuje prodavcu, kamata na isplaćeni avans koju zaračunava izvozni faktor, naknada i troškovi faktora, kao i način plaćanja kamate i naknade.

Član 64.

(Isplata avansa, naplata i isplata tražbine u izvoznom faktoringu)

(1) Izvozni faktor nakon potpisivanja ugovora sa prodavcem obavezan je isplatiti prodavcu ugovoreni iznos avansa u postotku od nominalne vrijednosti prenesene izvozne tražbine u roku definiranim ugovorom.

(2) Kupac je na dan dospijeća izvozne tražbine obavezan izvršiti plaćanje prema uvoznom faktoru.

(3) Uvozni faktor u roku dospijeća naplaćuje tražbinu od kupca i doznačuje je izvoznom faktoru sa sjedištem u Federaciji umanjenu za ugovorenu naknadu i troškove.

(4) Izvozni faktor obavezan je nakon naplate tražbine od uvoznog faktora isplatiti prodavcu razliku izvozne fakture do punog iznosa umanjenu za avans, kamate, naknadu i druge troškove izvoznog faktora.

(5) Naplata i plaćanje prenesenih tražbina i preuzetih dugovanja u međunarodnom faktoringu vrši se prema propisima kojima se uređuje devizno poslovanje.

POGLAVLJE VI. UPRAVLJANJE RIZICIMA, FINANSIJSKO IZVJEŠTAVANJE I REVIZIJA

Član 65.

(Upravljanje rizikom)

(1) Društvo koje obavlja poslove faktoringa mora imati razrađene strategije, politike i procedure za upravljanje rizikom koje obuhvataju identifikovanje, mjerenje ili procjenu i praćenje rizika, uključujući izvještavanje o rizicima kojima je društvo za faktoring izloženo ili bi moglo biti izloženo tokom svog poslovanja kao i podjelu odgovornosti u vezi sa upravljanjem rizicima, te je obavezno provoditi redovne mjere upravljanja rizikom i u vezi sa tim postupati u skladu sa pravilima finansijske struke.

(2) Društvo za faktoring koje je preuzelo pravo i obavezu evidencije, naplate i upravljanja tražbinom naročito je dužno radi zaštite naplate tražbine:

a) ugovorom precizirati da prodavac ima obavezu slanja pisanog obavještenja kupcu o postojanju duga prema prodavcu, kao i obavezu kupca da prenesenu tražbinu na osnovu ugovora o prijenosu tražbine plati faktoru, izuzev ako se radi o skrivenom faktoringu iz člana 11. stav (2) ovog zakona,

b) po potrebi procijeniti kupca radi osiguranja naplate preuzimanjem bjanko mjenica sa mjeničnom izjavom dužnika o prihvatanju obaveze plaćanja duga u roku dospijeća i do visine (prenesenog) iznosa sa računa ili do odobrenog faktoring limita,

c) po potrebi procijeniti kupca, kao i potrebu osiguranja prenesene tražbine kod osiguravajućeg društva.

(3) Agencija će detaljnije propisati kriterije i način upravljanja rizicima.

Član 66.

(Interna revizija)

(1) Društvo za faktoring dužno je organizirati provođenje interne revizije koja nezavisno i objektivno procjenjuje sistem internih kontrola, daje nezavisno i objektivno stručno mišljenje za unapređenje poslovanja radi poboljšanja poslovanja društva za faktoring uvodeći sistemski, disciplinovan pristup procjenjivanju i poboljšanju upravljanja rizicima, kontrole i korporativnog upravljanja.

(2) Agencija će detaljnije propisati način obavljanja poslova interne revizije u društvu za faktoring.

Član 67.

(Sprečavanje pranja novca)

(1) Društva za faktoring iz člana 25. ovog zakona koja su dobila odobrenje Agencije za obavljanje poslova faktoringa obavezna su u svom poslovanju poduzimati mjere i radnje propisane u skladu sa propisima o sprečavanju pranja novca i finansiranju terorizma.

(2) Društva za faktoring iz člana 25. ovog zakona obavezna su imati razrađene politike i procedure za otkrivanje i sprečavanje transakcija koje uključuju kriminalne aktivnosti, pranje novca ili aktivnosti koje podržavaju terorizam i poduzimati mjere na utvrđivanju identiteta svih lica sa kojima ulaze u poslovne odnose.

Član 68.

(Finansijsko izvještavanje)

(1) Društvo za faktoring obavezno je sačinjavati i prezentirati finansijske izvještaje u skladu sa odredbama propisa o računovodstvu i reviziji Federacije kao i u skladu sa Međunarodnim računovodstvenim standardima i Međunarodnim standardima finansijskog izvještavanja.

(2) Društvo za faktoring mora organizirati svoje poslovanje i voditi poslovne knjige, poslovnu dokumentaciju, te ostale evidencije na način koji omogućuje provjeru posluje li društvo u skladu sa važećim propisima i standardima struke.

(3) Društvo za faktoring ima obavezu:

a) voditi urednu i ažurnu evidenciju koju je dužno pokazati u postupku nadzora nad poslovanjem društva,

b) obavještavati prodavca o realizaciji pojedinih odredbi ugovora o faktoringu i dostavljati mu isprave na knjiženje.

(4) Društvo za faktoring i prodavac dužni su na osnovu dokumentacije iz člana 5. stav (3) ovog zakona izvršiti u svojim knjigovodstvima odgovarajuća knjiženja i čuvati je i arhivirati u skladu sa računovodstvenim propisima Federacije.

Član 69.

(Revizija finansijskih izvještaja)

(1) Godišnje finansijske izvještaje društva za faktoring mora revidirati društvo za reviziju na način i pod uvjetima određenim propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija te pravilima revizorske struke, ako ovim zakonom i propisima donesenim na osnovu ovog zakona nije drugačije propisano.

(2) Društvo za faktoring dužno je Agenciji dostaviti revidirane godišnje finansijske izvještaje iz člana 68. stav (1) ovog zakona u roku 15 dana od datuma izdavanja revizorskog izvještaja.

(3) Isto društvo za reviziju može revidirati najviše pet uzastopnih godišnjih finansijskih izvještaja društva za faktoring.

(4) Agencija od revizora može tražiti dodatna objašnjenja u vezi sa revidiranim godišnjim finansijskim izvještajima, odnosno drugim revidiranim izvještajima društva za faktoring.

(5) Ako Agencija utvrdi da revizija izvještaja društva za faktoring nije obavljena ili da revizorski izvještaj nije sastavljen u skladu sa ovim zakonom, propisima donesenima na osnovu ovog zakona, propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija, te pravilima revizorske

struke, ili ako izvršenim nadzorom poslovanja društva ili na drugi način utvrdi da revizorski izvještaj o izvještajima društva za faktoring nije zasnovan na istinitim i objektivnim činjenicama, može odbiti revizorski izvještaj i zahtijevati od društva za faktoring da reviziju obave ovlašteni revizori drugog društva za reviziju, a na trošak tog društva.

(6) Isto društvo za reviziju ne može obavljati reviziju finansijskih izvještaja društva za faktoring ako je u godini za koju su sastavljeni finansijski izvještaji istom društvu za faktoring pružalo usluge iz područja finansija, računovodstva, interne revizije, procjene vrijednosti društva za faktoring, njegove imovine i obaveza, poreznog i ostalog poslovnog savjetovanja, te obavljalo za njega poslove sudskog vještačenja.

(7) Isto društvo za reviziju ne može preuzeti niti mu društvo za faktoring može povjeriti obavljanje revizije svojih finansijskih izvještaja ako je društvo za reviziju u prethodnoj godini više od polovine svojih ukupnih prihoda ostvarilo obavljanjem revizije finansijskih izvještaja tog društva.

(8) Društvo za faktoring dužno je obavijestiti Agenciju o društvu za reviziju koje je izabralo za obavljanje revizije finansijskih izvještaja za poslovnu godinu na koju se revizija odnosi najkasnije u roku osam dana od kada je donesena odluka o izboru.

Član 70.

(Izvještavanje Agencije)

(1) Društvo za faktoring dužno je izvještavati Agenciju o:
   a) upisu i promjenama podataka koji se upisuju u sudski registar,
   b) sazivanju skupštine i svim odlukama prihvaćenim na skupštini,
   c) imaocima poslovnih udjela ili dionica društva, te sticanju, odnosno izmjeni kvalifikovanih udjela,
   d) planiranom otvaranju, preseljenju, zatvaranju ili privremenom prestanku rada podružnice, odnosno drugim organizacionim promjenama,
   e) ulaganjima na osnovu kojih je društvo za faktoring direktno ili indirektno steklo kvalifikovani udio u drugom pravnom licu kao i o svakom daljnjem ulaganju u to pravno lice,
   f) promjenama u strukturi kapitala,
   g) prestanku obavljanja pojedinih poslova faktoringa.

(2) Društvo za faktoring dužno je na zahtjev Agencije dostaviti izvještaj i informacije o svim poslovima bitnim za vršenje nadzora.

(3) Agencija će propisati strukturu, sadržaj, način i rokove dostave izvještaja iz st. (1) i (2) ovog člana, koje su društva obavezna sastavljati za potrebe Agencije.

POGLAVLJE VII. NADZOR NAD POSLOVANJEM DRUŠTAVA ZA FAKTORING

Član 71.

(Nadzor nad društvima za faktoring)

(1) U smislu odredbi ovog zakona nadzor predstavlja provjeru da li subjekti koji obavljaju poslove faktoringa posluju u skladu sa odredbama ovog zakona, kao i sa podzakonskim aktima donesenim na osnovu njih, zatim u skladu sa propisima o upravljanju rizicima, vlastitim pravilima i standardima, pravilima struke na način koji omogućava uredno funkcioniranje društva za faktoring, te provođenje mjera i aktivnosti radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti.

(2) Osnovni ciljevi nadzora su provjera zakonitosti, procjena sigurnosti i stabilnosti poslovanja društva, a radi zaštite interesa klijenta i javnog interesa, doprinosa stabilnosti finansijskog sistema, te uspostavljanje i očuvanje povjerenja u tržište faktoringa.

Član 72.

(Nadležnosti Agencije kod vršenja nadzora)

(1) Nadzor nad poslovanjem društava za faktoring vrši Agencija.

(2) Na postupke koje u okviru svoje nadležnosti provodi Agencija primjenjuju se odredbe iz ovog poglavlja zakona.

(3) Na postupke iz stava (1) ovog člana primjenjuju se odredbe propisa o upravnom postupku, ako ovim zakonom nije drugačije propisano. U postupcima koje vodi Agencija se u pravilu odlučuje bez usmene rasprave.

(4) Agencija ima pravo uvida u sve podatke i dokumentaciju koja se vodi u društvima za faktoring.

Član 73.

(Predmet nadzora)

(1) Pri vršenju nadzora Agencija naročito:
   a) provjerava organizacione uvjete, strategije, politike i postupke koje je društvo za faktoring uspostavilo radi usklađivanja svog poslovanja sa odredbama ovog zakona i propisa donesenih na osnovu ovog zakona,
   b) provjerava i procjenjuje finansijsku stabilnost i položaj društva za faktoring, te rizike kojima je društvo za faktoring izloženo ili bi moglo biti izloženo u svom poslovanju.

(2) Agencija će pri provjeri i procjeni finansijske stabilnosti i položaja, te pri procjeni rizika kojima je društvo za faktoring izloženo ili bi moglo biti izloženo uzeti u obzir vrstu, obim i složenost poslovanja društva za faktoring.

(3) Agencija će na osnovu nadzora, provjera i procjena iz stava (1) ovog člana utvrditi posluje li društvo za faktoring u skladu sa zakonskim propisima, ima li to društvo uspostavljenu odgovarajuću organizaciju, te stabilan sistem upravljanja u društvu za faktoring, kao i kapital koji osigurava primjeren sistem upravljanja i pokrića rizika kojima je društvo izloženo ili bi moglo biti izloženo u svom poslovanju.

(4) Agencija se pri utvrđivanju učestalosti i intenziteta vršenja nadzora nad pojedinim društvom za faktoring rukovodi veličinom, uticajem i značajem društva za faktoring, kao i prirodom, vrstom, obimom, složenošću, te pokazateljima njihova poslovanja.

Član 74.

(Način vršenja nadzora)

(1) Agencija provodi nadzor po službenoj dužnosti:
   a) neposrednim nadzorom, u prostorijama društva za faktoring, pregledom izvorne dokumentacije, provjerom i procjenom cjelokupnog poslovanja, obavljanjem razgovora sa članovima uprave, članovima nadzornog odbora i drugim relevantnim licima,
   b) posrednim nadzorom u prostorijama Agencije, na osnovu analize izvještaja koja su društva za faktoring dužna u propisanim rokovima dostavljati Agenciji, te praćenjem, prikupljanjem i provjerom dokumentacije, obavještenja i podataka dobivenih na poseban zahtjev Agencije, kao i praćenjem, prikupljanjem i provjerom podataka i saznanja iz drugih izvora, te provjerom i procjenom poslovanja na osnovu dostavljenih izvještaja i prikupljenih informacija, obavljanjem razgovora sa članovima uprave, članovima nadzornog odbora i drugim relevantnim licima.

(2) Neposredni nadzor iz stava (1) tačka a) ovog člana može biti redovni ili vanredni.

Član 75.

(Ovlaštena lica za vršenje nadzora)

(1) Nadzor iz člana 71. ovog zakona vrše zaposlenici Agencije koji imaju ovlaštenja Agencije (ovlaštena lica).

(2) Izuzetno, za obavljanje zadataka u vezi sa nadzorom poslovanja društva za faktoring Agencija može zatražiti stručno učestvovanje revizora, društva za reviziju ili drugog stručno osposobljenog lica.

(3) Na stručno osposobljeno lice iz stava 2) ovog člana primjenjuju se, na odgovarajući način, propisi o tajnosti podataka koji se primjenjuju na radnike Agencije sa ovlaštenjima za vršenje nadzora.

(4) Ovlaštenje za vršenje nadzora iz stava (1) ovog člana daje Agencija.

Član 76.

(Dostavljanje podataka Agenciji)

(1) Društvo za faktoring dužno je dostaviti Agenciji na njen zahtjev ili učiniti dostupnom dokumentaciju, izvještaje i podatke o svim okolnostima potrebnim za nadzor ili izvršavanje drugih ovlaštenja i mjera koje nadzorni organ ima na osnovu ovog zakona i po tom osnovu donesenih podzakonskih akata.

(2) Dokumentaciju, izvještaje i podatke iz stava (1) ovog člana Agenciji su dužni dostaviti članovi uprave i druga relevantna lica društva za faktoring, te članovi nadzornog odbora i prokuristi.

(3) Agencija je od lica iz stava (2) ovog člana ovlaštena zatražiti pisano izjašnjenje o okolnostima iz stava (1) ovog člana ili ih pozvati da daju usmeno izjašnjenje na okolnosti.

(4) Ovlašteno lice Agencije može voditi razgovore sa licima iz stava (2) ovog člana radi dobijanja informacija potrebnih za vršenje nadzora i izvršavanje ciljeva nadzora.

Član 77.

(Obavještenje o neposrednom nadzoru)

(1) Prije početka vršenja neposrednog nadzora društvu za faktoring se dostavlja pisano obavještenje o neposrednom nadzoru koje sadrži najmanje:
   a) predmet nadzora,
   b) podatke o licima ovlaštenim za nadzor,
   c) naznaku lokacije na kojoj će se nadzor vršiti,
   d) datum početka vršenja nadzora,
   e) vremenski period koji se nadzire.

(2) Obavještenje iz stava (1) ovog člana može sadržavati i koje je podatke društvo za faktoring dužno pripremiti licima Agencije za potrebe vršenja neposrednog nadzora.

(3) Agencija može u toku nadzora dopuniti obavještenje o nadzoru. Na dopunu obavještenja o nadzoru na odgovarajući način odnose se odredbe stava (1) ovog člana.

(4) Obavještenje o neposrednom nadzoru dostavlja se društvu za faktoring u roku koji ne može biti kraći od tri dana prije dana početka nadzora.

(5) Izuzetno od odredbe iz stava (4) ovog člana, ovlašteno lice može dostaviti obavještenje o neposrednom nadzoru najkasnije na dan početka provođenja nadzora, ako nije moguće na drugi način postići svrhu pojedinog nadzora.

(6) Obavještenje o neposrednom nadzoru mora sadržavati i informaciju o posljedicama koje mogu nastupiti ako društvo za faktoring ne bi postupilo u skladu sa zahtjevom za nadzor poslovanja, odnosno ako se Agenciji ne bi omogućilo vršenje nadzora poslovanja na način određen odredbama ovog zakona.

Član 78.

(Neposredni nadzor poslovanja društva za faktoring)

(1) Društvo za faktoring dužno je ovlaštenom licu Agencije, nakon prijema obavještenja o nadzoru, omogućiti vršenje neposrednog nadzora u sjedištu društva za faktoring i na ostalim mjestima u kojima ono ili drugo lice po njegovom ovlaštenju obavlja djelatnost i poslove u vezi sa kojima ovlašteno lice Agencije vrši nadzor.

(2) Društvo za faktoring dužno je ovlaštenom licu Agencije, na njegov zahtjev, omogućiti kontrolu poslovnih knjiga, poslovne dokumentacije, administrativne ili poslovne evidencije, te nadzor nad informacionim sistemom i tehnologijama koje omogućavaju rad informacionog sistema u obimu potrebnom za vršenje nadzora.

(3) Društvo za faktoring dužno je ovlaštenom licu Agencije, na njegov zahtjev, uručiti svu traženu poslovnu dokumentaciju, računske ispise, kopije poslovnih knjiga, zapise o telefonskim razgovorima i snimke telefonskih razgovora, zapise sa telefaks-uređaja, administrativne ili poslovne evidencije u papirnatom obliku ili u obliku elektronskog zapisa na mediju i u obliku koji zahtijeva ovlašteno lice. Društvo za faktoring dužno je ovlaštenom licu osigurati pristup sistemu za upravljanje bazama podataka kojima se koristi u svrhu provođenja nadzora potpomognutog računarskim programima.

(4) Dokumentaciju, ispise, zapise i snimke iz stava (3) ovog člana, finansijske instrumente, novac ili predmete koji mogu poslužiti kao dokaz u krivičnom ili prekršajnom postupku ovlaštena lica Agencije mogu, uz izdavanje potvrde, privremeno oduzeti, ali samo do pokretanja tih postupaka kada ih predaju organu nadležnom za vođenje postupka.

(5) Ovlaštena lica društva za faktoring dužna su sa ovlaštenim licem Agencije obaviti razgovor i dati informacije bitne za vršenje nadzora i izvršavanje ciljeva nadzora.

Član 79.

(Uvjeti za vršenje neposrednog nadzora)

(1) Društvo za faktoring dužno je ovlaštenom licu Agencije osigurati adekvatne prostorije u kojima je moguće nesmetano i bez prisustva drugih lica vršiti nadzor poslovanja.

(2) Na zahtjev ovlaštenog lica Agencije, društvo za faktoring dužno je osigurati stručnu i tehničku pomoć, potrebna pojašnjenja i druge uvjete potrebne za vršenje nadzora.

(3) Nadzor poslovanja iz st. (1) i (2) ovog člana vrši ovlašteno lice Agencije u toku radnog vremena društva. Ako je zbog obima ili prirode posla nužno, društvo za faktoring dužno je omogućiti ovlaštenom licu Agencije vršenje nadzora poslovanja i izvan radnog vremena.

Član 80.

(Kontrola informacionog sistema)

(1) Društvo za faktoring koje u svom poslovanju koristi informacioni sistem dužno je na zahtjev ovlaštenog lica Agencije osigurati uvjete za pregled informacionog sistema, te mogućnost ispitivanja jesu li podaci obrađeni korištenjem informacione tehnologije na primjeren način.

(2) Društvo za faktoring dužno je na zahtjev ovlaštenog lica Agencije predati dokumentaciju iz koje je vidljiv transparentan i potpuni opis rada informacionog sistema. U dokumentaciji moraju biti na transparentan način definirane komponente informacionog sistema. Dokumentacija mora omogućiti ovlaštenom licu uvid u:
   a) programska rješenja,
   b) postupke obrade podataka korištenjem informacione tehnologije,
   c) kontrole koje osiguravaju pravilnu obradu podataka i
   d) kontrole koje osiguravaju čuvanje povjerljivosti, integriteta i raspoloživosti podataka.

Član 81.

(Završetak postupka neposrednog nadzora)

(1) O postupku neposrednog nadzora sastavlja se zapisnik koji se dostavlja društvu za faktoring sa detaljnim opisom utvrđenih činjenica.

(2) Na dostavljeni zapisnik društvo za faktoring ima pravo uložiti prigovor u roku osam dana od dana njegovog prijema.

(3) Ako u postupku nadzora nisu utvrđene nezakonitosti i/ili nepravilnosti za koje bi se donosila odgovarajuća nadzorna mjera, ili su one utvrđene, a otklonjene do izrade zapisnika, to će se unijeti u zapisnik.

(4) U slučajevima iz stava (3) ovog člana Agencija će donijeti rješenje kojim se utvrđuje da je postupak nadzora okončan.

(5) Ako su zapisnikom utvrđene nezakonitosti i/ili nepravilnosti, za koje se treba donijeti odgovarajuća nadzorna mjera, otklonjene nakon izrade i dostave zapisnika društvu za faktoring, a prije donošenja rješenja kojim se izriče odgovarajuća nadzorna mjera, Agencija će o tome sastaviti dopunu zapisnika te, ako su otklonjene sve utvrđene nezakonitosti i/ili nepravilnosti, po isteku roka za izjašnjenje donijeti rješenje kojim se utvrđuje da su nezakonitosti i/ili nepravilnosti utvrđene u zapisniku i dopuni zapisnika otklonjene i postupak nadzora okončan.

Član 82.

(Prigovor na zapisnik o izvršenom nadzoru)

Prigovor protiv zapisnika o izvršenom nadzoru dopušten je naročito iz sljedećih razloga:

a) ako je u zapisniku pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje,

b) ako je pogrešno primijenjen propis i na osnovu njega izrečena mjera,

c) ako je Agencija prekoračila ovlaštenja u provođenju nadzora.

Član 83.

(Sadržaj prigovora)

(1) Prigovor mora sadržavati:

a) navođenje zapisnika na koji se prigovor podnosi,

b) izjavu da se navodi iz zapisnika pobijaju u cijelosti ili u određenom dijelu,

c) razloge prigovora na koje se podnosilac poziva,

d) druge podatke koje mora sadržavati svaki podnesak u skladu sa Zakonom o upravnom postupku.

(2) U prigovoru društvo za faktoring može navesti činjenice iz kojih proizlazi da nedostaci, nezakonitosti i nepravilnosti navedene u zapisniku ne postoje i predočiti dokaze. Ako se društvo u izjavi poziva na isprave, dužno ih je kao dokaze priložiti prigovoru.

Član 84.

(Posredni nadzor poslovanja)

(1) Ovlašteno lice Agencije u toku posrednog nadzora utvrđuje:

a) da li su propisani izvještaji i drugi podaci dostavljeni u propisanom roku i propisanoj formi,

b) da li su podaci u izvještajima ili drugoj traženoj dokumentaciji istiniti, tačni i ispravni,

c) posluje li društvo za faktoring u skladu sa propisima o upravljanju rizicima, u skladu sa drugim propisima određenim ovim zakonom i propisima donesenima na osnovu ovog zakona, te drugim zakonima kojima se uređuje poslovanje društva za faktoring i donesenim propisima na osnovu njih,

d) provjerava i procjenjuje finansijsku stabilnost i položaj, te rizike kojima je društvo za faktoring izloženo ili bi moglo biti izloženo u svom poslovanju.

(2) Agencija će pri provjeri i procjeni finansijske stabilnosti i položaja, te pri procjeni rizika kojima je društvo za faktoring izloženo ili bi moglo biti izloženo uzeti u obzir vrstu, obim i složenost poslovanja društva za faktoring.

Član 85.

(Zapisnik o posrednom nadzoru)

(1) U slučaju utvrđenih nedostataka, nezakonitosti i nepravilnosti u poslovanju društva za faktoring u postupku posrednog nadzora ovlašteno lice Agencije sastavlja zapisnik.

(2) Zapisnik o izvršenom nadzoru dostavlja se društvu za faktoring sa detaljnim opisom utvrđenih činjenica u postupku nadzora.

(3) Na zapisnik o posrednom nadzoru na odgovarajući način primjenjuju se odredbe čl. 81., 82. i 83. ovog zakona.

(4) Na osnovu nalaza iz zapisnika iz ovog člana Agencija je ovlaštena poduzeti sve nadzorne mjere kao i u slučaju neposrednog nadzora.

Član 86.

(Nadzorne mjere)

(1) Na osnovu provedenog postupka nadzora, Agencija može društvu izreći nadzorne mjere propisane ovim zakonom u svrhu zakonitog i urednog poslovanja subjekata nadzora i zaštite javnog interesa, a u slučaju utvrđenih nepravilnosti i nezakonitosti Agencija izdaje prekršajni nalog za prekršaje ili podnosi prijavu nadležnom organu.

(2) Kada Agencija utvrdi postojanje osnovane sumnje o počinjenom krivičnom djelu ili prekršaju, podnosi odgovarajuću prijavu nadležnom organu.

Član 87.

(Vrste nadzornih mjera)

Agencija može društvu za faktoring, pod uvjetima propisanim ovim zakonom, odrediti sljedeće nadzorne mjere:

a) preporuke upravi i nadzornom odboru društva za faktoring,

b) opomenu,

c) otklanjanje nezakonitosti i nepravilnosti,

d) posebne nadzorne mjere,

e) ukidanje odobrenja za rad.

Član 88.

(Preporuke upravi društva za faktoring)

(1) Agencija će izreći preporuke upravi društva za faktoring kada u okviru nadzora, te provjere i procjene finansijske stabilnosti i položaja društva, kao i provjere i procjene rizika kojima je društvo izloženo ili bi moglo biti izloženo u svom poslovanju utvrdi slabosti, manjkavosti, nedostatke i nepravilnosti koje nemaju značaj kršenja ovog zakona.

(2) Preporuke sadrže utvrđene i procijenjene značajne rizike i probleme kojima je društvo izloženo ili bi moglo biti izloženo, odnosno utvrđene slabosti, manjkavosti, nedostatke i nepravilnosti koje nemaju značaj kršenja propisa ovog zakona, te smjernice upravi društva za faktoring radi njihovog otklanjanja, te radi poboljšanja poslovanja, finansijske stabilnosti i položaja, kao i smanjenja rizika kojima je društvo za faktoring izloženo ili može biti izloženo u svom poslovanju.

(3) Uprava društva dužna je Agenciji dostaviti plan, rokove i dinamiku postupanja po preporukama nadzornog organa.

(4) Kako bi utvrdila poboljšanje poslovanja, finansijske stabilnosti i položaja, te smanjenja rizika kojima je društvo za faktoring izloženo ili može biti izloženo u svom poslovanju, Agencija može provesti ponovni nadzor nad društvom za faktoring.

Član 89.

(Opomena)

(1) Kada Agencija u toku nadzora utvrdi nezakonitosti i nepravilnosti, a priroda i obim utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti nemaju značajan uticaj i posljedice na poslovanje društva za faktoring, nadzorni organ može izreći opomenu društvu za faktoring.

(2) Agencija može opomenu javno objaviti.

(3) Opomena Agencije može sadržavati i nalog da društvo za faktoring ispravi utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti, te rokove u kojima je društvo dužno to učiniti i dinamiku obavještavanja nadzornog organa o poduzetim radnjama i aktivnostima.

(4) Ako u roku iz stava (3) ovog člana društvo za faktoring ne postupi po nalogu Agencije iz stava (3) ovog člana, Agencija će izdati rješenje za otklanjanje utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti.

(5) Agencija je ovlaštena provesti ponovni nadzor nad društvom za faktoring u mjeri i obimu potrebnim kako bi se utvrdilo je li društvo za faktoring postupilo po nalogu Agencije iz stava (3) ovog člana, te jesu li utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene na odgovarajući način i u odgovarajućem obimu.

Član 90.

(Otklanjanje utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti)

(1) Kada Agencija u toku nadzora utvrdi nezakonitosti i nepravilnosti koje predstavljaju povredu odredbi ovog zakona ili na osnovu njega donesenih propisa, te drugih zakona kojima se uređuje poslovanje društva i propisa na osnovu njih, rješenjem će društvu za faktoring naložiti mjere za otklanjanje utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti ili prestanak postupanja koje predstavlja povredu odredbi ovog zakona ili na osnovu njega donesenih propisa, te drugih zakona kojima se uređuje poslovanje društva za faktoring i propisa na osnovu njih.

(2) Agencija će u rješenju iz stava (1) ovog člana navesti i rokove u kojima je društvo dužno otkloniti utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti.

Član 91.

(Izvještaj o otklanjanju nezakonitosti i nepravilnosti)

(1) Društvo za faktoring dužno je otkloniti utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti, te Agenciji podnijeti izvještaj o mjerama koje je poduzelo za njihovo otklanjanje u okviru roka koji je odredila Agencija.

(2) Uz izvještaj iz stava (1) ovog člana društvo za faktoring dužno je priložiti dokumentaciju i druge dokaze iz kojih je vidljivo jesu li utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene.

(3) Kada izvještaj iz stava (1) ovog člana nije potpun ili iz dokumentacije u prilogu ne proizlazi da su nezakonitosti otklonjene, Agencija će naložiti dopunu izvještaja u roku u kojem se izvještaj mora dopuniti.

(4) Kada Agencija ne naloži dopunu izvještaja iz stava (3) ovog člana u roku 60 dana od podnošenja izvještaja iz stava (1) ovog člana, smatrat će se da su nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene.

Član 92.

(Rješenje o otklanjanju nezakonitosti i nepravilnosti)

(1) Ako Agencija iz izvještaja iz člana 91. ovog zakona, priložene dokumentacije i drugih dokaza zaključi da su utvrđene nepravilnosti i nezakonitosti postupanjem po nadzornoj mjeri iz člana 90. ovog zakona otklonjene, donijet će rješenje kojim se utvrđuje da su nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene.

(2) Prije donošenja rješenja iz stava (1) ovog člana Agencija može provesti ponovni nadzor nad društvom za faktoring u mjeri i obimu potrebnom kako bi se utvrdilo jesu li utvrđene nezakonitosti i nepravilnosti otklonjene na odgovarajući način i u odgovarajućem obimu.

Član 93.

(Posebne nadzorne mjere)

(1) Agencija je ovlaštena izreći društvu za faktoring posebne nadzorne mjere iz stava (2) ovog člana ako:

a) društvo za faktoring nije postupilo u skladu sa rješenjem kojim Agencija nalaže mjere za otklanjanje nezakonitosti i nepravilnosti iz člana 90. ovog zakona, i/ili

b) ako je kapital društva za faktoring ispod propisanog minimuma iz člana 27. ovog zakona.

(2) Ako nastupe okolnosti iz stava (1) ovog člana, Agencija može izreći sljedeće posebne nadzorne mjere:

a) naložiti društvu za faktoring da poveća kapital na nivo predviđen članom 27. ovog zakona,

b) naložiti nadležnom organu društva za faktoring da razriješi člana ili članove uprave i imenuje novog člana ili članove uprave,

c) naložiti društvu za faktoring da sazove skupštinu i predloži odgovarajuća rješenja,

d) naložiti društvu za faktoring poboljšanje strategija, politika i procesa upravljanja rizicima,

e) naložiti društvu za faktoring da u daljnjem poslovanju smanjuje rizike povezane sa poslovanjem društva,

f) naložiti društvu za faktoring druge proporcionalne mjere potrebne da bi društvo poslovalo u skladu sa odredbama ovog zakona i propisima donesenim na osnovu ovog zakona ili na osnovu drugih zakona kojima se uređuje poslovanje društva i propisa donesenih na osnovu njih,

g) privremeno zabraniti društvu za faktoring:

1) sklapanje poslova sa pojedinim dioničarima, odnosno članovima, članovima uprave, nadzornog odbora, prokuristima i društvima koja su usko povezana sa društvom za faktoring,

2) sklapanje novih ugovora o faktoringu u pojedinim ili svim poslovima faktoringa,

3) obavljanje poslova faktoringa sa određenim licima,

4) zabraniti, odnosno ograničiti društvu raspolaganje imovinom kojom upravlja društvo za faktoring.

(3) Agencija će rješenjem naložiti posebne mjere nadzora iz stava (2) ovog člana i odrediti primjeren rok za poduzimanje mjera iz stava (2) ovog člana.

(4) Društvo za faktoring dužno je Agenciji dostaviti izvještaj o provođenju naloženih mjera iz stava (2) ovog člana na koji se na odgovarajući način primjenjuju odredbe člana 91. st. od (1) do (3) ovog zakona.

Član 94.

(Rješenje o ukidanju odobrenja za rad)

(1) Agencija će donijeti rješenje kojim će ukinuti rješenje o odobrenju društvu za obavljanje poslova faktoringa ukoliko utvrdi:

a) da je odobrenje za obavljanje poslova faktoringa izdato na osnovu neistinitih, netačnih podataka ili prešućenih podataka ili podataka koji dovode u zabludu, odnosno na neki drugi nepropisan način,

b) da je društvo za faktoring prestalo ispunjavati uvjete pod kojima je odobrenje za rad izdato,

c) da se poslovanje društva za faktoring ne vodi sa pažnjom urednog i savjesnog privrednika i u skladu sa dobrom poslovnom praksom,
d) da je društvo za faktoring teže i/ili sistemski kršilo odredbe ovog zakona, propise donesene na osnovu ovog zakona ili druge propise kojih se dužno pridržavati,
e) da društvo za faktoring nije postupilo u skladu sa rješenjem kojim Agencija nalaže mjere za otklanjanje nezakonitosti i nepravilnosti iz člana 90. ovog zakona ili posebne nadzorne mjere iz člana 93. ovog zakona,
f) da je društvo za faktoring prekršilo odredbe o pravovremenom i tačnom izvještavanju Agencije više puta u periodu tri godine, ili da je na drugi način Agenciji onemogućavalo nadzor nad svojim poslovanjem,
g) da društvo za faktoring obavlja poslove na način koji može pogoršati ili ugroziti njegovu likvidnost ili solventnost,
h) da društvo za faktoring nije organiziralo poslovanje ili ne vodi svoje poslovne knjige ili poslovne knjige kojima upravlja, ili administrativnu i drugu poslovnu dokumentaciju na način koji u svakom trenutku omogućuje provjeru posluje li društvo u skladu sa propisima i pravilima o upravljanju rizicima, upravlja li društvo u skladu sa odredbama ovog zakona, drugih zakona koji uređuju društvo za faktoring i propisa koji su na osnovu njih doneseni i drugih propisa kojih se dužno pridržavati,
i) da društvo ne obavlja djelatnosti u skladu sa odredbama člana 26.,
j) da je nastupio razlog za ukidanje rješenja o odobrenju za obavljanje poslova faktoringa propisan drugim odredbama ovog zakona,
k) da društvo za faktoring nije počelo obavljati djelatnost u roku jedne godine od dana izdavanja odobrenja za obavljanje poslova faktoringa, odnosno nije sklopio nijedan ugovor o faktoringu istekom navedenog roka,
l) da je društvo za faktoring prestalo ostvarivati prihod od obavljanja poslova faktoringa duže od šest mjeseci.

(2) Rješenje iz stava (1) ovog člana Agencija je dužna dostaviti društvu u roku osam dana od dana donošenja rješenja.

(3) Rješenje iz stava (1) ovog člana Agencija je dužna objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH", dostaviti ga nadležnom registarskom sudu i o tome izdati saopćenje za javnost.

(4) Društvo za faktoring ne smije sklapati nove poslove u vezi sa obavljanjem poslova faktoringa od dana dostave rješenja iz stava (1) ovog člana, osim onih poslova koji imaju za cilj i kojima se osigurava prestanak društva na način određen odredbama propisa o privrednim društvima.

Član 95.

(Nadzor nad drugim licima i mjere nadzora)

(1) Agencija je ovlaštena provoditi i nadzor nad drugim licima koja osim drugih djelatnosti ili kao jedinu djelatnost obavljaju poslove faktoringa bez odobrenja Agencije.

(2) Ako Agencija utvrdi da lice obavlja poslove faktoringa bez odobrenja Agencije, tom licu će se zabraniti obavljanje navedenih poslova.

(3) U slučaju iz stava (2) ovog člana, Agencija može prethodno obaviti pregled poslovnih knjiga i druge dokumentacije lica i prikupiti dokaze kako bi utvrdila obavlja li to lice poslove faktoringa.

Član 96.

(Saradnja nadzornih organa, obrada podataka i pružanje informacija)

(1) Agencija obrađuje podatke o činjenicama i okolnostima koje su bitne za vršenje nadležnosti propisane ovim zakonom, a naročito one koji su vezane uz:
a) odobrenja za obavljanje poslova faktoringa i druga odobrenja koja izdaje Agencija na osnovu ovog zakona,
b) članove uprave i nadzornog odbora društva za faktoring,
c) imaoce kvalifikovanih udjela u društvu za faktoring,
d) revidirane finansijske izvještaje iz čl. 68. i 69. ovog zakona,
e) izvršene mjere nadzora iz člana 86. ovog zakona,
f) informacije koje Agencija prikupi u okviru razmjene informacija sa drugim agencijama i institucijama.

(2) Podatke iz stava (1) ovog člana Agencija može dostaviti drugim agencijama, odnosno institucijama u skladu sa odredbama propisa kojim se regulira rad Agencije.

Član 97.

(Prikupljanje, vođenje, upotreba i čuvanje povjerljivih podataka)

(1) Društvo za faktoring dužno je, kao povjerljive, čuvati sve podatke, informacije, činjenice i okolnosti za koje je saznalo na osnovu pružanja usluga klijentima, odnosno ostalim stranama ugovora o faktoringu.

(2) Društva za faktoring prikupljaju, obrađuju, čuvaju, dostavljaju i upotrebljavaju povjerljive podatke iz stava (1) ovog člana u skladu sa propisima koji uređuju zaštitu ličnih podataka i ostalim propisima o zaštiti podataka.

(3) Članovi društva za faktoring, dioničari društva za faktoring, te članovi organa upravljanja i zaposlenici društva za faktoring, odnosno druga lica koja su vezana uz njihov rad u društvu ili ako su uz pružanje usluga društvu na bilo koji način dostupni podaci iz člana 96. ovog zakona ne smiju te podatke saopšavati trećim licima, iskoristiti ih protiv interesa društva i njegovih klijenata ili omogućiti da ih koriste treća lica.

(4) Ne postoji obaveza čuvanja povjerljivih podataka u sljedećim slučajevima:
a) ako klijent ili treće lice izričito pisanim putem pristane da se saopšte pojedini povjerljivi podaci,
b) ako to omogućuje ostvarenje interesa društva za faktoring za daljnju prodaju i/ili prijenos predmeta faktoringa,
c) ako se povjerljivi podaci razmjenjuju unutar grupe banaka i/ili finansijskih institucija definiranih u skladu sa propisima kojima se uređuju uvjeti za osnivanje, poslovanje i prestanak rada finansijskih institucija, te pružanje bankarskih i/ili finansijskih usluga radi upravljanja rizicima,
d) ako se povjerljivi podaci razmjenjuju između finansijskih institucija o klijentima koji nisu ispunili svoju dospjelu obavezu u roku, a povjerljivi podaci se saopštavaju pravnom licu koje je osnovano radi prikupljanja i razmjene ovih podataka i to u skladu sa zakonima primjenjivim za tu djelatnost,
e) ako nadležni sud ili drugi nadležni organ pisanim putem zahtijeva, odnosno naloži predočenje tih podataka radi utvrđivanja činjenica u krivičnim ili prekršajnim postupcima ili za potrebe utvrđivanja činjenica neophodnih za pokretanje takvih postupaka,
f) u slučajevima određenim propisima koji uređuju sprečavanje pranja novca i finansiranje terorizma,
g) ako su ti podaci potrebni radi razjašnjavanja međusobnih pravnih odnosa između društva za

faktoring i klijenta, odnosno dobavljača, odnosno drugih imaoca prava iz ugovora o faktoringu, te između klijenta i trećih lica u sudskim postupcima, arbitražnim postupcima i postupcima mirenja,

h) ako nadležni sud pisanim putem zahtijeva, odnosno naloži predočenje tih podataka za potrebe ostavinskog, stečajnog i drugog sudskog postupka,

i) ako nadležni sud ili drugi nadležni organ pisanim putem zahtijeva, odnosno naloži predočavanje tih podataka radi izvršenja nad imovinom klijenta, odnosno drugog imaoca prava iz ugovora o faktoringu, ili nad imovinom trećih lica,

j) ako se ti podaci dostavljaju Agenciji za potrebe nadzora koji u okviru svojih nadležnosti provodi Agencija, odnosno drugi nadzorni organ,

k) ako se ti podaci dostavljaju poreznim organima za potrebe postupaka koje oni provode u okviru svojih nadležnosti,

l) odavanje podataka društvima za osiguranje u postupku osiguranja tražbina društva,

m) odavanje podataka pri sklapanju pravnih poslova koji imaju učinak osiguranja tražbina društva kao što su bankarske garancije i drugi slični poslovi,

n) ako se ti podaci saopštavaju pravnom licu koje se registrirano bavi prikupljanjem i pružanjem podataka o obavezama iz poslova faktoringa,

o) ako je to propisano posebnim zakonom.

(5) Obaveza čuvanja povjerljivih podataka postoji za lica iz stava (3) ovog člana i nakon prestanka rada u društvu za faktoring, odnosno nakon prestanka svojstva člana ili dioničara društva ili člana organa društva za faktoring kao i nakon prestanka ugovornog odnosa o obavljanju poslova za to društvo.

(6) Nadzorni organ, odnosno drugi organ i sudovi mogu podatke koje su prikupili na osnovu stava (4) ovog člana upotrijebiti isključivo u svrhu zbog koje su prikupljeni.

POGLAVLJE VIII. PREKRŠAJNE ODREDBE

Član 98.

(Teži prekršaji društva za faktoring)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 KM do 100.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj društvo za faktoring ako:

a) obavlja djelatnosti suprotno odredbama člana 26. ovog zakona,

b) stiče kvalifikovani udio u drugom pravnom licu suprotno odredbi člana 38. stav (1) ovog zakona,

c) izvrši prijenos faktoring poslovanja suprotno odredbama člana 41. stav (6) ovog zakona,

d) ne dobije saglasnost Agencije u skladu sa odredbama člana 42. stav (1) ovog zakona,

e) funkciju člana uprave društva za faktoring obavlja lice koje nije dobilo saglasnost Agencije za obavljanje funkcije člana uprave društva za faktoring u skladu sa odredbom člana 52. stav (1) ovog zakona,

f) član uprave društva za faktoring ne ispunjava obaveze u skladu sa odredbama člana 56. ovog zakona,

g) ne upravlja rizicima u poslovanju u skladu sa odredbama člana 65. ovog zakona,

h) ne organizira internu reviziju u skladu sa odredbama člana 66. ovog zakona,

i) ne organizira poslovanje i vođenje poslovnih knjiga, kao i da ne sastavlja godišnje finansijske izvještaje u skladu sa odredbama člana 68. ovog zakona,

j) ne dostavi revidirane godišnje finansijske izvještaje u skladu sa odredbom člana 69. stav (2) ovog zakona,

k) ne omogući ovlaštenim licima Agencije provođenje nadzora u skladu sa odredbama člana 72. stav (4) ovog zakona,

l) ne omogući ovlaštenim licima Agencije provođenje nadzora u skladu sa odredbama čl. 78., 79. i 80. ovog zakona,

m) ne postupi po rješenju Agencije o otklanjanju utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti ili o prestanku nezakonitog postupanja iz člana 90. ovog zakona,

n) ne postupi po rješenju Agencije iz člana 93. ovog zakona,

o) izvrši prijenos faktoring poslovanja suprotno odredbama člana 41. stav (5) ovog zakona.

(2) Odgovorno lice u društvu za faktoring bit će kažnjeno za prekršaje iz stava (1) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 KM do 15.000,00 KM.

Član 99.

(Lakši prekršaji društva za faktoring)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 KM do 25.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj društvo za faktoring ako:

a) ugovor o faktoringu nije sastavljen u skladu sa odredbama člana 16. ovog zakona,

b) o saznanju sticanja i otuđenja kvalifikovanog udjela u društvu za faktoring ne obavijesti Agenciju u skladu sa odredbom člana 31. ovog zakona,

c) prilikom imenovanja članova nadzornog odbora postupi suprotno odredbama člana 46. ovog zakona,

d) prilikom imenovanja članova nadzornog odbora postupi suprotno odredbama člana 47. ovog zakona,

e) ne osigura podnošenje zahtjeva za izdavanje saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave donošenjem odluke ili izdavanjem saglasnosti u skladu sa odredbom člana 52. stav (2) ovog zakona,

f) ne postupi u skladu sa odredbom člana 52. stav (7) ovog zakona,

g) ne obavijesti Agenciju o izabranom revizorskom društvu u skladu sa odredbom člana 69. stav (8) ovog zakona,

h) ne obavijesti Agenciju u skladu sa odredbama člana 70. ovog zakona,

i) ne postupi u skladu sa odredbama člana 104. st. (1), (3) i (4) ovog zakona.

(2) Odgovorno lice u društvu bit će kažnjeno za prekršaje iz stava (1) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 KM do 5.000,00 KM.

Član 100.

(Prekršaji ostalih lica)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 KM do 20.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj pravno lice koje:

a) stiče ili stekne kvalifikovani udio u društvu za faktoring suprotno odredbi člana 30. stav (1) ovog zakona,

b) obavlja poslove faktoringa bez odobrenja Agencije za obavljanje poslova faktoringa iz člana 39. ovog zakona,

c) ovlaštenim licima Agencije ne omogući pregled poslovnih knjiga i druge dokumentacije radi prikupljanja dokaza u skladu sa odredbom člana 96. stav (1) ovog zakona.

(2) Za prekršaje iz stava (1) ovog člana koje je počinilo pravno lice bit će kažnjeno i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 KM do 5.000,00 KM.

(3) Novčanom kaznom u iznosu 10.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj pravno lice koje se koristi izrazom "faktoring", odnosno njenom izvedenicom suprotno odredbi člana 25. stav (6) ovog zakona.

(4) Za prekršaj iz stava (3) ovog člana koje je počinilo pravno lice bit će kažnjeno i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom u iznosu 2.000,00 KM.

Član 101.
(Prekršaji fizičkih lica)

Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 KM do 5.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj:

a) fizičko lice koje stiče ili stekne kvalifikovani udio u društvu suprotno odredbi člana 30. stav (1) ovog zakona,
b) članovi uprave društva za faktoring ako ne vode poslove faktoringa u skladu sa odredbom člana 56. ovog zakona.

Član 102.
(Zastara i pravo stranke na pravni lijek)

(1) Na prekršaje iz ovog zakona primjenjuju se odredbe o zastari iz propisa Zakona o prekršajima Federacije.

(2) Protiv rješenja Agencije žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.

POGLAVLJE IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 103.
(Donošenje propisa)

Agencija će u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti podzakonske akte iz: člana 16. stav (2); člana 26. stav (8); člana 27. stav (4); člana 32. stav (3); člana 38. stav (3); člana 39. stav (10); člana 47. stav (4); člana 51. stav (3); člana 65. stav (3); člana 66. stav (2) i člana 70. stav (3) ovog zakona.

Član 104.
(Usklađivanje sa odredbama ovog zakona)

(1) Pravna lica koja su na dan stupanja na snagu ovog zakona upisana u sudski registar i obavljaju poslove faktoringa nastavljaju poslovati kao društva za faktoring prema odredbama ovog zakona.

(2) Pravna lica iz stava (1) ovog člana dužna su u roku 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona uskladiti svoje poslovanje sa odredbama ovog zakona.

(3) Ako pravna lica iz stava (1) ovog člana ne postupe u roku i na način određen odredbama stava (2) ovog člana, dužna su prestati obavljati poslove faktoringa i djelatnost faktoringa brisati iz sudskog registra.

(4) Pravno lice iz stava (1) ovog člana dužno je u roku mjesec dana nakon isteka roka iz stava (2) ovog člana dostaviti Agenciji izvještaj o usklađivanju sa odredbama stava (2) ovog člana. Uz izvještaj je potrebno priložiti:

a) osnivački akt u obliku notarske isprave,
b) spisak dioničara ili članova društva sa njihovim podacima i odgovarajućom dokumentacijom u skladu sa članom 39. ovog zakona,
c) spisak lica koja su povezana sa imaocima kvalifikovanih udjela i opis načina povezanosti.

(5) Ako iz izvještaja iz stava (4) ovog člana i priloženih dokaza proizlazi da je pravno lice iz stava (1) ovog člana usklađeno sa odredbama stava (2) ovog člana, Agencija će izdati odobrenje za obavljanje poslova faktoringa u skladu sa odredbama člana 39. ovog zakona.

Član 105.
(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajuća	Predsjedavajući
Doma naroda	Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH	Parlamenta Federacije BiH
Lidija Bradara, s. r.	**Edin Mušić**, s. r.

Temeljem članka IV.B.7.a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ
O PROGLAŠENJU ZAKONA O FAKTORINGU

Proglašava se Zakon o faktoringu, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 22.12.2015. godine i na sjednici Doma naroda od 17.12.2015. godine.

Broj 01-02-101-02/16
18. veljače 2016. godine
Sarajevo

Predsjednik
Marinko Čavara, v. r.

ZAKON
O FAKTORINGU

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.
(Predmet Zakona)

Ovim se zakonom uređuje faktoring, vrste faktoringa, ugovori o faktoringu, uvjeti za osnivanje, poslovanje i prestanak rada društava za faktoring, upravljanje rizicima, financijsko izvješćivanje, revizija i nadzor nad poslovanjem faktoring društava.

Članak 2.
(Pojmovi)

U smislu odredbi ovoga zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

(1) Faktoring je pravni posao kupoprodaje postojeće nedospjele ili buduće kratkoročne novčane tražbine nastale iz osnove ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga u zemlji i inozemstvu, koja se prenosi na faktora ugovorom i koji preuzima tražbinu od prodavatelja da je naplati u svoje ime i za svoj račun.

(2) Kratkoročna novčana tražbina je tražbina koja dospijeva na naplatu u roku do 180 dana od dana prodaje robe, odnosno pružene usluge, a koja se definira ugovorom o prodaji robe ili pružanja usluga.

(3) Predmet faktoringa je otkup svake postojeće i/ili buduće, cijele ili djelomične, nedospjele kratkoročne novčane tražbine, koja je nastala iz osnove ugovora o prodaji roba ili pružanja usluga u zemlji i inozemstvu, zaključenog između subjekata koji obavljajući svoju djelatnost stupaju u međusobne dužničko-vjerovničke odnose.

(4) Predujam predstavlja dio tražbine koju faktor nakon zaključenog ugovora isplaćuje prodavatelju tražbine.

(5) Faktoring jamstveni fond predstavlja dio neisplaćene tražbine koji faktor zadržava do naplate od dužnika kao jamstvo za naplatu kamata na isplaćeni predujam i naknade faktoru za izvršene faktoring usluge i korespondira s isplaćenim predujmom.

(6) Faktoring limit predstavlja iznos faktoring tražbine koji se prenosi od kupca na faktora sukladno propisu o obveznim odnosima i pokriven je instrumentom

SLUŽBENE NOVINE FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Izdanje na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku

СЛУЖБЕНЕ НОВИНЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Издање на босанском, хрватском и српском језику

Година XXVII - Број 74	Петак, 16. 10. 2020. године С А Р А Ј Е В О	ISSN 1512-7079

ПАРЛАМЕНТ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

1515

На основу члана IV.B.7. а)(IV Устава Федерације Босне и Херцеговине, доносим

УКАЗ
О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ФАКТОРИНГУ

Проглашава се Закон о измјенама и допунама Закона о факторингу, који је усвојио Парламент Федерације Босне и Херцеговине на сједници Представничког дома од 23.06.2020. године и на сједници Дома народа од 01.10.2020. године.

Број 01-02-1-413-01/20
15. октобра 2020. године
Сарајево

Предсједник
Маринко Чавара, с. р.

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ФАКТОРИНГУ

Члан 1.

У Закону о факторингу ("Службене новине Федерације БиХ", број 14/16) у члану 11. став (2) ријечи: "разлику између тражбине и исплаћеног аванса умањеног" замјењују се ријечима: "износ тражбине у висини исплаћеног аванса увећан", а ријечи: "и накнаде фактора" бришу се.

Члан 2.

Иза члана 24. додаје се нови члан 24а. који гласи:

"Члан 24а.

(Уступање предмета факторинга)

На уступање предмета факторинга на пружаоца услуга факторинга примјењују се одредбе прописа којим се уређују облигациони односи.".

Члан 3.

У члану 102. став (2) мијења се и гласи:

"(2) Против првостепених рјешења Агенције може се изјавити жалба Другостепеној комисији Агенције.".

Иза става (2) додаје се нови став (3) који гласи:

"(3) Поступак по жалби проводи се у складу са прописом којим се регулише рад Агенције и проведбеним актима Агенције.".

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Предсједавајући
Представничког дома
Парламента Федерације
БиХ
Мирсад Заимовић, с. р.

Предсједавајући
Дома народа
Парламента Федерације БиХ
Томислав Мартиновић, с. р.

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ
O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FAKTORINGU

Proglašava se Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o faktoringu, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 23.06.2020. godine i na sjednici Doma naroda od 01.10.2020. godine.

Broj 01-02-1-413-01/20
15. oktobra 2020. godine
Sarajevo

Predsjednik
Marinko Čavara, s. r.

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FAKTORINGU

Član 1.

U Zakonu o faktoringu ("Službene novine Federacije BiH", broj 14/16) u članu 11. stav (2) riječi: "razliku između tražbine i isplaćenog avansa umanjenog" zamjenjuju se riječima: "iznos tražbine u visini isplaćenog avansa uvećan", a riječi: "i naknade faktora", brišu se.

Član 2.

Iza člana 24. dodaje se novi član 24a. koji glasi:

"Član 24a.

(Ustupanje predmeta faktoringa)

Na ustupanje predmeta faktoringa na pružaoca usluga faktoringa primjenjuju se odredbe propisa kojim se uređuju obligacioni odnosi.".

Član 3.

U članu 102. stav (2) mijenja se i glasi:

"(2) Protiv prvostepenih rješenja Agencije može se izjaviti žalba Drugostepenoj komisiji Agencije.".

Iza stava (2) dodaje se novi stav (3) koji glasi:

"(3) Postupak po žalbi provodi se u skladu sa propisom kojim se reguliše rad Agencije i provedbenim aktima Agencije.".

Član 4.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući	Predsjedavajući
Predstavničkog doma	Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH	Parlamenta Federacije BiH
Mirsad Zaimović, s. r.	**Tomislav Martinović**, s. r.

Temeljem članka IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ
O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FAKTORINGU

Proglašava se Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o faktoringu, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 23.6.2020. godine i na sjednici Doma naroda od 1.10.2020. godine.

Broj 01-02-1-413-01/20
15. listopada 2020. godine
Sarajevo

Predsjednik
Marinko Čavara, v. r.

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FAKTORINGU

Članak 1.

U Zakonu o faktoringu ("Službene novine Federacije BiH", broj 14/16) u članku 11. stavak (2) riječi: "razliku između tražbine i isplaćenog predujma umanjenog" zamjenjuju se riječima: "iznos tražbine u visini isplaćenog predujma uvećan", a riječi: "i naknade faktora" brišu se.

Članak 2.

Iza članka 24. dodaje se novi članak 24a. koji glasi:

"Članak 24a.

(Ustupanje predmeta faktoringa)

Na ustupanje predmeta faktoringa na pružatelja usluga faktoringa primjenjuju se odredbe propisa kojim se uređuju obvezni odnosi.".

Članak 3.

U članku 102. stavak (2) mijenja se i glasi:

"(2) Protiv prvostupanjskih rješenja Agencije može se izjaviti žalba Drugostupanjskoj komisiji Agencije.".

Iza stavka (2) dodaje se novi stavak (3) koji glasi:

"(3) Postupak po žalbi provodi se sukladno propisu kojim se regulira rad Agencije i provedbenim aktima Agencije.".

Članak 4.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj	Predsjedatelj
Zastupničkog doma	Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH	Parlamenta Federacije BiH
Mirsad Zaimović, v. r.	**Tomislav Martinović**, v. r.

1516

На основу члана IV.B.7. а)(IV) Устава Федерације Босне и Херцеговине, доносим

УКАЗ
О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ И ПОСТУПАЊУ СА ДЈЕЦОМ И МАЛОЉЕТНИЦИМА У КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ

Проглашава се Закон о измјени Закона о заштити и поступању са дјецом и малољетницима у кривичном поступку, који је усвојио Парламент Федерације Босне и Херцеговине на сједници Представничког дома од 24.09.2019. године и на сједници Дома народа од 01.10.2020. године.

Број 01-02-1-414-01/20
15. октобра 2020. године
Сарајево

Предсједник
Маринко Чавара, с. р.

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНИ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ И ПОСТУПАЊУ СА ДЈЕЦОМ И МАЛОЉЕТНИЦИМА У КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ

Члан 1.

У Закону о заштити и поступању са дјецом и малољетницима у кривичном поступку ("Службене новине Федерације БиХ", број 7/14), у члану 130. став (1) мијења се и гласи:

"(1) Трошкови извршења кривичних санкција према малољетнику падају на терет буџета оснивача установе у којој се извршава кривична санкција.".

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Предсједавајући	Предсједавајући
Представничког дома	Дома народа
Парламента Федерације БиХ	Парламента Федерације БиХ
Мирсад Заимовић, с. р.	**Томислав Мартиновић**, с. р.

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ
O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENI ZAKONA O ZAŠTITI I POSTUPANJU SA DJECOM I MALOLJETNICIMA U KRIVIČNOM POSTUPKU

Proglašava se Zakon o izmjeni Zakona o zaštiti i postupanju sa djecom i maloljetnicima u krivičnom postupku, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 24.09.2019. godine i na sjednici Doma naroda od 01.10.2020. godine.

Broj 01-02-1-414-01/20
15. oktobra 2020. godine
Sarajevo

Predsjednik
Marinko Čavara, s. r.